

Consell Jurídic Consultiu
de la Comunitat Valenciana

MEMÒRIA DE 2013

Consell Jurídic Consultiu
de la Comunitat Valenciana

MEMÒRIA DE 2013

Que el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana eleva al Govern Valencià, en compliment del que disposa l'article 77 del seu Reglament, aprovat pel Decret 138/1996, de 16 de juliol

VALÈNCIA, 2014

Edita: Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana

Producció gràfica: Mare Nostrum Servicios Gráficos S.L.

Maquetació: Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana

ÍNDIX

Presentació

Introducció

Primera part

EXPOSICIÓ DE L'ACTIVITAT DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU DURANT L'ANY 2013

I – Composició del Consell Jurídic Consultiu.....	21
II – Organigrama del Consell Jurídic Consultiu	23
III – Funció consultiva	25
A) Estadística d'assumptes dictaminats (1 de gener a 31 de desembre de 2013).....	25
B) Estadística d'assumptes sotmesos a consulta (1 de gener a 31 de desembre de 2013)	45
IV – Funcionament del Consell Jurídic Consultiu	49
A) Canvi de seu.....	49
B) Activitat no consultiva	52
a) Publicacions i activitats protocolàries	52
b) Visites a la seu del Consell Jurídic Consultiu	56
c) Activitats formatives	58
d) <i>Revista Española de la Función Consultiva</i>	59
C) Ingress en l'Orde de Sant Raimon de Peñafort de l'Il·lustríssim Sr. José Díez Cuquerella, Conseller del Consell Jurídic Consultiu	61
D) Relacions institucionals i protocol	62
E) Conveni marc de cooperació per a la realització de pràctiques formatives en el Consell Jurídic Consultiu per estudiants universitaris	67
V – Personal i infraestructura	69
A) Consellers i Secretari General	69

Renúncia de l'Il·lustríssim Senyor Joan Ignasi Pla i Durà com a Conseller Electiu del Consell Jurídic Consultiu	69
Nomenament de l'Il·lustríssim Senyor Ferran García i Mengual com a Secretari General del Consell Jurídic Consultiu.....	69
Defunció de l'Il·lustríssim Senyor Miguel Mira Ribera, Conseller-Vicepresident del Consell Jurídic Consultiu	70
B) Lletrats.....	71
C) Biblioteca	71
D) Informàtica i Bases de dades	73
E) Gestió econòmica financera.....	74
F) Personal	74
G) Contractació.....	74
H) Registre	75

Segona part

OBSERVACIONS I SUGGERIMENTS

I – Introducció	79
II – La preceptivitat de la reiteració de la sol·licitud de dictamen al Consell Jurídic Consultiu: Supòsits	81
- Que el Consell Jurídic Consultiu advertisca l'existència de vicis o defectes rellevants en la tramitació del procediment administratiu	85
- Quan, tot i haver-se pronunciat el dictamen del Consell Jurídic Consultiu sobre el fons de l'assumpte plantejat, es produïxen variacions o modificacions substancials posteriors respecte del projecte de norma o de resolució que va ser sotmesa inicialment a consulta, excepte que el canvi siga conseqüència de les observacions del dictamen emés	90
- Quan, després d'haver sigut dictaminat un assumpte pel Consell Jurídic Consultiu, recaiguera una sentència judicial	94
III – Les resolucions administratives que discrepen del dictamen previ del Consell Jurídic Consultiu	101
IV – Sobre el règim jurídic dels regidors no adscrits	121
V – Revisió d'ofici: Estudi de la incidència de la prèvia desestimació dels motius de nul·litat de ple dret per l'Administració i de la litispendència d'un recurs contenciós administratiu en el qual s'examinen les mateixes causes de nul·litat que són objecte d'una revisió d'ofici simultània en seu administrativa.....	129

PRESENTACIÓ

PRESENTACIÓ

La Memòria que eleva el Consell Jurídic Consultiu al Govern Valencià i a les Corts és el document que reflectix tota l'activitat que este Suprem Òrgan Consultiu desenvolupa al llarg de l'any natural previ. La que hui presente ret compte d'allò que s'ha actuat durant 2013.

Durant l'exercici de què es dona compte el Consell ha continuat desenvolupant l'alta funció consultiva que té encomanada per l'Estatut d'Autonomia i per la resta de l'Ordenament Jurídic. Els 736 dictàmens emesos en són el millor testimoni. No obstant això, 2013 ha sigut un any especialment destacable en esdeveniments per a esta Institució. I això també és objecte d'esta Memòria.

Tres fets mereixen, per la seua rellevància i transcendència, rebre una menció en el frontispici d'esta Memòria. El primer d'ells és la defunció de Miguel Mira Ribera, l'únic membre del Consell que ostentava esta condició des de la constitució de l'Òrgan, en 1997. Vicepresident des de 2000, va morir la nit del dia 10 de desembre i en l'haver de la Institució queden prop de 3.000 ponències de dictàmens i un record inesborrable.

El segon fet que cal ressenyar és la publicació del llibre *Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana*. Una obra de més de 2.400 pàgines, en la qual han participat més de 100 juristes vinculats a la Comunitat Valenciana i que constituïx l'únic estudi sistemàtic i complet de l'Estatut d'autonomia després de la seua modificació en 2006.

Finalment, en este exercici, s'ha aconseguit materialitzar una aspiració del Consell tan antiga com el propi Consell Jurídic Consultiu: la ubicació en una seu pròpia i definitiva. L'11 de juliol del 2013 es va celebrar el primer ple en el Palau de Santa Bàrbara, seu permanent de la Institució. La nova ubicació del Consell respon a les necessitats d'espai i representativitat d'un òrgan estatutari de la rellevància del Consell Jurídic Consultiu.

Estos tres esdeveniments són part de la vida d'esta Institució en 2013. En les pàgines següents se'n relacionen molts altres.

Però amb tot, el més important és el treball d'alt assessorament en Dret que realitza el Consell per a la Generalitat, els ajuntaments, les

universitats públiques i per a la resta de les administracions públiques valencianes. El nostre parer, basat exclusivament en els criteris de legalitat i de respecte a la Constitució, a l'Estatut i a la resta de l'Ordenament Jurídic, constituïx una peça imprescindible per a garantir els drets dels ciutadans. Drets que requerixen d'òrgans independents que controlen l'activitat de l'Administració.

Algunes veus reclamen amb insistència inusitada la reducció, o inclús, la desaparició dels òrgans de control de l'Administració incardinats en les comunitats autònomes. En les pàgines d'esta Memòria hi ha arguments de sobra per a desacreditar estes veus, l'única alternativa de les quals és la centralització de les facultats de control en òrgans vinculats en major o menor mesura a l'Administració central. És, sens dubte, una drecera per a laminar l'autonomia política i desdibuixar l'Estat autònom creat per la Constitució de 1978. No és una qüestió d'eficàcia o eficiència en l'aplicació de recursos públics, com s'observa en esta Memòria. Tampoc té res a veure amb el Dret. És, simplement i planeament, una qüestió de política pura. Una manera de concebre les relacions polítiques entre les distintes parts que formem el nostre país, entre pluralisme i uniformitat. És, en definitiva, un debat tan antic com la mateixa concepció de l'Estat modern; una de les constants polèmiques del nostre constitucionalisme des de 1812.

Precisament, a fi de coadjuvar a l'Administració activa per a la prestació d'un millor servici públic, el Consell té encomanada la facultat de formular suggeriments, observacions i comentaris en la seua Memòria anual.

En este exercici, s'han realitzat quatre reflexions que este Suprem Òrgan Consultiu considera convenients a partir d'assumpes dictaminats en 2013.

En primer lloc es formula una referència a la preceptivitat de reiterar la sol·licitud d'un dictamen del Consell en aquells expedients en què este òrgan ja ha dictaminat sobre el fons de la qüestió però en els quals per distintes causes (caducitat, sentència judicial...) es tramita novament el procediment administratiu.

També es realitza un comentari sobre els efectes vinculants del dictamen del Consell Jurídic Consultiu en aquells supòsits en què el dictamen té caràcter obstatiu i, per tant, limita l'acció decisòria de l'Administració consultant.

Així mateix, el Consell aborda les conseqüències jurídiques que, en els expedients que són sotmesos al seu coneixement, té la litispendència en seu contenciosa administrativa, i els efectes que puga tindre per al pronunciament d'este òrgan consultiu l'existència d'un recurs administratiu previ en els expedients de revisió d'ofici quan en ambdós casos s'al·leguen causes idèntiques.

Finalment, el Consell Jurídic Consultiu suggerix al Consell de la Generalitat que promoga una modificació de la legislació valenciana de Règim Local als efectes de completar certes llacunes legals observades en relació amb l'estatut jurídic dels regidors no adscrits.

En conclusió, presentem la Memòria d'un exercici de treball intens i, creiem que valuós, des de l'observança del Dret i la lleialtat a les Institucions, el fi últim de les quals és aconseguir el benestar del conjunt dels ciutadans de la Comunitat Valenciana.

Vicente Garrido Mayol
President

INTRODUCCIÓ

INTRODUCCIÓ

La present Memòria del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, corresponent a l'any 2013, va ser aprovada pel Ple del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana en sessió pública i extraordinària celebrada el dia 15 de maig.

S'ha elaborat per a complir el que disposa l'article 77 del seu Reglament (aprovat pel Decret 138/1996, de 16 de juliol), que preceptua el següent:

“Anualment, el Consell Jurídic Consultiu elevarà al Govern Valencià una memòria en la qual, amb el motiu d'exposar l'activitat del Consell Jurídic Consultiu en el període anterior, podrà recollir les observacions que sobre el funcionament dels serveis públics resulten dels assumptes consultats, i els suggeriments de disposicions generals i mesures a adoptar per al millor funcionament de l'administració”.

Primera part

**EXPOSICIÓ DE L'ACTIVITAT DEL
CONSELL JURÍDIC CONSULTIU
DE LA COMUNITAT VALENCIANA
DURANT L'ANY 2013**

I

COMPOSICIÓ DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU 31 de desembre de 2013

President

Hble. Sr. Vicente Garrido Mayol

Conseller-Vicepresident

El·l·m. Sr. José Díez Cuquerella⁽¹⁾

Consellers

El·l·ma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz

El·l·m. Sr. Enrique Fliquete Liso

Conseller nat

Molt Hble. Sr. Francisco Camps Ortiz

Secretari General

El·l·m. Sr. Ferran García i Mengual⁽²⁾

SECCIONS DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU 31 de desembre de 2013

L'article 63 del Reglament del Consell Jurídic Consultiu preveu l'existència de cinc Seccions permanents, presidida cada una d'elles per un conseller electiu i integrades per un o més lletrats. La seua comesa

1 L'el·l·m. Sr. José Díez Cuquerella va assumir la Vicepresidència després de la defunció de l'el·l·m. Sr. Miguel Mira Ribera, ocorreguda el 10 de desembre de 2013.

2 L'el·l·m. Sr. Ferran García i Mengual va prendre possessió del seu càrrec el dia 5 de desembre de 2013, en substitució de l'el·l·m. Sr. Federico Fernández Roldán, qui va ser cessat en virtut del Decret 178/2013, de 22 de novembre, del Consell de la Generalitat.

COMPOSICIÓ DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

és l'elaboració dels projectes de dictamen, sense perjuí de les ponències assumides pel president.

Secció 1^a - l'Il·lm. Sr. José Díez Cuquerella

Secció 2^a - Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz

Secció 3^a - l'Il·lm. Sr. Enrique Fliquete Lliso

Secció 4^a -

Secció 5^a -

LLETRATS DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU 31 de desembre de 2013

Sra. Patricia Boix Mañó

Sra. Bárbara Aranda Carles (excedent)

Sra. Pau Monzó Báguena

Sra. Constanza Sánchez Henares (excedent)

Sra. Teresa Vidal Martín

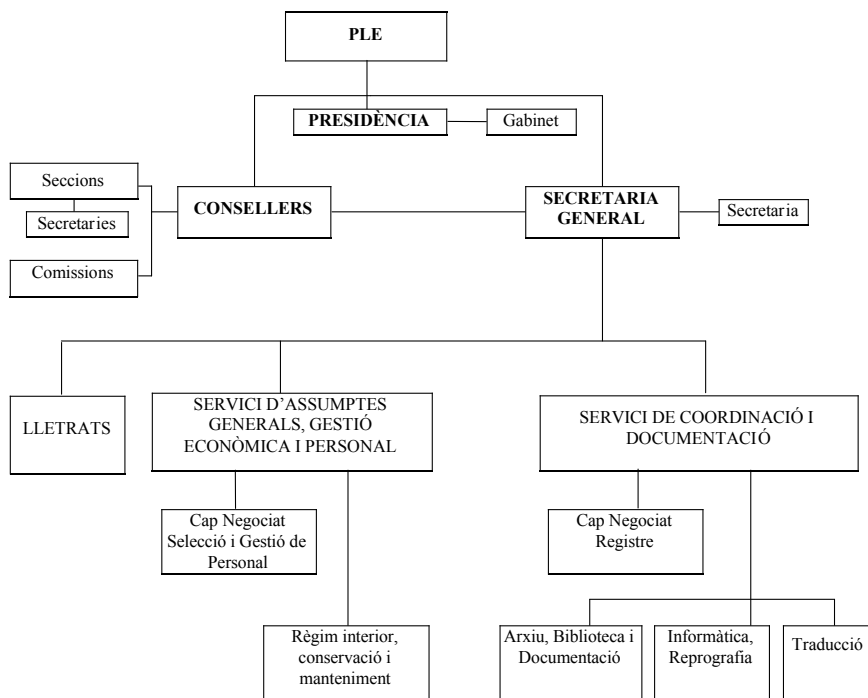
Sr. Artur Fontana Puig

Sr. José Hoyo Rodrigo

Sr. José Carlos Navarro Ruiz

II

ORGANIGRAMA DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

III

FUNCIÓ CONSULTIVA

A continuació es reflectix l'evolució de la producció consultiva en cada un dels dèsset exercicis tancats del Consell Jurídic Consultiu:

Any	Consultes rebudes	Dictàmens aprovats
2013	744	736
2012	860	1.003
2011	1.471	1.506
2010	1.358	1.229
2009	1.034	1.009
2008	831	872
2007	911	1.119
2006	1.187	843
2005	620	621
2004	533	545
2003	702	664
2002	583	591
2001	564	563
2000	571	527
1999	457	419
1998	681	711
1997	402	304

A

ESTADÍSTICA D'ASSUMPTES DICTAMINATS (1 DE GENER DE 2013 A 31 DE DESEMBRE DE 2013)

I. Dictàmens aprovats en Ple

736¹

¹ Dels 736 dictàmens emesos, 52 corresponen a expedients de l'exercici 2012.

II. Plens celebrats 43

III. Classificació dels assumptes per autoritat consultant

Conselleria de Presidència	1
Conselleria de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua	15
Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació	14
Conselleria d'Hisenda i Administració Pública	15
Conselleria d'Educació, Cultura i Esport	29
Conselleria de Sanitat	238
Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient	46
Conselleria de Benestar Social	6
Conselleria de Governació	1
Conselleria de Governació i Justícia	19
Ajuntament d'Agullent	1
Ajuntament d'Aielo de Malferit	1
Ajuntament d'Alaquàs	1
Ajuntament d'Albal	1
Ajuntament d'Alberic	1
Ajuntament d'Alboraya	3
Ajuntament d'Albuixech	1
Ajuntament d'Alcalà de Xivert	1
Ajuntament d'Alcoi	10
Ajuntament d'Alfagar	2
Ajuntament d'Alfara del Patriarca	1
Ajuntament d'Algemesí	1
Ajuntament d'Alginet	1
Ajuntament d'Algorfa	2
Ajuntament d'Alacant	22
Ajuntament d'Almàssera	3
Ajuntament d'Almedíjar	2
Ajuntament d'Almoradí	1
Ajuntament d'Almussafes	2
Ajuntament d'Altea	1

Ajuntament d'Alzira	3
Ajuntament d'Anna	1
Ajuntament d'Aspe	1
Ajuntament de Bellús	1
Ajuntament de Benetússer	1
Ajuntament de Beniarrés	1
Ajuntament de Benicarló	2
Ajuntament de Benicàssim	4
Ajuntament de Benidorm	4
Ajuntament de Benijófar	1
Ajuntament de Benimodo	1
Ajuntament de Beniparrell	1
Ajuntament de Benissa	3
Ajuntament de Bétera	1
Ajuntament de Bigastro	3
Ajuntament de Borriol	1
Ajuntament de Burjassot	1
Ajuntament de Burriana	6
Ajuntament de Calp	1
Ajuntament de Canals	1
Ajuntament de Carcaixent	1
Ajuntament de Carlet	2
Ajuntament de Castalla	1
Ajuntament de Castelló de la Plana	5
Ajuntament de Caudete de las Fuentes	2
Ajuntament de Xilxes	1
Ajuntament de Cocentaina	2
Ajuntament de Cofrentes	1
Ajuntament de Corbera	3
Ajuntament de Cullera	1
Ajuntament de Dénia	4
Ajuntament del Campello	9
Ajuntament del Puig de Santa Maria	1
Ajuntament d'Elx	5

FUNCIÓ CONSULTIVA

Ajuntament d'Elda	11
Ajuntament d'Estivella	1
Ajuntament de Finestrat	1
Ajuntament de Gandia	5
Ajuntament de Gata de Gorgos	1
Ajuntament de Guardamar del Segura	2
Ajuntament d'Higueras	1
Ajuntament d'Ibi	2
Ajuntament de Xàbia	5
Ajuntament de l'Alfàs del Pi	4
Ajuntament de l'Eliana	5
Ajuntament de la Font de la Figuera	1
Ajuntament de la Llosa de Ranes	1
Ajuntament de la Pobla de Farnals	1
Ajuntament de la Pobla de Vallbona	1
Ajuntament de la Romana	1
Ajuntament de la Vall d'Uixó	3
Ajuntament de les Coves de Vinromà	1
Ajuntament de Llaurí	1
Ajuntament de Los Montesinos	1
Ajuntament de Manises	2
Ajuntament de Marines	1
Ajuntament de Meliana	1
Ajuntament de Moncofa	2
Ajuntament de Monforte del Cid	2
Ajuntament de Monòver	2
Ajuntament de Nàquera	1
Ajuntament d'Oliva	3
Ajuntament d'Onda	2
Ajuntament d'Ontinyent	1
Ajuntament d'Orihuela	3
Ajuntament d'Oropesa del Mar	1
Ajuntament de Paiporta	2
Ajuntament de Paterna	2

Ajuntament de Peníscola	1
Ajuntament de Petrer	3
Ajuntament de Pilar de la Horadada	2
Ajuntament de Polop	1
Ajuntament de Puçol	1
Ajuntament de Quart de Poblet	1
Ajuntament de Redován	1
Ajuntament de Requena	2
Ajuntament de Riba-roja de Túria	3
Ajuntament de Rojales	1
Ajuntament de Sagunt	5
Ajuntament de San Antonio de Benagéber	1
Ajuntament de Sax	1
Ajuntament de Segart	1
Ajuntament de Silla	2
Ajuntament de Sueca	1
Ajuntament de Sumacàrcer	1
Ajuntament de Tavernes de la Vallidigna	1
Ajuntament de Terrateig	1
Ajuntament de Teulada	1
Ajuntament de Torrebaja	1
Ajuntament de Torrent	2
Ajuntament de Torrevieja	8
Ajuntament d'Utiel	1
Ajuntament de València	52
Ajuntament de la Vall d'Alba	1
Ajuntament de la Vall de Gallinera	1
Ajuntament de Vilamarxant	1
Ajuntament de la Vila Joiosa	6
Ajuntament de Villalonga	2
Ajuntament de Villanueva de Castellón	1
Ajuntament de Villena	2
Ajuntament de Vinalesa	1
Ajuntament de Vinaròs	4

Ajuntament de Xirivella	5
Ajuntament de Zarra	1
Diputació Provincial d'Alacant	3
Diputació Provincial de Castelló	1
Diputació Provincial de València	5
Entitat de Sanejament d'Aigües (EPSAR)	2
Fundació Esportiva Municipal de València	1
Organisme Autònom Junta Central Fallera	1
Universitat d'Alacant	1
Universitat de València	3
Universitat Politècnica de València	2
TOTAL	736

IV. Classificació dels dictàmens per matèries

Consultes preceptives

(article 10 Llei 10/1994, de creació del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana)

Avantprojectes de Lleis (article 10.2)	8
Projectes de Reglaments o disposicions de caràcter general (article 10.4)	72
Recursos d'Inconstitucionalitat i conflictes de competència davant el Tribunal Constitucional (article 10.5)	0
Indemnitzacions de danys i perjuís i responsabilitat patrimonial (article 10.8.a)	498
Revisió d'ofici d'actes administratius (article 10.8.b)	40
Contractes administratius (article 10.8.c)	62
Declaració de caducitat concessió administrativa (article 10.8.d)	3
Modificació dels plans d'urbanisme, les normes complementàries i subsidiàries i els programes d'actuació que tinguen per objecte una diferent zonificació o ús urbanístic de les zones verdes o dels espais lliures previstos (article 10.8.e)	24

Règim Local (article 10.8.f)	1
Recursos extraordinaris de revisió (article 10.8.g)	6

Consultes facultatives

(article 9 Llei 10/1994, de creació del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana)

22

Exp. 860/2012 de la Conselleria de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua en relació amb la possibilitat o limitacions legals dels estatuts de la mancomunitat per a desplegar un règim de funcionament propi.

Exp. 199/2013 de l'Ajuntament de Torrevieja sobre el número mínim de regidors que poden sol·licitar vàlidament la celebració d'un ple extraordinari en una corporació composta per vint-i-set regidors.

Exp. 230/2013 de l'Ajuntament de Xirivella relatiu a la consulta facultativa prèvia a la tramitació d'un eventual procediment de revisió d'ofici i d'una modificació del Pla General d'urbanisme.

Exp. 239/2013 de l'Ajuntament del Puig en relació amb la regulació de la llicència municipal d'ocupació continguda en la Llei 3/2004 d'Ordenació i Foment de la Qualitat de l'Edificació.

Exp. 256/2013 de l'Ajuntament d'Orihuela sobre diverses qüestions relacionades amb l'expulsió de membres de la corporació d'un grup municipal i adquisició de la condició de regidor no adscrit.

Exp. 272/2013 de l'Ajuntament d'Elx sobre qüestions relacionades amb la competència de contractació en els municipis de gran població.

Exp. 295/2013 de l'Ajuntament de Burjassot en relació amb diferents aspectes jurídics derivats de l'aplicació del Reial Decret Llei 13/2009, de 26 d'octubre, pel qual es crea el Fons Estatal per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local, especialment en matèria de contractació.

Exp. 296/2013 de l'Ajuntament de Castalla sobre les qüestions relacionades amb l'actuació urbanística dels Campellos.

Exp. 315/2013 de la Conselleria d'Hisenda i Administració Pública en relació amb la tramitació de la Modificació Puntual núm. 7 del Pla Especial Director d'Usos i Infraestructures "Àrea del Parc Temàtic" Benidorm-Finestrat.

Exp. 327/2013 de l'Ajuntament d'Almussafes en relació amb la possibilitat que siga jurídicament viable l'establiment d'un percentatge d'ocu-

pació de les zones verdes per a usos esportius i respecte a l'òrgan competent per a aprovar semblant modificació.

Exp. 328/2013 de l'Ajuntament de Segart en relació amb una reclamació presentada per l'empresa concessionària del servici d'aigua potable.

Exp. 423/2013 de l'Ajuntament d'Alcoi sobre qüestions relacionades amb l'adequació a dret de l'aprovació d'una ordenança municipal reguladora de la commutació de sancions econòmiques administratives per treballs en benefici de la comunitat.

Exp. 448/2013 de l'Ajuntament de Benimodo en relació amb la procedència de liquidar al personal d'eixe Ajuntament la part proporcional (període comprés entre l'1 de juny i el 14 de juliol de 2012) de la paga extraordinària corresponent a desembre de 2012.

Exp. 470/2013 de l'Ajuntament d'Alzira sobre la modificació del Reglament d'Organització i Funcionament de l'Ajuntament.

Exp. 478/2013 de l'Ajuntament d'Alfagar sobre l'obligatorietat de compensar deutes tributaris amb drets provinents d'ajudes socials bàsiques.

Exp. 514/2013 de l'Ajuntament de Benidorm sobre determinades qüestions relacionades amb un contracte de construcció i explotació de l'Estació d'Autobusos.

Exp. 543/2013 de l'Ajuntament de Benicàssim sobre la validesa de determinats instruments de gestió urbanística PAI Benicàssim Golf.

Exp. 567/2013 de l'Ajuntament de Torrent en relació amb l'aplicació de la Resolució de la Direcció General de Registres i del Notariat de 2 de juliol de 2013.

Exp. 582/2013 de l'Ajuntament de Benicàssim en relació a l'obligatòria abstenció de l'alcalde i regidors de participar en la deliberació, votació, decisió i execució de tot assumpte quan concórrega alguna de les causes recollides en la legislació sobre procediment administratiu.

Exp. 634/2013 de l'Entitat de Sanejament d'Aigües (EPSAR) sobre resolució per mutu acord del contracte de "Concessió d'obra pública per a la redacció de projecte, construcció i explotació d'una planta d'assecatge tèrmic de fangs procedents d'EDAR en la província de Castelló".

Exp. 658/2013 de l'Ajuntament d'Almussafes relatiu a la consulta sobre si és d'aplicació, amb caràcter supletori, a la Comunitat Valenciana, l'institut de la normalització de finques previst en el Reglament de Gestió Urbanística de 25 d'agost de 1978, davant el buit de la legislació valenciana sobre un procediment de semblants característiques.

Exp. 695/2013 de l'Ajuntament de Vinaròs relatiu a la consulta en relació amb el pagament per servicis de representació i defensa jurídica i

la possible prescripció d'algunes minuts o part d'estes al haver transcorregut més de quatre anys des que van poder ser reclamades.

V. Percentatge dels dictàmens per matèries

Avantprojectes de lleis	1,09%
Projectes de Reglaments	9,78%
Indemnització de danys i perjuís	67,66%
Revisió d'ofici d'actes administratius	5,43%
Contractes administratius	8,42%
Declaració caducitat concessió administrativa	0,41%
Modificació del planejament urbanístic	3,26%
Règim Local	0,14%
Recursos extraordinaris de revisió	0,82%
Consultes facultatives	2,99%

VI. Dictàmens emesos amb caràcter d'urgència 37

VII. Assumptes deixats sobre la taula (art. 60 Reglament) 20

VIII. Assumptes rebutjats pel Ple (art. 58 Reglament) 0

IX. Assumptes retirats de l'ordre del dia de la sessió 13

X. Vots particulars emesos 7

- Dictamen 029/2013, aprovat per majoria amb vot particular de la Consellera Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz.
- Dictamen 064/2013, aprovat per majoria amb vot particular del Conseller Il·lm. Sr. Joan Ignasi Pla i Durà.
- Dictamen 245/2013, aprovat per majoria amb vot particular de la Consellera Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz.
- Dictamen 556/2013, aprovat per majoria amb vot particular de la Consellera Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz.

- Dictamen 584/2013, aprovat per majoria amb vot particular de la Consellera Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz.
- Dictamen 641/2013, aprovat per majoria amb vot particular del Conseller Il·lm. Sr. Enrique Fliquete Lliso, a què s'adherix la Consellera Il·lma. Sra. Mª Luisa Mediavilla Cruz.

XI. Sentit de les resolucions recaigudes en assumptes dictaminats⁴

En compliment de l'article 7 del Reglament del Consell, -el qual disposa que l'autoritat consultant comunicarà al Consell Jurídic Consultiu, en el termini de 15 dies, la resolució recaiguda o la disposició aprovada-, han tingut entrada en el Registre de resolucions i disposicions un total de 542, de les quals 1 correspon a un assumpte sotmés l'any 2010, 6 a assumptes sotmesos l'any 2011, 163 a assumptes sotmesos l'any 2012 i 372 de l'exercici contemplat.

D'estes 542 resolucions o disposicions comunicades, 486 han sigut de conformitat amb el dictamen emés, i 56 davall la fórmula d'"oït el Consell Jurídic Consultiu". Percentualment, la proporció de conformitat, per tant, ha sigut del 89,67%.

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Conforme amb el Consell	248	620	353	463	507	522	564	473
Oït el Consell	42	75	41	41	24	39	62	55

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Conforme amb el Consell	514	635	782	543	605	734	932	622	387
Oït el Consell	70	102	139	67	72	73	122	59	41

⁴ Fins al 31.12.2013 s'havien comunicat un total de 10.630 resolucions.

Les dades referides al 2013 només inclouen les comunicacions rebudes fins al 31 de desembre del 2013, faltant rebre a eixa data 308 resolucions d'assumpes dictaminats en 2013.

En el següent quadre es reflectixen les matèries en què s'ha produït discrepància de l'autoritat consultant amb el criteri del Consell Jurídic Consultiu:

MATÈRIA	ASSUMPTE	DICTAMEN
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.H.B. pels danys i perjudicis sofrits per l'atenció sanitària prestada (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>022/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per C.L.D. per la deficient assistència sanitària prestada (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>048/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per F.R.G. per la deficient assistència sanitària prestada a son pare (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>094/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.H.V. per la deficient assistència sanitària prestada al seu fill (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>103/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.G.A.I. pels danys sofrits per una caiguda en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>115/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.M.O.G. per la deficient assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>123/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per T.P.L. per la deficient assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>130/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.N.M. i altres per la inadequada assistència prestada a son pare (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>134/2013</i>

MATÈRIA	ASSUMPTE	DICTAMEN
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.M^a.P.F. per la caiguda sofrida en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>158/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per R.CH.J. per l'assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>167/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per V.E.L. i altres per la deficiente assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>171/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per R.B.M. pels danys i perjudis sofrits amb motiu de les molèsties ocasionades per un local (Ajuntament de Castelló).</i>	<i>186/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.J.S.B. com a conseqüència de l'assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>195/2013</i>
<i>Avantprojectes de Lleis</i>	<i>Avantprojecte de Llei del Consell Valencià de Cultura (Governació i Justícia).</i>	<i>202/2013</i>
<i>Avantprojectes de Lleis</i>	<i>Avantprojecte de Llei de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (Governació i Justícia).</i>	<i>210/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.A.G.R. pels danys sofrits per una caiguda en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>211/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.A.Ll.R. pels danys i perjudis ocasionats amb motiu d'una resolució municipal (Ajuntament d'Alacant).</i>	<i>223/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per I.C.S.F. per la caiguda sofrida en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>233/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per L.R.S. per la inadequada assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>246/2013</i>

MATÈRIA	ASSUMPTE	DICTAMEN
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per S.M.M. per la deficient assistència sanitària prestada a la seua filla (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>251/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per F.V.M. per la deficient assistència sanitària prestada al seu fill (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>271/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per F.J.L.G. per la deficient assistència mèdica rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>277/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per R.V.D. pels danys sofrits en una caiguda en via pública (Ajuntament de Torrevieja).</i>	<i>286/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per D.B.A. pels danys sofrits per una caiguda en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>302/2013</i>
<i>Revisió d'ofici</i>	<i>Revisió d'ofici d'un contracte administratiu (Ajuntament de Vallada).</i>	<i>307/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.P.M. per la deficient assistència rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>319/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per M^a.A.R.Ll. pels danys sofrits en una caiguda en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>327/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per E.O.T. (Ajuntament de València).</i>	<i>367/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.S.Q. pels danys sofrits per un contagi transfusional (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>334/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.T.M.C. per error en el diagnòstic (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>372/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per T.M.C. per la deficient assistència sanitària rebuda (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>382/2013</i>

FUNCIÓ CONSULTIVA

MATÈRIA	ASSUMPTE	DICTAMEN
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per M^a.C.M.S. i altres per la deficient assistència prestada a son pare (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>383/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per S.M.A.F. pels danys causats per la demora en el diagnòstic (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>402/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.P.N. per la deficient assistència prestada al seu espòs (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>432/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per R.T.R. pels danys sofrits al caure en una via pública (Ajuntament de Xàbia).</i>	<i>473/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per C.S.S. per la deficient assistència sanitària prestada a la seua filla (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>501/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.L.Y.J. pels danys sofrits pel seu fill en un centre escolar (Educació, Cultura i Esport).</i>	<i>529/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per J.P.H.G. pel retard en acudir una ambulància quan va sofrir un accident (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>549/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per A.S.T. per la deficient assistència sanitària prestada al seu fill (Conselleria de Sanitat).</i>	<i>567/2013</i>
<i>Contratos administrativos</i>	<i>Execució del PAI per al desplegament del Sector Camí de la Serratella-Camí del Marge (Ajuntament de Burriana).</i>	<i>583/2013</i>
<i>Responsabilitat patrimonial extracontractual</i>	<i>Formulada per M^aD.I.V. pels danys sofrits en una caiguda en via pública (Ajuntament de València).</i>	<i>649/2013</i>

XII. Projectes normatius dictaminats

En este apartat es relacionen els avantprojectes de llei i els projectes de reglaments o disposicions de caràcter general que han sigut dictaminats durant l'any 2013:

a) Avantprojectes de Llei (article 10.2, Llei 10/1994)

- *Avantprojecte de Llei de Participació i Col·laboració Institucional de les Organitzacions Sindicals i Empresariales representatives a la Comunitat Valenciana.*
- *Avantprojecte de Llei del Comitè Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana.*
- *Avantprojecte de Llei del Consell Valencià de Cultura.*
- *Avantprojecte de Llei del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana.*
- *Avantprojecte de Llei de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.*
- *Avantprojecte de Llei de creació del Col·legi Oficial de Criminòlegs de la Comunitat Valenciana.*
- *Avantprojecte de Llei de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat.*
- *Avantprojecte de Proposició de Llei Orgànica de Reforma dels articles 23 i 24 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.*

b) Projectes de disposicions de caràcter general (article 10.4, Llei 10/1994)

- *Projecte de Decret pel qual es regula el Règim Jurídic dels funcionaris amb habilitació de caràcter estatal en àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual s'amplia l'àmbit del Paratge Natural municipal Els Arcs, en el terme municipal de Castell de Castells i s'aprova conjuntament el seu Pla Especial de Protecció.*
- *Projecte de Decret pel qual es declaren com a Zones d'Especial Conservació determinats llocs d'Importància Comunitària constituïts per cavitats subterrànies i s'aproven les seues normes de gestió.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula l'aprofitament sostenible de l'anguila europea (Anguilla anguilla) en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.*

- *Projecte d'Orde de modificació de l'Orde 9/2012, de 29 de juny, per la qual es fixen els períodes hàbils de caça i s'establixen les vedes especials per a la temporada 2012-2013 a la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual s'amplia l'àmbit del Paratge Natural Municipal La Murta i La Casella, en el terme municipal d'Alzira i s'aprova conjuntament el seu Pla Especial de Protecció.*
- *Projecte d'Orde per la qual es regula el pla de formació lingüísticodidàctica del professorat no universitari i les titulacions administratives que faculden l'ensenyança en valencià, de valencià, i en llengües estrangeres en les ensenyances no universitàries en la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el nou Catàleg del Sistema Viari de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde per la qual es fixen els períodes hàbils i les normes generals relacionades amb la pesca esportiva i d'entreteniment en aigües continentals de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde per la qual es publica la relació de residus susceptibles de valoració als efectes de l'impost sobre eliminació de residus en abocadors.*
- *Projecte de Decret pel qual s'establix un sistema de reconeixement de la competència en llengües estrangeres en la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 33/2007, de 30 de març, pel qual es regula l'accés als centres docents públics i privats concertats que impartixen ensenyances de règim general.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde per la qual es crea un fitxer de dades de caràcter personal denominat "Cens de centres de transformació d'abonat".*
- *Projecte de Decret pel qual s'establixen els criteris generals de classificació dels llocs de treball de l'administració de la Generalitat.*
- *Projecte d'Orde sobre expedició electrònica dels certificats de retencions i ingressos a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per la Generalitat.*
- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 263/1997, de 14 d'octubre, pel qual es regula la pesca artesanal del polp.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula la Comissió de Preus de la Generalitat i els procediments per a la implantació o modificació de preus o tarifes subjectes al règim d'autorització i comunicació.*
- *Projecte de Decret de Revisió del Pla Integral de Residus de la Comunitat Valenciana (PIRCV).*

- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 6/2008, de 18 de gener, pel qual s'aprova el Reglament de l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva (AVAP).*
- *Projecte de Decret pel qual es regulen les avaluacions de diagnòstic en els centres educatius sostinguts amb fons públics de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde per la qual es creen, modifiquen i suprimixen diversos fitxers de caràcter personal Responsabilitat de la Conselleria de Benestar Social.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de l'Institut Valencià de Seguretat i Salut en el Treball (INVASSAT) i es modifiquen alguns aspectes del Decret 123/2001, de 10 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament dels Servicis de Prevenció de Riscos Laborals en l'àmbit de l'administració de la Generalitat i els seus organismes autònoms.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula l'activitat de marisqueig de la cloïssa i tellina en el litoral de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula la Formació Professional Dual en el sistema educatiu de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde per la qual es regula l'organització i funcionament de les ensenyances d'idiomes d'anglès, en la modalitat a distància That's English.*
- *Projecte d'Orde pel qual es creen i modifiquen fitxers de dades de caràcter personal.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el Pla Especial davant del risc Radiològic.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es declara Paratge Natural Municipal l'enclavament denominat Lagunas de Lo Monte, en el terme municipal de Pilar de la Horadada i s'aprova conjuntament el seu Pla Especial de Protecció.*
- *Projecte de Decret pel qual es declara Paratge Natural Municipal el Naixement del riu Tuéjar, en el terme municipal de Tuéjar i s'aprova conjuntament el seu Pla Especial de Protecció.*
- *Projecte de Decret pel qual es desenvolupa la disposició addicional diuitena de la Llei 11/2012, de 27 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2013.*

- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 189/2006, de 22 de desembre, pel qual es regulen les distincions i condecoracions que es concedisquen per la Generalitat als membres dels Cossos de Policia Local de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el Consell Tripartit per al desenvolupament de les relacions laborals i la negociació col·lectiva de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es regulen les escoles de música de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova la Plataforma de Licitació Electrònica de la Generalitat, Ge-compres, i es regula el procediment de licitació electrònica a través d'ella.*
- *Projecte d'Orde pel qual es crea el fitxer informatitzat "Registre d'Adhesions a l'Acord de la Societat Civil per la Comunitat Valenciana".*
- *Projecte d'Orde pel qual s'establix en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, el marc per al desenvolupament d'un règim de formació professional dual, d'alternança entre formació i activitat laboral retribuïda, dins del sistema de formació professional per a l'ocupació.*
- *Projecte d'Orde pel qual es fixen per a la temporada 2013-2014, els períodes hàbils de caça en les zones comunes i s'establixen altres vedes especials en els vedats de caça i altres espais cinegètics en la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde pel qual es regula la impartició d'accions formatives no finançades amb fons públics, conduents a l'obtenció de certificats de professionalitat, desenvolupades per empreses, entitats i centres d'iniciativa pública o privada.*
- *Projecte de Decret pel qual es crea la Comissió Liquidadora de les extintes cambres agràries provincials de la Comunitat Valenciana i s'establix el procediment per a la seua liquidació.*
- *Projecte d'Orde pel qual es regula la catalogació amb el requisit lingüístic de valencià de determinats llocs de treball docents en centres docents públics i en els servicis o unitats de suport escolar i educatiu dependent de la Generalitat.*
- *Projecte de Decret pel qual es desenvolupa l'article 162.2 de la Llei 10/2012, de 21 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera i d'Organització de la Generalitat.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el Règim Jurídic del personal funcionari amb habilitació estatal en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.*

- *Projecte de Decret pel qual s'establix el currículum de les ensenyances artístiques professionals corresponents al títol de Tècnic Superior d'Arts Plàstiques i Disseny en Fotografia.*
- *Projecte de Decret pel qual s'establix el currículum de les ensenyances artístiques professionals corresponents al títol de Tècnic Superior d'Arts Plàstiques i Disseny en Il·lustració.*
- *Projecte de Decret pel qual s'establix el currículum de les ensenyances artístiques professionals corresponents al títol de Tècnic Superior d'Arts Plàstiques i Disseny en Gràfica Publicitària.*
- *Projecte de Decret pel qual es declara Paratge Natural Municipal l'enclavament denominat Los Algezares, en el terme municipal d'Aspe i s'aprova conjuntament el seu Pla Especial de Protecció.*
- *Projecte d'Orde pel qual es modifica l'Orde 13/2010, de 17 de maig, per la qual es creen, modifiquen i suprimixen diversos fitxers de caràcter personal.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el reconeixement de la condició de Família Monoparental en la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula la Comissió d'Artesania de la Generalitat.*
- *Projecte de Decret sobre règim transitori d'aplicació per les universitats públiques valencianes de les retribucions addicionals del professorat universitari regulades en el Decret 174/2002, de 15 d'octubre.*
- *Projecte de Decret pel qual es regulen els requisits i el procediment d'homologació d'accions formatives dirigides a les policies locals de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte d'Orde pel qual se suprimixen i es creen fitxers de dades de caràcter personal.*
- *Projecte d'Orde pel qual s'establixen i autoritzen els plans d'estudis del Centre Autoritzat Superior d'Ensenyances Artístiques de Disseny Barreira Art i Disseny, conduents a l'obtenció del títol Superior de Disseny.*
- *Projecte de Decret pel qual s'establixen les condicions i requisits per a l'acreditació dels Bombers Voluntaris i Bombers d'Empresa.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el Panell de Tast d'Olis de la Comunitat Valenciana.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el Panell de Tast de Vins de la Comunitat Valenciana.*

- *Projecte de Decret pel qual s'establixen els òrgans competents per a la gestió i liquidació de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats en els supòsits de transmissions patrimonials oneroses en les quals el contribuent siga un empresari o professional i que tinguen com a objecte béns mobles adquirits a particulars per a la seua venda, excepte valors mobiliaris i mitjans de transport usat no destinats a ferralla.*
- *Projecte d'Orde per la qual es regula el model d'autoliquidació de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats en els supòsits de transmissions patrimonials oneroses en els quals el contribuent siga un empresari o professional i que tinguen com a objecte béns mobles adquirits a particulars per a la seua venda, excepte valors mobiliaris i mitjans de transport usat no destinats a ferralla.*
- *Projecte de Decret pel qual es modifiquen determinats preceptes del Decret 42/2011, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament d'Apostes de la Comunitat Valenciana i del Decret 115/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de Màquines Recreatives i d'Atzar.*
- *Projecte d'Orde per la qual es desenvolupa l'apartat dos de la disposició addicional primera "obligacions formals dels notaris" de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres tributs cedit.*
- *Projecte de Decret pel qual es declara com a Zona Especial de Conservació (ZEC) el Lloc d'Importància Comunitària (LIC) "Algepsars de Finestrat" i s'aprova la seua norma de gestió.*
- *Projecte d'Orde pel qual es modifica l'Orde de 6 d'abril del 2009, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual es crea el fitxer informatitzat denominat Gestió Administrativa.*
- *Projecte de Decret pel qual es procedix a l'adequació normativa en l'àmbit educatiu pel que fa a la realització de proves extraordinàries d'avaluació i sessions d'avaluació extraordinàries.*
- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 151/2009, de 2 d'octubre, pel qual s'aproven les exigències bàsiques de disseny i qualitat en edificis de vivenda i allotjament.*
- *Projecte de Decret pel qual es modifica el Decret 90/2009, de 26 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Vivendes de Protecció Pública.*
- *Projecte de Decret pel qual es desplega la Llei 8/2012, de 23 de novembre, per la qual es regulen els Organismes de Certificació Administrativa.*

- *Projecte d'Orde pel qual s'establixen els coeficients aplicables en 2013 al valor cadastral als efectes dels Impostos sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats i sobre Successions i Donacions, així com la metodologia emprada per a la seua elaboració i determinades regles per a la seua aplicació.*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el procediment per a la repercussió de costos de mobilització dels recursos dels Servicis Essencials d'Intervenció dependents de la Conselleria de la Generalitat Valenciana amb competències en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.*
- *Projecte de Decret pel qual s'aprova el Reglament d'Organització i Règim Jurídic del Servei Valencià d'Ocupació i Formació (SERVEF).*
- *Projecte de Decret pel qual es regula el conveni especial de prestació d'assistència sanitària a persones que no tinguen la condició d'assegurades ni de beneficiàries del sistema nacional de salut.*

B

ESTADÍSTICA D'ASSUMPTEs SOTMETSOS A CONSULTA (1 DE GENER DE 2013 A 31 DE DESEMBRE DE 2013)

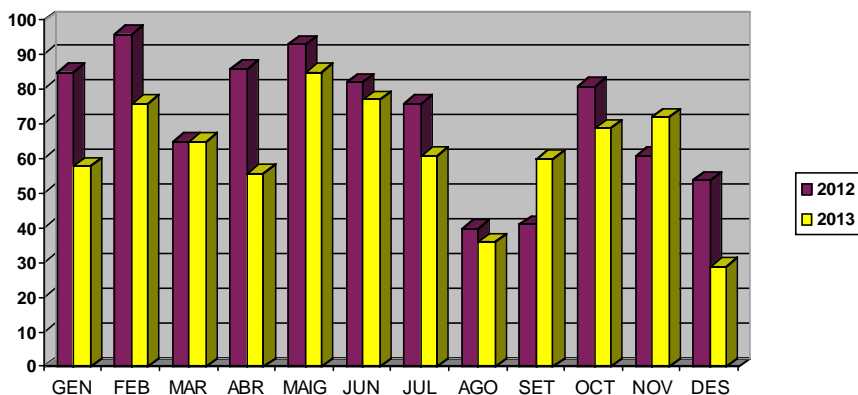
I. PETICIONS DE DICTAMEN

744

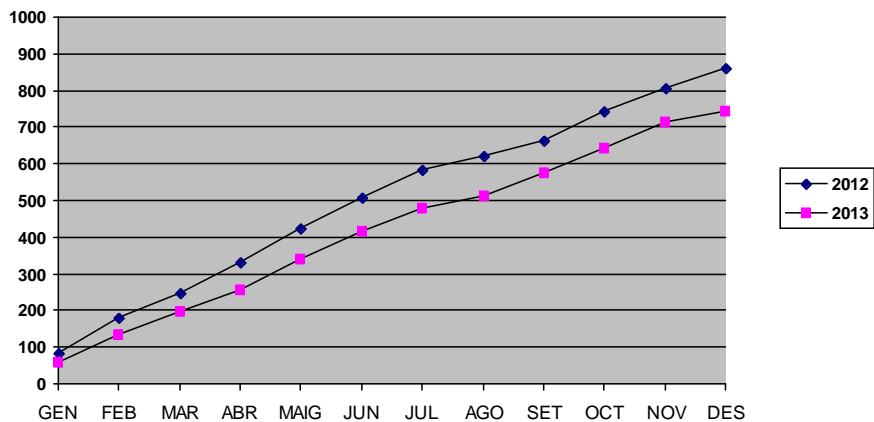
a) Sol·licituds

Durant l'any 2013 s'han sol·licitat al Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana un total de 744 dictàmens, enfront dels 860 dictàmens demandats l'any 2012.

Número de sol·licituds registrades en el Consell Jurídic Consultiu per mesos

Número global de sol·licituds registrades en el Consell Jurídic Consultiu

II. Dictàmens sol·licitats urgents

37

III. Assumptes retornats

0

IV. Assumptes en els quals s'han demanat antecedents, amb devolució de l'expedient i amb suspensió de termini per a emetre dictamen **37**

D'este número, en 26 casos es va omplir la petició d'antecedents durant l'exercici, i van quedar per tant 11 peticions sense que per l'Administració s'haja contestat.

V. Advertències a la Generalitat per omissió de petició de dictamen preceptiu (article 8 Reglament) **2**

- *Orde 7/2013, de 30 de gener, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'establix el procediment a seguir pels centres docents de la Comunitat Valenciana per a sol·licitar l'accés al règim de convenis o concerts educatius, la seua renovació, la seua pròrroga, o la modificació dels mateixos i s'aproven els models de documents administratius en què s'han de formalitzar els esmentats convenis o concerts.*
- *Decret 31/2013, de 8 de febrer, de la Conselleria de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, pel qual es regula l'autorització de centres que impartisquen la formació necessària per a obtindre el títol de Bussejador Professional Bàsic en la Comunitat Valenciana.*

VI. Quantia reclamada en els expedients de responsabilitat patrimonial que han sigut dictaminats durant l'exercici 2013

La quantitat mínima reclamada ha sigut de tres mil euros –3.000,00 €– (dictamen 233/2013. Exp. 182/2013) i la màxima d'onze milions nou-cents huitanta-quatre mil tres-cents trenta-dos euros amb vint cèntims –11.984.332,20 €– (dictamen 614/2013. Exp. 523/2013).

IV

FUNCIONAMENT DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

A continuació s'indiquen les activitats més rellevants dutes a terme per este Consell Jurídic Consultiu.

A

CANVI DE SEU

El dia 30 de maig del 2013 va tindre lloc l'adscripció del Palau de Santa Bàrbara com a nova seu del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana.

Amb este acte es va satisfer una reivindicació històrica del Consell des de la seua constitució en 1996, que era la de disposar d'una seu amb caràcter propi i estable, dotada d'una singularitat d'acord amb l'alta funció que té encomanada la Institució. L'edifici en què s'ha instal·lat el Consell reuneix les condicions d'espai i representativitat que són necessàries per a allotjar el Suprem Òrgan Consultiu de la Generalitat, en termes semblants als d'altres Consells Consultius autonòmics.

a) Història de l'edifici

L'edifici data del segle XV, i és un exemple clàssic del gòtic civil valencià. La construcció va ser coneguda en els seus orígens com a *Casa dels Julià* per ser esta família la primera propietària del Palau, si bé per herències va passar posteriorment a la família del baró de Santa Bàrbara, qui va ostentar la propietat de l'edifici fins a la seua venda a la Generalitat en 1988.

Este immoble es troba ubicat en una illa exempta, delimitada pels carrers de Cadirers, Marsella, En Roca i per la plaça de Sant Nicolau

en el barri del Mercat de la ciutat de València. Històricament l'accés se situava pel número 14 del carrer de Cadirers. No obstant això, després de les obres de rehabilitació de 1989, l'accés principal es va situar pel número 2 de la plaça de Sant Nicolau. L'edifici es troba dins del perímetre de màxima protecció que determina la declaració com bé d'interès cultural de l'Església de Sant Nicolau Bisbe i Sant Pere Màrtir.

La fisonomia de la construcció ha patit importants alteracions al llarg dels anys. De la seua planta gòtica primigènia en l'actualitat només són identificables l'estructura d'escala d'accés a la planta principal, els arcs del pati central i els finestrals del pis superior que recauen al carrer de Cadirers. Les principals intervencions en l'edifici que es troben documentades van ser el 1859, el 1872 –que va suposar la construcció d'una nova planta de tota la part oriental del Palau–, el 1877 i el 1881. A més, són abundants els indicis d'una reforma prèvia de profund calat, que va tindre lloc al voltant de mitjan del segle XVIII i que va transformar la imatge gòtica de l'immoble.

Este edifici va ser adquirit per la Generalitat en 1988 (Orde de 23 de desembre de 1988, de la Conselleria d'Economia i Hisenda) als descendents del baró de Santa Bàrbara, el Sr. José Rodríguez de la Encina y Garrigues de la Garriga. La finalitat de l'adquisició va ser instal·lar en l'edifici el «Centre de l'Esport», un espai que servira per a dotar de la necessària infraestructura a les diverses federacions d'esports –especialment els minoritaris– i on centralitzar i posar en funcionament els servicis de suport a l'esport.

A fi d'adaptar el palau als seus nous usos, es va realitzar una profunda rehabilitació integral dirigida pels arquitectes Vicente González Móstoles i Alejandro Pons Romani, entre 1989 i 1992.

Finalment, el 1992, es va instal·lar en l'immoble el «Centre de l'Esport». En 2004 van passar a ocupar l'edifici els servicis adscrits a la Consellera de Cooperació i Participació i, posteriorment, la Conselleria de Solidaritat i Ciutadania. Des de 2011, es trobaven ubicades en el Palau de Santa Bàrbara diverses dependències de la Conselleria de Benestar Social i la Secretaria Autonòmica de Justícia.

En l'actualitat, en la hui seu del Consell Jurídic Consultiu es poden observar alguns elements i estades especialment significatives per la seua decoració. En este sentit, destaquen el Saló de Plens i la Presidència de la Institució. En ambdós dependències les parets es troben cober-

tes de pintures murals al fresc, especialment destacables les del Saló de Plens, que representen paisatges. Es tracta d'obres del segle XIX d'autor desconegut. Igualment, s'ha mantingut el sòl de l'antic saló principal o de ball –actual despatx de la Presidència–, format per taulells ceràmics de mitjan segle XIX profusament decorades en les vores.

El procés de restauració també ha permés preservar la barana de l'escala principal, també del segle XIX, llaurada en fusta i decorada amb motius de caça i mitològics. Finalment, en el pati es conserva un panell ceràmic del segle XVIII que representa una escena campestre.

b) El procés de mudança

Després de l'adscripció definitiva del Palau de Santa Bàrbara al Consell Jurídic Consultiu, es va iniciar la mudança des de la seu provisoria en què estava el Consell, en el carrer de Pasqual i Genís, a la que és la seua seu definitiva.

El canvi es va iniciar el 5 de juliol del 2013 i es va desenvolupar ràpidament, de manera que el primer Ple en la nova seu es va celebrar el dia 11 de juliol del 2013. Atés que no va haver-hi adquisició de nou mobiliari per a la nova seu, es va traslladar la totalitat dels efectes de què disposava el Consell i es van reubicar, en funció de les necessitats, en les noves dependències. Durant estos dies, la Institució va mantindre el seu funcionament ordinari, inclòs el Registre, que només va deixar d'estar operatiu unes hores durant el seu trasllat físic.

c) Distribució del Palau de Santa Bàrbara

El Palau consta de dos patis contigus al voltant dels quals es distribueixen les estades. En la instal·lació dels servicis i dependències del Consell s'ha mantingut la distribució d'espais existent des de la rehabilitació de finals del segle XX, amb l'única excepció de l'acondicionament de despatxos individuals per als lletrats.

Així, els Servicis d'Assumptes Generals i Documentació, el Negociat de Registre, el Gabinet de la Presidència i una sala per a consellers emèrits s'han situat en la planta baixa. En l'entrepantia s'ubica la Biblioteca i el Servicis d'Informàtica.

En el primer pis es troben el Saló de Plens, el Saló d'Actes, la Presidència del Consell, la Secretaria General i tres despatxos de consellers.

En la segona planta se situen, així mateix, tres despatxos de consellers, els despatxos dels lletrats, el Saló de Consellers i el Servei de Traducció.

Finalment, hi ha un xicotet entresolat, que es correspon amb una tercer planta en què s'ha situat una zona de descans i menjador del personal.

En els semisoterranis es troben els diferents arxius i magatzems.

B

ACTIVITAT NO CONSULTIVA

a) PUBLICACIONS I ACTIVITATS PROTOCOLÀRIES

1) Llibre «*Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana*»

Al març del 2013 es va publicar esta obra l'objectiu de la qual era dotar els operadors jurídics d'un comentari complet i sistemàtic a l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. La necessitat d'esta publicació radicava en dos fets rellevants. D'una banda, la profunda reforma patida per l'Estatut valencià el 2006, després de l'aprovació per mitjà de la Llei Orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de la modificació del text de 1982 que deixava pràcticament obsoleta tota la bibliografia sobre l'Estatut de la Comunitat Valenciana. D'altra banda, entre 2006 i 2011 es van modificar diversos Estatuts d'autonomia i com a conseqüència d'això, el Tribunal Constitucional va dictar una sèrie de sentències que incidien en la configuració de l'Estat autònic.

A més, el 2012 es va celebrar el XXX aniversari de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat l'1 de juliol de 1982, per la qual cosa el Ple del Consell Jurídic Consultiu va considerar oportú fer coincidir la publicació d'esta obra amb les dites efemèrides.

L'anàlisi de l'Estatut realitzat en este compendi té un caràcter eminentment jurídic. Per això, encara que els autors han gaudit d'una àmplia llibertat a l'hora d'enfocar el seu treball, s'ha posat especial

èmfasi en l'anàlisi de la jurisprudència constitucional i en el desenvolupament normatiu de cada un dels articles, així com en el Dret autonòmic comparat. És per açò, que l'amplitud dels treballs és diversa.

L'obra ha sigut dirigida pel President del Consell Jurídic Consultiu, Vicente Garrido Mayol. Per a l'edició s'ha comptat amb la col·laboració de l'editorial Tirant lo Blanch, que és una de les més prestigioses en el nostre país quant a publicacions de caràcter jurídic. Este llibre, s'integra en la col·lecció «Tractats» que té la citada editorial, i han participat 117 autors, tots ells juristes vinculats amb la Comunitat Valenciana.

Entre ells hi ha professors de les 8 universitats valencianes, dels quals 22 tenen la categoria de Catedràtic de les àrees de Dret Constitucional, Administratiu, Financer, del Treball, Civil o Mercantil. Així mateix, col·laboren en este llibre més de 30 professors titulars universitaris.

Juntament amb la visió acadèmica, també es compta amb la participació de reconeguts experts en la pràctica del Dret, com són els consellers i lletrats del Consell Jurídic Consultiu, magistrats, lletrats de les Corts Valencianes, advocats de l'Estat, advocats de la Generalitat, notaris, advocats en exercici i els degans dels Col·legis Notarial i d'Advocats de València, de Registradors de la Comunitat Valenciana, i el President del Consell Valencià de Col·legis d'Advocats de la CV.

En l'extensa relació d'autors figuren algunes persones que van intervenir en el procés de reforma estatutària, especialment, en les compareixences d'experts davant de la ponència parlamentària a l'inici de la tramitació en les Corts.

L'estudi s'ha realitzat de manera detallada. Els 80 articles, el preàmbul, les 4 disposicions addicionals, les 5 disposicions transitòries i la disposició derogatòria han sigut analitzats en 185 comentaris.

Cada article o disposició compta amb el seu propi estudi, si bé alguns articles, com el 49, el 50 o el 51, entre altres, han sigut objecte d'anàlisi detallada per cada una de les competències que contenen. Així mateix, cada títol de l'Estatut té un comentari genèric que emmarca el seu abast des d'una perspectiva global.

Els 185 comentaris que componen l'obra, l'extensió total de la qual és de 2.463 pàgines, van precedits d'una presentació a càrrec del President del Consell Jurídic Consultiu i Director del llibre, Vicente Garri-

do Mayol, i de sengles introduccions a càrrec de Francisco Camps i Joan Ignasi Pla, ambdós consellers del Consell Jurídic Consultiu i que van ser els dos actors polítics que, en la primavera de 2005, van posar en marxa el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Així mateix, també s'inclou una relació cronològica del procés de reforma, amb la referència de les publicacions oficials de les Corts i de les Corts Generals.

Finalment, en els diferents comentaris es conté una àmplia referència bibliogràfica, amb més de 2.000 cites, que cobrix la pràctica totalitat de la producció científica que existix en l'actualitat sobre el Dret valencià, en particular, i sobre el Dret autonòmic, en general.

2) Presentació dels «Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana» al Palau de la Generalitat

El 3 de maig va tindre lloc en el Saló de Corts del Palau de la Generalitat la presentació oficial del llibre «*Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana*».

En el transcurs de l'acte van intervindre el President del Consell Jurídic Consultiu i Director del compendi, Vicente Garrido Mayol; el President de la Generalitat, Alberto Fabra Part; i el President del Tribunal Constitucional i autor d'un dels comentaris, Pascual Sala Sánchez.

La presentació va comptar amb la presència de més d'un centenar d'invitats, entre els quals estaven diversos autors i una significativa representació de les institucions valencianes i dels operadors jurídics de la Comunitat Valenciana.

3) Presentació dels *Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana* al Palau del Senat

El 5 de maig va tindre lloc en el Saló de Passos Perduts del Palau del Senat la presentació a Madrid del llibre «*Comentarios al Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana*».

La presentació va anar a càrrec del Director de l'obra i President del Consell Jurídic Consultiu, Vicente Garrido Mayol, i dels senadors valencians Joan Lerma i Blasco i Pedro Agramunt Font de Mora.

En l'acte, presidit pel President del Senat, Pío García-Escudero Márquez, també va interindre el Conseller de Governació i Justícia de la Generalitat, Serafín Castellano Gómez.

Van assistir nombrosos col·laboradors de l'obra, així com una nombrosa representació d'autoritats entre les quals es trobaven el President del Consell d'Estat, José Manuel Romay Beccaría; el Fiscal General de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce Lifante; el Vicepresident del Consell General del Poder Judicial, Fernando de Rosa Torner; els magistrats del Tribunal Suprem Jorge Rodríguez-Zapata i Francisco Monterde; així com els presidents dels Consells Consultius d'Andalusia i de la Comunitat de Madrid, Juan Cano Bueso i Mariano Zabía Lasala, respectivament.

4) Presentació de la memòria de 2012 al President de la Generalitat

El 27 de juny el President de la Generalitat, Alberto Fabra Part, va rebre en audiència en el Palau de la Generalitat el President del Consell Jurídic Consultiu. En el transcurs d'esta audiència, a la qual també va assistir el Vicepresident del Consell, José Císcar Bolufer, el President del Consell Jurídic Consultiu, Vicente Garrido Mayol, va fer entrega al President de la Generalitat, de la Memòria i Doctrina Legal del Consell corresponent a l'exercici 2012.

5) Presentació de la memòria de 2012 a les Corts

El 2 de juliol, el President del Consell Jurídic Consultiu va ser rebut en audiència pel President de les Corts, Juan G. Cotino Ferrer, i per la resta de membres de la Mesa de la Institució en el Palau dels Borja. En el transcurs d'esta audiència, el President del Consell Jurídic Consultiu va fer entrega als membres de la Mesa tant de la Memòria del Consell corresponent a l'exercici 2012, com de la Doctrina Legal des de 1997 als membres de l'òrgan rector del Parlament valencià.

6) Reunió dels presidents del Consell d'Estat i dels Consells Consultius

El dia 3 de desembre es van reunir a València els presidents del Consell d'Estat i dels Consells Consultius autonòmics.

En la trobada van participar, a més del President del Consell d'Estat, José Manuel Romay Beccarí i de la Secretària General, Guadalupe Hernández-Gil Álvarez-Cienfuegos, els presidents dels Consells Consultius d'Andalusia, Castella-La Manxa, Castella i Lleó, Galícia, Principat d'Astúries, Illes Balears, Canàries, Aragó i Comunitat de Madrid; així com els presidents de les Comissions Assesores de Catalunya i Euskadi; el President Emèrit del Consell Jurídic de la regió de Múrcia i el Secretari General del Consell Consultiu de La Rioja.

El dia 2, a la nit, es va oferir un sopar als assistents en el Palau de Santa Bàrbara, al que també van assistir els membres del Consell Jurídic Consultiu i els lletrats. La sessió de treball del dia 3 es va estructurar en dos blocs. D'una banda una reunió del Consell Assessor de la *Revista Española de la Función Consultiva*. D'una altra, una trobada de treball on, a partir d'una breu exposició, es va debatre entorn de la posició institucional dels Consells Consultius, la rellevància de la funció consultiva i les possibles competències dels Consells.

b) VISITES A LA SEU DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

1) Visita del Conseller de Sanitat

El 29 de gener va visitar la seu del Consell Jurídic Consultiu el Conseller de Sanitat, Manuel Llombart Fuertes. Esta visita es va emmarcar en una ronda de trobades institucionals del Conseller després de la seua incorporació al Govern Valencià.

El Conseller va firmar en el Llibre d'Honor de la Institució.

2) Visita de les Falleres Majors de València 2014

El 5 de novembre van girar visita oficial al Consell Jurídic Consultiu les Falleres Majors de València de 2014, Carmen Sancho de Rosa i

Claudia Villodre Gómez, Fallera Major i Fallera Major Infantil, respectivament. Ambdós, junt amb el Regidor de Festes, Francisco Lledó Aucejo, i el Secretari General de la Junta Central Fallera, José Luis Vaello, van ser rebudes pels membres del Consell Jurídic Consultiu en el saló de Plens i després d'una breu explicació a càrrec del President de la Institució sobre les funcions i organització d'esta, van firmar en el Llibre d'Honor del Consell.

3) Visita del Tribunal de les Aigües de la Vega de València

El 7 de novembre van ser rebuts en la seu del Consell Jurídic Consultiu els síndics i advocats del Tribunal de les Aigües de València, encapçalats pel President d'esta mil·lenària institució, Enrique Aguilar.

Amb motiu d'esta visita, va tindre lloc un acte públic en el Saló de Plens del Palau de Santa Bàrbara amb assistència dels membres del Consell Jurídic Consultiu i del personal de la Institució. En el transcurs d'este acte el President del Consell Jurídic Consultiu va destacar la importància del mil·lenari Tribunal com a referent de la justícia i la resolució pacífica de conflictes, així com l'estreta vinculació entre ambdós institucions a través del llegat de personalitats com el primer President del Consell Jurídic Consultiu, Emilio Attard, qui durant l'elaboració de la Constitució va defensar la inclusió del Tribunal de les Aigües en el text de la Carta Magna. Per la seua banda, el President del Tribunal, Enrique Aguilar, va firmar en el Llibre d'Honor del Consell i va expressar la voluntat d'estretir els llaços entre ambdós institucions.

4) Visites de grups d'estudiants

El 5 de desembre va visitar la seu del Consell Jurídic Consultiu un grup d'estudiants del Grau en Ciències Polítiques i de l'Administració de la Universitat de València.

c) ACTIVITATS FORMATIVES

1) Jornada sobre la nova legislació en urbanisme i habitatge

El dia 18 d'octubre es va celebrar, en el saló d'actes del Palau de Santa Bàrbara, una jornada formativa dedicada a l'estudi i anàlisi de les novetats legislatives en matèria d'urbanisme i vivenda. En concret, es van presentar tres noves normes: les lleis estatals 2/2013, de 29 de maig, de Protecció i Ús Sostenible del Litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes; 8/2013, de 26 de juny, de Rehabilitació, Regeneració i Renovació Urbanes, i l'Avantprojecte de Llei de la Generalitat d'Ordenació, del Territori, Urbanisme i Paisatge (LOTUP), orientat a refondre bona part de l'ordenament valencià en estes matèries.

La jornada, que va comptar amb una nodrida assistència de professionals del Dret, es va estructurar entorn de tres blocs. En el primer d'ells, els lletrats del Consell Jurídic Consultiu, Patricia Boix Mañó, Artur Fontana i Puig i Teresa Vidal Martín van explicar els perfils de la Llei de Rehabilitació, Regeneració i Renovació Urbana. A continuació, José Antonio García-Trevijano Garnica, Lletrat Major del Consell d'Estat, va dissertar sobre el nou règim jurídic de les Costes i el Litoral.

Finalment, el Subdirector General d'Avaluació Ambiental i Territorial de la Conselleria d'Infraestructures, Enrique Martí, va presentar els aspectes més rellevants de l'Avantprojecte de Llei de la Generalitat d'Ordenació, del Territori, Urbanisme i Paisatge (LOTUP).

La Jornada va ser clausurada per la Consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, Isabel Bonig Trigueros.

2) Col·laboració en Jornades organitzades per altres entitats

El 2013, el Consell Jurídic Consultiu ha col·laborat en la difusió de les Jornades de la Facultat de Dret de la Universitat de València «Crisi econòmica i solucions de Dret», celebrades els dies 25, 28 i 29 d'octubre, en la clausura de les quals va intervindre el President del Consell Jurídic Consultiu, Vicente Garrido Mayol.

3) XV Jornades de la Funció Consultiva

El President del Consell Jurídic Consultiu i diversos consellers Díez, Pla, Mediavilla i Fliquete, i el Secretari General, el Sr. Fernández, van participar en les XV Jornades de la Funció Consultiva, organitzades pel Consell Consultiu de Castella i Lleó els dies 25 a 27 de setembre que es van desenvolupar a Zamora i Valladolid.

A elles van assistir membres del Consell d'Estat i de tots els Consells Consultius autonòmics, com és habitual.

La temàtica de les Jornades va girar entorn de la responsabilitat de l'Administració per la prestació sanitària, amb especial referència al context de crisi econòmica, i sobre les possibles propostes de reforma de l'ordenació territorial de l'Estat autonòmic.

d) REVISTA ESPAÑOLA DE LA FUNCIÓN CONSULTIVA

Durant 2013 s'han publicat dos números ordinaris de la *Revista Española de la Función Consultiva*: 17 i 18, corresponents als semestres primer i segon de 2012.

En el primer d'ells es van publicar les conferències pronunciades en les XIV Jornades de la Funció Consultiva, organitzades pel Consell Consultiu d'Extremadura. En el segon dels números, dedicat a la memòria del Conseller-Vicepresident del Consell Jurídic Consultiu, Miguel Mira Ribera, es van publicar les conferències de les Jornades sobre responsabilitat patrimonial organitzades pel Consell Jurídic Consultiu i l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de València a l'octubre del 2012.

També es van publicar articles remesos pels seus autors a la REFC i estudis sobre la doctrina de diversos Consells Consultius en relació amb les revisions d'ofici dels actes nuls per infracció de drets fonamentals.

Estudis publicats en la REFC durant 2013

Número 17

JOSÉ MANUEL ROMAY BECCARÍA. Informe del Consejo de Estado sobre la Reforma Constitucional.

AMAIA ORTIZ CABEZAS. La crisis económica y consecuencias sobre el modelo de Estado.

JUAN CANO BUESO. Autonomía política y derechos sociales.

VICENTE GARRIDO MAYOL. La crisis económica y el mito de las duplicidades.

MARÍA TERESA CONDE-PUMPIDO TOURÓN. La crisis y el modelo de Estado.

VICENTE ÁLVAREZ GARCÍA. Las funciones cuasi-jurisdiccionales de los Consejos Consultivos autonómicos: el ejemplo extremeño.

ALEJANDRA BOTO ÁLVAREZ. Tutela jurisdiccional y tutela administrativa de Derechos fundamentales: observaciones de los órganos consultivos con motivo de la revisión de oficio de actos nulos.

Número 18. A Miguel Mira, *in memoriam*

PATRICIA BOIX MAÑÓ. Responsabilidad patrimonial por anulación de actos administrativos (doctrina del margen de la tolerancia), y por la adopción de medidas cautelares.

JOSÉ DÍEZ CUQUERELLA. Responsabilidad de la Administración por daños derivados de la actuación de sus contratistas y concesionarios.

ARTUR FONTANA I PUIG. Responsabilidad patrimonial en materia urbanística.

PABLO J. COLLADO BENEYTO. Responsabilidad patrimonial de las Entidades Locales por obras y accidentes de tráfico.

JOSÉ HOYO RODRIGO. Responsabilidad patrimonial de las Entidades Locales en lo tocante a obras ejecutadas.

VICENTE CUÑAT EDO. El aseguramiento de la Responsabilidad patrimonial de la Administración.

CARLOS YÁÑEZ DÍAZ. La garantía definitiva en la Legislación de Contratos Públicos. Su problemática incautación en la doctrina de los Consejos Consultivos

ELISA BORGHI. Reparto de competencias entre el Estado y las Regiones en materia aeroportuaria. El caso italiano.

C

INGRÉS EN L'ORDE DE SANT RAIMON DE PEÑAFORT DE L'IL·LUSTRÍSSIM SR. JOSÉ R. DÍEZ CUQUERELLA, CONSELLER DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

Amb motiu de l'onomàstica de S.M. el Rei, el Ministeri de Justícia va concedir, entre altres, al Conseller Il·lm. Sr. José R. Díez Cuquerella, la Creu Distingida de Primera Classe de l'Orde de Sant Raimon de Peñafort.

Esta Orde és la distinció més prestigiosa de les que es concedixen en el nostre país als que han destacat en el desenvolupament d'una activitat relacionada amb el Dret. Amb esta condecoració es reconeix una trajectòria de més de 40 anys d'activitat jurídica del Conseller Díez.

José Díez Cuquerella és Fiscal per oposició des de 1970. Després de sol·licitar l'excedència en el Ministeri Públic, va exercir l'advocacia durant més de 27 anys. En este temps, va compatibilitzar esta activitat amb responsabilitats representatives en l'Ajuntament de Xàtiva, en la Diputació de València i en les Corts Valencianes, i va arribar a ser President de la Diputació de València.

El 2003 es va incorporar al Consell Jurídic Consultiu com a Conseller Electiu, càrrec per al qual va ser renovat per les Corts Valencianes el 2005 i el 2011.

L'acte solemne d'imposició va tindre lloc el dia 10 de desembre, en la seu del Consell Jurídic Consultiu, en un abarrotat saló d'actes. La *laudatio* va anar a càrrec del propi fill del condecorat, José Díez Climent. Per la seua banda, el President del Consell Jurídic Consultiu, Vicente Garrido Mayol, va destacar l'excel·lent talla jurídica i personal del Conseller Díez i la seua imprescindible aportació al prestigi jurídic del Suprem Òrgan Consultiu de la Generalitat. Finalment, el Conseller condecorat va intervindre agraint la distinció rebuda i al Ple la seua proposta.

D

RELACIONS INSTITUCIONALS I PROTOCOL

Entre els actes més rellevants de l'activitat institucional d'este Consell cal destacar els següents:

Actes als quals va assistir el President del Consell Jurídic Consultiu, en representació de la Institució:

12-01-13

Concert celebrat en el Palau de les «Arts Reina Sofia» amb motiu del Trenté Aniversari de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

15-01-13

El President, la Consellera Sra. Mediavilla i el Conseller Sr. Fliquete van assistir a l'acte d'entrega del XXI Premi Convivència concedit a S.M. La Reina, organitzat per la Generalitat i la Fundació Professor Manuel Broseta, celebrat en el Palau de la Generalitat.

23-01-13

En l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de València, el President va presidir la Taula Redona sobre el Futur del Desenvolupament Estatutari amb motiu dels actes del XXX Aniversari de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana.

28-01-13

Entrega de la Medalla de Plata del Consell Valencià de Cultura a favor de Jaime Lamo de Espinosa, acte que va tindre lloc en la seu del CVC.

29-01-13

Entrega dels Premis de la Revista *Economía 3*, en la Borsa de València.

31-01-13

Celebració del CLXXX Aniversari de la Reial Acadèmia Valenciana de Jurisprudència i Legislació, en Les Corts valencianes.

22-02-13

El President es va desplaçar a Almeria per a pronunciar la conferència “*El Estado autonómico: defensa y crítica*”, dins del Curs “*El federalismo como solución de futuro, repensar el Estado autonómico*”, organitzat per la Universitat d’Almeria i el Consell Consultiu d’Andalusia.

07-03-13

Investidura del Professor Santiago Muñoz Machado com a *Doctor Honoris Causa* per la Universitat de València, en el paranimf de la dita Institució.

14-03-13

El President va assistir a la conferència que va oferir el President del Senat Sr. Pío García-Escudero Márquez, en la Facultat de Dret de la Universitat Catòlica de València «Sant Vicent Màrtir».

25-04-13

El President, el Sr. Díez i la Sra. Mediavilla van assistir a la Jornada sobre Contractació Pública organitzada pel Consell Consultiu de Madrid.

14-05-13

Presca de possessió com a magistrat de la Sala Tercera del Tribunal Suprem del Sr. José Suay Rincón.

06-06-13

Presca de possessió del Rector de la Universitat Politècnica de València, el Sr. Francisco J. Mora Mas.

24-06-13

En acte celebrat en el Palau de la Generalitat el President va rebre la Medalla i Diploma acreditatius de la seua condició de membre de la Comissió de Codificació de Dret Civil Valencià.

17-07-13

Entrega de la Medalla de Plata del Consell Valencià de Cultura a la Sra. Alicia Koplowitz Romero de Juseu.

18-07-13

Acte institucional d’inici de la campanya promocional *Marca España*, organitzat per l’Oficina de la Marca España i presidit pel President de la Generalitat Valenciana, en la Llotja de la Seda de València.

04-09-13

Obertura del Curs Acadèmic de la Universitat Catòlica de València «Sant Vicent Màrtir».

12-09-13

Obertura del Curs Acadèmic de la Universitat de València.

22-09-13

Assistència al Debat de Política General, celebrat en Les Corts.

08-10-13

En el Reial Monestir de Santa Maria del Puig, va assistir a l'acte commemoratiu del 775 Aniversari de la Fundació del Regne de València.

09-10-13

Acte institucional amb motiu del Dia de la Comunitat Valenciana, celebrat en el Palau de la Generalitat.

12-10-13

Actes commemoratius de la patrona de la Guàrdia Civil i presa de possessió del Coronel Cap de la Guàrdia Civil, el Sr. Amador Escalada Sánchez, actes que van tindre lloc en la Comandància de la Guàrdia Civil de València.

14-10-13

Esmorzar a València amb S.A.R. el Príncep d'Astúries.

17-10-13

Acte de presentació de l'Acord per la Comunitat Valenciana impulsat per la Generalitat Valenciana, en l'Edifici Veles e Vents, de la ciutat de València.

29-10-13

Conferència que va oferir el president del Tribunal Constitucional el Sr. Pascual Sala Sánchez i va participar en la clausura del curs "*Crisi econòmica i solucions de dret*", organitzades per la Facultat de Dret de la Universitat de València.

12-11-13

Presentació de l'informe sobre Deute, Dèficit i Finançament de la Comunitat Valenciana, elaborat per la Comissió d'Economia de l'Alt

Consell Consultiu de la Comunitat Valenciana, celebrada en el Palau de la Generalitat.

22-11-13

Presa de possessió del Fiscal Superior de la Comunitat Valenciana, el Sr. Antonio Montabes Córdoba, en la seu del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

25-11-13

El President, la Consellera Sra. Mediavilla i el Conseller Sr. Fliquete van assistir a l'entrega dels Premis Rei Jaume I, en acte presidit per S.A.R. la Princesa d'Astúries, en la Llotja de la Seda de València.

26-11-13

El President va assistir a Madrid al desdèjuni organitzat per l'Agència Europa-Press amb el president de la Generalitat Valenciana el Sr. Alberto Fabra Part.

28-11-13

Esmorzar homenatge al magistrat Sr. Juan Luis de la Rúa Moreno, expresident del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

13-12-13

El President i el Secretari General van assistir a l'acte de constitució del Consell d'Acadèmies de Jurisprudència d'Espanya, que es va celebrar en el Palau de la Generalitat, presidit pel Sr. Alberto Fabra.

A la vesprada va assistir a la Jura de lletrats de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de València, en el Palau de Congressos.

Actes a què van assistir els consellers del Consell Jurídic Consultiu:

27-02-13

El Conseller Sr. Fliquete va assistir al "*Fòrum Europa. Tribuna del Mediterrani*" amb el Sr. Juan Gabriel Cotino Ferrer, President de les Corts.

06-03-13

El Conseller Sr. Fliquete va assistir al "*Fòrum Europa. Tribuna del Mediterrani*" amb la Sra. Mª José Catalá Verdet, Consellera d'Educació, Cultura i Esport.

07-03-13

La Consellera Sra. Mediavilla va assistir a la Mesa de debat “Àmbits Estratègics per a la Cooperació Universitat-Empresa: Innovació, Formació i Ocupació”, organitzat per ADEIT-Fundación Universitat-Empresa de València.

El Conseller Sr. Fliquete va assistir, en representació del Consell, al solemne acte d'obertura l'Any Judicial del Tribunal Eclesiàstic de l'Arxidiòcesi de València.

15-04-13

La Consellera Sra. Mediavilla i el Conseller Sr. Fliquete van assistir a l'acte d'entrega del XVI Premi d'Estudis Jurídics Universitaris concedit al Sr. Manuel Pastor i Vicent, organitzat per la Fundació Professor Manuel Broseta i celebrat en l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de València.

25-04-13

El Conseller Sr. Fliquete va assistir, en representació del Consell, a l'acte de celebració del dia de les Corts organitzades per les Corts Valencianes.

18-06-13

La Consellera Sra. Mediavilla i el Conseller Sr. Fliquete van assistir al “Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània” amb el Sr. Manuel Llombart Fuertes, Conseller de Sanitat.

09-07-13

La Consellera Sra. Mediavilla va assistir al “Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània” amb el Sr. Juan Carlos Moragues Ferrer, Conseller d'Hisenda i Administració Pública.

02-10-13

La Consellera Sra. Mediavilla va assistir al “Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània” amb el Sr. Francisco Pérez García, Portaveu de la Comissió d'Experts, director de l'IVIE i Catedràtic de la Universitat de València.

24-10-13

La Consellera Sra. Mediavilla va assistir al “Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània” amb el Sr. José Vicente González Pérez, President de la Confederació d'Organitzacions Empresarials de la Comunitat Valenciana-CIERVAL.

07-11-13

La Consellera Sra. Mediavilla va assistir al “*Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània*” amb el Sr. Paco Molina Balaguer i el Sr. Conrado Hernández Mas, Secretari General de CCOO-País Valencià i Secretari General d’UGT-País Valencià.

13-11-13

La Consellera Sra. Mediavilla i el Conseller Sr. Fliquete van assistir al “*Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània*” amb el Sr. José Císcar Bolufer, Conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua.

17-11-13

El Conseller Sr. Fliquete va assistir, en representació del Consell, al “*Concert commemoratiu del 775 Aniversari de l’Origen del Regne de València 1238-2013*”, celebrat al Palau de les Arts «Reina Sofia».

20-11-13

El Conseller Sr. Fliquete va assistir al “*Fòrum Europa. Tribuna Mediterrània*” amb el Sr. Enric Morera i Català i la Sra. Mònica Oltra Jarque, Síndic i Portaveu Adjunta, respectivament, del Grup parlamentari Compromís en Les Corts.

E

CONVENI MARC DE COOPERACIÓ PER A LA REALITZACIÓ DE PRÀCTIQUES FORMATIVES EN EL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU PER ESTUDIANTS UNIVERSITARIS

A l’empara dels convenis marc celebrats pel Consell Jurídic Consultiu amb les universitats que a continuació es relacionen, durant 2013 han realitzat el seu *practicum* en el Consell Jurídic els alumnes següents:

a) Universitat de València/Fundació Universitat Empresa:

- Andrea Santos Gómez
- Luis de las Heras Vives
- Laura Martínez Tercero

- Hugo Jorge de Navascués Lauzet

b) Universitat d'Alacant:

- María García Ruiz

El programa desenvolupat pels estudiants va tindre el contingut següent:

- Col·laboració amb els lletrats del Consell Jurídic Consultiu, facilitant-los la busca de jurisprudència i legislació aplicable als assumptes sotmesos a consulta del Consell, la preparació de la qual tinguen encomanada.
 - Participació, juntament amb el Servei de Coordinació i Documentació, en tasques relacionades amb la biblioteca del Consell.
 - Maneig de bases de dades informàtiques de jurisprudència i legislació d'Aranzadi, BOE, DOCV, la Ley Digital i el Derecho, així com les bases de dades del propi Consell Jurídic Consultiu.
 - Seguiment i actualització de la base de dades sobre les quanties de les indemnitzacions proposades pel Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana en els expedients de responsabilitat patrimonial de la Generalitat.
-

V

PERSONAL I INFRAESTRUCTURA

A

CONSELLERS I SECRETARI GENERAL

Renúncia de l'Il·lustríssim Senyor Joan Ignasi Pla i Durà com a Conseller electiu

El 31 d'octubre va presentar la seua renúncia com a Conseller electiu del Consell Jurídic Consultiu l'Il·lustríssim Sr. Joan Ignasi Pla i Durà. La dita renúncia es va deure «a motius estrictament personals i professionals» del Conseller, qui es va incorporar posteriorment a una empresa privada.

El President del Consell Jurídic Consultiu va donar compte d'esta renúncia al President de Les Corts, per haver sigut el Conseller Pla i Durà designat pel Ple de la dita Cambra.

El Ple del Consell, reunit el 7 de novembre, va acordar per unanimitat el nomenament de l'Il·lustríssim Sr. Joan Ignasi Pla i Durà com a Conseller emèrit del Consell Jurídic Consultiu.

Nomenament de l'Il·lustríssim Senyor Ferran García i Mengual com a Secretari General del Consell Jurídic Consultiu

Pel Decret 178/2013, de 22 de novembre, del Consell de la Generalitat, es va produir el nomenament de l'Il·l. Sr. Ferran García i Mengual com a Secretari General del Consell Jurídic Consultiu, en substitució de l'Il·l. Sr. Federico Fernández Roldán, el qual va cessar en les seues funcions a proposta del President.

El dia 4 de desembre, el nou Secretari General va jurar el seu càrrec davant del President de la Generalitat en el Palau de la Generalitat i

en presència del President i de diversos consellers del Consell Jurídic Consultiu, així com de la Lletrada Sra. Patricia Boix Mañó, qui va exercir en qualitat de Secretària General accidental.

L'endemà, 5 de desembre, es va formalitzar la presa de possessió del Secretari General en els termes previstos en l'article 34 del Reglament del Consell Jurídic Consultiu, en una sessió pública i solemne del Ple de la Institució que es va desenvolupar en el Saló d'Actes del Palau de Santa Bàrbara.

Defunció de l'Il·lustríssim Senyor Miguel Mira Ribera, Conseller-Vicepresident del Consell Jurídic Consultiu

El Conseller-Vicepresident del Consell Jurídic Consultiu, l'Il·m. Sr. Miguel Mira Ribera va morir la nit del dia 10 de desembre.

Una vegada coneguda la notícia, i en aplicació de les Normes d'Honors i Protocol del Consell, el President de la Institució va dictar una resolució decretant tres dies de dol oficial en el Consell, fins a les 00.00 hores del dia 14 de desembre, en els quals no es va realitzar cap acte institucional i les banderes exteriors del Palau de Santa Bàrbara van romandre a mitja asta i les del Saló de Plens van lluir un crespó negre.

Així mateix, es va comunicar la defunció al President de la Generalitat.

El Ple del Consell, reunit el dia 11 a la vesprada, va expressar el seu pesar per la pèrdua de qui havia format part de la Institució des de la seua creació, ostentant la seua Vicepresidència des de l'any 2000, i va guardar un minut de silenci en la seua memòria.

Per unanimitat, el Ple va acordar dirigir-se al President de la Generalitat per a sol·licitar que se li concedira a l'Il·m. Sr. Miguel Mira Ribera, a títol pòstum, l'ingrés en l'Orde de Jaume I el Conqueridor. Igualment, es va acordar instar a l'Ajuntament d'Alcoi, localitat natal del Vicepresident, perquè li rendiren l'homenatge que estimaren oportú. Finalment, el Ple va acordar suggerir al Consell de Redacció de la *Revista Española de la Función Consultiva* l'edició d'un número *in memoriam*.

El dia 12 al matí, els membres del Consell i el personal del mateix van assistir a la missa *corpore insepulto*.

El dia 18 de desembre, a instàncies del Consell Jurídic Consultiu, es va celebrar un funeral solemne en memòria de Miguel Mira en l'Església de Sant Nicolau Bisbe i Sant Pere Màrtir, amb la presència dels familiars del difunt i dels membres del Consell.

B

LLETRATS

Jubilació de la Lletrada Sra. Dolores Giner Durán

El dia 1 de setembre va cessar en la prestació dels seus servicis en el Consell Jurídic Consultiu la Lletrada Sra. Dolores Giner Durán, a l' haver aconseguit l'edat legal de jubilació.

La Sra. Dolores Giner Durán, tècnic d'Administració General, era Lletrada del Consell Jurídic Consultiu des de la seua constitució. Prèviament havia prestat els seus servicis en diversos ministeris i en diferents conselleries, i va arribar a ocupar la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme.

Amb motiu de la seua jubilació, se li va tributar un senzill homenatge per part del personal del Consell el dia 20 de desembre.

C

BIBLIOTECA

I.- A fi d'ajustar-se als principis d'austeritat i eficiència econòmica en el funcionament del sector públic, l'any 2013 el Consell Jurídic Consultiu únicament ha adquirit aquelles obres especialment rellevants per a l'exercici de la seua funció consultiva, la qual cosa ha redundat en un increment de l'estalvi per este concepte.

Per esta raó enguany únicament han ingressat 60 nous títols en la Biblioteca del Consell Jurídic Consultiu, els fons de la qual han ascendit, en data 31 de desembre del 2013, a 5.822 obres.

L'increment dels fons s'ha produït, tant a través de compres com de donacions o intercanvis, ampliant-se l'àrea de dret Administratiu, i en concret les sèries dedicades al dret urbanístic, béns públics, responsabilitat patrimonial, procediment administratiu i administració local. També s'han comprat obres relatives al dret autonòmic, dret constitucional i dret civil, i s'han actualitzat codis i anuals bàsics.

Quant a la secció d'hemeroteca s'ha continuat amb les subscripcions a les següents publicacions periòdiques: Justicia Administrativa, Revista de Derecho Urbanístico y Medio Ambiente, Revista Española de Derecho Constitucional, Revista de Estudios Políticos, Revista Española de Derecho Administrativo, Revista Aranzadi de Urbanismo y Edificación, Documentación Administrativa, Revista de Administración Pública, Teoría y Derecho, Revista de las Cortes Generales, Teoría y Realidad Constitucional i la Revista de Derecho Político.

II.- Quant a les bases de dades s'ha adquirit la base de dades jurídiques de *"El Derecho"*, i s'ha renovat i actualitzat la de *Tirant on line*.

III.- S'ha continuat amb l'intercanvi regular de publicacions amb les Corts de Castella-La Manxa, l'Assemblea de Madrid, la Universitat de Santiago de Compostela, la Conselleria de Presidència i Administracions Públiques del Govern de Castella-La Manxa, l'Institut d'Estudis autonòmics del Govern dels Illes Balears i la Universitat de Deusto.

IV.- Entre els servicis de documentació interns prestats per mitjà de correu electrònic s'ha continuat, com en anys anteriors, amb la distribució mensual del butlletí de *"Novetats bibliogràfiques"*, i amb el servici d'alerta informativa consistent en l'enviament diari dels sumaris del DOCV i del BOE. Menció especial mereix l'enviament mensual de les disposicions generals d'interés publicades en els diaris oficials, i d'informació jurisprudencial i doctrinal, amb una selecció de les sentències més rellevants del Tribunal Constitucional i de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

V.- Amb ocasió del trasllat del Consell Jurídic Consultiu a la seua nova seu al Palau de Santa Bàrbara i a fi d'optimitzar l'espai disponible, s'ha aprofitat per a realitzar l'expurgació i actualització de la sèrie dels

Consells Consultius, així com a la reubicació d'obres d'altres sèries menys consultades.

D

INFORMÀTICA I BASES DE DADES

Amb caràcter previ al trasllat del Consell Jurídic Consultiu a la seua nova seu van haver de realitzar-se una sèrie de treballs preparatoris per a viabilitzar l'adaptació a la xarxa informàtica de l'actual edifici. La Direcció General de Tecnologies de la Informació de la Generalitat va retirar del nou edifici el material informàtic i electrònic que havia esdevingut inservible o l'ús del qual no s'estimava necessari per la nostra Institució, i igualment va procedir a la retirada de la central de Telefonia que s'estava utilitzant fins al moment.

Una vegada retirat el referit material es va adequar el quart de comunicacions per a la instal·lació dels servidors propietat del Consell Jurídic Consultiu. Per la seua banda, la companyia telefònica va instal·lar la línia ADSL, necessària per a la connectivitat a Internet i la nova centraleta.

Realitzades les operacions preparatòries descrites es va procedir al trasllat a la nova seu del material informàtic del Consell Jurídic Consultiu, instal·lant-se els servidors i la centraleta juntament amb els nous terminals telefònics.

També s'ha procedit al canvi de l'aplicació informàtica de nòmines.

Quant a *Internet*, des de juny de l'any 2013 i amb periodicitat trimestral, es procedix a publicar en la Doctrina Legal tots els dictàmens aprovats, a excepció de les normes no publicades en el DOCV.

Així mateix, s'ha publicat en CD-ROM la 'Memòria 2012. Doctrina Legal i Estudis i Suggestiments 1997-2012'.

E

GESTIÓ ECONÒMICA FINANCERA

El dia 30 de juliol del 2013 el Ple, després de l'oportuna deliberació sobre la reducció a aplicar a l'Avantprojecte del Pressupost per a l'exercici de 2014 per a complir amb la instrucció emanada de la Generalitat, va aprovar l'Avantprojecte per un import de 2.438.624,58 euros que es va remetre a la Conselleria d'Hisenda i Administració Pública.

En la Llei de Pressupostos de la Generalitat Valenciana per a l'any 2014, el pressupost del Consell Jurídic Consultiu per a tal període va quedar xifrat en la mencionada quantitat.

F

PERSONAL

El dia 15 de gener va prendre possessió en comissió de servicis, en el lloc de Cap de Negociat de Selecció i Gestió de Personal del Servei d'Assumptes Generals, Gestió Econòmica i Personal la funcionària del Consell de la Generalitat Valenciana Sra. Inmaculada González Mayordomo.

G

CONTRACTACIÓ

Tenint en compte la comunicació de la Direcció General de Patrimoni de la Generalitat de la intenció de traslladar durant l'any 2013 la seu del Consell Jurídic Consultiu a un altre local de titularitat de la Generalitat, es va subscriure el gener d'eixe any un contracte administratiu

menor per a la prestació del servei de neteja de la nostra seu amb l'empresa EUROPEA DE CONTROL I SERVICIS, SL, per un període de 6 mesos. Finalitzat el contracte abans citat, i després de la tramitació del corresponent procediment obert de licitació, en el mes de juliol del 2013 es va contractar amb COMPANYIA VALENCIANA PER A LA INTEGRACIÓ I DESENVOLUPAMENT, SL (GRUP SIFU) la prestació del servei de neteja de la nova seu del Consell Jurídic Consultiu, per un període de 6 mesos, prorrogable per altres 6 mesos més.

Igualment en el mes de juliol del 2013 es va formalitzar amb la Presidenta de la Central de Compres de la Generalitat l'Acord d'Adhesió del Consell Jurídic a la referida central de Compres per a l'adquisició de determinats béns i servicis.

D'altra banda, durant el segon semestre del 2013, després de la materialització del trasllat a la nova seu va ser necessari celebrar diversos contractes per a garantir el funcionament correcte de l'immoble, havent de destacar-se el contracte de desinfecció, desratització i desinsectació; el de prevenció i control de la legionel·la, i el de manteniment de la baixa tensió i del centre de transformació.

H

REGISTRE

El Registre General de documents, totalment informatitzat, es va obrir al públic durant tot l'any, de dilluns a dijous des de les nou hores fins a les quinze hores, i el divendres des de les nou hores fins a les catorze trenta hores.

El total d'assentaments d'entrada corresponents a l'any 2013 va ser de 1.631 documents, i els d'eixida van ser 996.

En l'exercici 2013 es van sotmetre a consulta 744 assumptes, dels quals han pogut ser dictaminats durant l'exercici 683 expedients.

Segona part

**OBSERVACIONS I
SUGGERIMENTS**

I

INTRODUCCIÓ

L'article 77 del Reglament del Consell, aprovat pel Decret 138/1996, del Govern Valencià, estableix que: *“Anualment, el Consell Jurídic Consultiu elevarà al Govern Valencià una Memòria en què, amb ocasió d'exposar l'activitat del Consell Jurídic Consultiu en el període anterior, podrà arreplegar les observacions sobre el funcionament dels servicis públics que resulten dels assumptes consultats, i els suggeriments de disposicions generals i mesures a adoptar per al millor funcionament de l'Administració”*.

Amb la finalitat d'observar el compliment d'eixe mandat reglamentari, es realitzen les següents observacions, suggeriments i recomanacions.

La primera de les reflexions que a continuació es plantegen aborda la preceptivitat de la reiteració de la sol·licitud de dictamen al Consell Jurídic Consultiu. Porta causa esta observació d'una sèrie de sentències del Tribunal Suprem dictades en 2013 que han incidit en la necessitat de tornar a sol·licitar dictamen del Consell d'Estat o del corresponent òrgan consultiu autonòmic en supòsits com ara la caducitat del procediment, l'alteració de la proposta de resolució o, fins i tot, quan una sentència judicial decreta la retroacció d'actuacions en el procediment, entre altres supòsits.

Arran de la resolució dictada per l'Administració en l'expedient 269/2013, en el qual va recaure el dictamen 307/2013, el Consell Jurídic Consultiu planteja la naturalesa de la seua funció consultiva quan la legislació dota de caràcter obstatiu el dictamen del Consell. Es tracta d'un caràcter excepcional que situa en una posició impròpia l'Òrgan Consultiu que arriba a perdre esta condició per a assumir la condició de quasidecisor. Les implicacions que esta circumstància té tant per a l'autoritat consultant com, eventualment, per als tribunals mereix un pronunciament del Consell Jurídic Consultiu en esta memòria.

A això, s'unix el fet que el projecte de Llei de la Generalitat, d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge planteja que el dictamen del Consell en les modificacions urbanístiques que afecten espais lliures o zones verdes deixe de tindre caràcter obstatiu.

INTRODUCCIÓ

En este exercici de 2013, el Consell també ha tingut l'oportunitat de valorar els efectes de la litispendència d'un recurs contenciós administratiu on s'examinen causes idèntiques de nul·litat que les al·legades en una revisió d'ofici simultània en seu administrativa. Juntament amb esta qüestió, així mateix, s'analitza la incidència de la desestimació prèvia d'un recurs i l'eventual revisió d'ofici basada en els mateixos arguments.

Finalment, el Consell recapitula en esta Memòria la seua doctrina sobre l'estatut jurídic dels regidors no adscrits a l'estela del dictamen 311/2013. Una figura esta que ha sigut l'origen de diverses consultes facultatives en els últims anys i de la qual este Òrgan Consultiu ja ha perfilat alguns dels contorns del seu règim. En concret, en esta memòria es recomana al Consell de la Generalitat que impulse canvis legislatius per a evitar llacunes en el cas dels regidors no adscrits que van concórrer a les eleccions formant part de coalicions electorals.

II

LA PRECEPTIVITAT DE LA REITERACIÓ DE LA SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU: SUPÒSITS

I.- El Consell d'Estat i els respectius Òrgans Consultius autonòmics exercixen una important funció de garantia, ja que tenen com a missió principal vetlar perquè les autoritats consultants s'adeqüen a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic quan elaboren els seus projectes normatius o quan hagen d'adoptar les seues decisions, així com procurar la satisfacció de l'interés general, el respecte al procediment administratiu i la defensa dels drets dels interessats davant dels abusos o ingerències a què estan exposats.

La recent STS 21/5/2013, entre moltes altres, a propòsit de l'elaboració de les normes destaca l'essencial funció de control exercida pel Consell d'Estat, manifestant que existix *“unànime... opinió sobre la transcendental importància que, des del punt de vista de tècnica jurídica, posseïx eixa consulta al Consell d'Estat en este procediment”* per *“el secular prestigi que posseïx el suprem Òrgan consultiu del Govern en l'exercici d'eixa funció consultiva, i la seua purificada independència funcional”*.

Però el prestigi del Consell d'Estat i de la resta d'Òrgans Consultius es basa en la seua autonomia, independència, objectivitat i neutralitat en l'exercici de la seua funció, al tractar-se d'Òrgans col·legiats, creats específicament per a l'exercici de la seua tasca, i compostos per professionals de reconeguda reputació que gaudixen d'absoluta llibertat per a formar les seues opinions jurídiques. Els seus membres no estan subordinats jeràrquicament a altres Òrgans o Institucions, ni poden rebre instruccions ni directrius externes i són inamovibles durant el període de l'exercici del càrrec, llevat que concórreguen les causes taxades previstes legalment. En paraules de GARCÍA-TREVIJANO GARNICA *“la credibilitat i importància del Consell d'Estat, com la de tot òrgan consultiu, és directament proporcional a la seua independència i autonomia real”*, perquè *“quan esta falta, l'òrgan consultiu es desnaturalitza i es convertix normalment en una organització dirigida a justificar sistemàticament –amb raó o sense- les actuacions de l'Administració activa”*.

El propi Tribunal Constitucional exalta al Consell d'Estat com “òrgan de l'Estat amb rellevància constitucional al servici de la concepció d'Estat que la pròpia Constitució establix” (STC 56/1990), admetent que la funció consultiva respecte a les comunitats autònomes poguera també residenciar-se en Òrgans Consultius autonòmics. En esta STC s'advertix que “*cap precepte constitucional i menys encara el que es referix al Consell d'Estat, impediex que, en l'exercici de l'autonomia organitzativa, les comunitats autònomes puguen establir en el seu propi àmbit, òrgans consultius equivalents al Consell d'Estat quant a la seua organització i competències, sempre que estes se cenyisquen a l'esfera d'atribucions i activitats dels respectius governs i administracions autonòmiques*”, i en la mesura que estos quant a “*les característiques d'organització i funcionament*” tinguen “*independència, objectivitat i rigor de funcionament*” (STC 204/1992). A més, el TC destaca que “*la intervenció preceptiva d'un òrgan consultiu, siga o no vinculant, suposa en determinats casos una importantíssima garantia de l'interés general i de la legalitat objectiva i, a conseqüència d'això, dels drets i legítims interessos dels que són part d'un determinat procediment administratiu*” (STC 204/1992).

Com a reflex d'este transcendental paper exercit pel Consell d'Estat i els corresponents Òrgans Consultius autonòmics, en la Memòria d'esta Institució de l'any 2005 es va recordar que “*la intervenció preceptiva d'un Alt Òrgan Consultiu suposa una important garantia de l'interés general i de la legalitat objectiva i, com a conseqüència d'això, de la salvaguarda dels drets i legítims interessos dels que són part en els procediments que tramita l'Administració*”, en la mesura que “*representen l'interés de la legalitat per damunt de qualsevol condicionant polític, econòmic o social que pugua mediatitzar l'actuació administrativa*”. Inclús s'agregava que “*a l'estar trascendits els dictàmens que emeten els Òrgans consultius d'una 'auctoritas' indubtable imposen respecte a l'Administració o suposen –a vegades– censures, establiment de directrius i formulació de criteris que no han de ser ignorats pels gestors públics, encara que estos pronunciaments no siguen vinculants o inclús a vegades no preceptius*”. Per tant es pot afirmar que quan la consulta resulte preceptiva la necessitat de dictamen del Consell Jurídic Consultiu no és una qüestió merament ritual, no és un mer tràmit, sinó que és absolutament crucial per a la validesa de les normes o resolucions.

En resum, no es tracta simplement que l'Autoritat consultant complisca amb la mera formalitat d'incorporar un nou informe a l'expedient –el dictamen del Consell Jurídic Consultiu–, sinó que el que es pretén és que l'Òrgan Consultiu exercisca un autèntic control de legalitat de

l'actuació administrativa en tota la seua extensió, per la qual cosa el dictamen ha d'examinar tant els aspectes procedimentals (per exemple legitimació, competència, termini, prescripció, pràctica de tràmits exigibles, cosa jutjada, litispendència...), com, en cas de ser possible, el "fons de l'assumpte" de les qüestions plantejades. Perquè eixe control de legalitat siga complet és necessari que l'Òrgan Consultiu tinga coneixement de tot l'expedient tramitat, podent estudiar els documents, al·legacions, proves i arguments jurídics existents en aquell, perquè en cas contrari s'estarien soscant els fonaments de la funció consultiva.

II.- En línies generals, la jurisprudència equipara a l'absència total del procediment i, per tant, a causa de nul·litat de ple dret del reglament o acte administratiu adoptat, el prescindir de l'informe preceptiu del Consell d'Estat o del corresponent Òrgan Consultiu autonòmic, perquè es tracta d'un tràmit essencial, imprescindible i irreparable, la qual cosa comportaria la necessitat de retrotraure el procediment administratiu al moment immediatament anterior al de l'omissió de la petició del dictamen (entre moltes altres, SSTS 15/1/1982, 25/1/1982, 12/6/1982, 12/7/1982, 30/11/1983, 27/4/1984, 16/6/1984, 20/7/1984, 27/9/1984, 8/10/1984, 10/12/1984, 18/3/1985, 10/6/1985, 1/10/1985, 12/12/1985, 3/3/1986, 20/6/1986, 19/1/1987, 20/1/1987, 11/5/1987, 21/9/1987, 24/10/1987, 18/3/1988, 14/5/1988, 14/3/1989, 27/6/1989, 19/6/2000, o les SSTSJ de la Comunitat Valenciana 598/2012, de 21 de novembre; 492/2008, de 20 de maig; 454/2008, de 4 d'abril, i 846/2004, d'11 de juny).

Així per exemple, la STS 5/7/2012 aclaria que la "Sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem no podia suplir els tràmits formals exigits per a la revisió d'actes administratius en els supòsits de nul·litat de ple dret, previstos en l'article 62.1 de la Llei 30/1992..., enunciats en l'article 102 de la referida Llei procedimental administrativa, perquè, enfront d'una resolució de l'òrgan competent per a la revisió d'ofici d'inadmissió a tràmit de la sol·licitud formulada per les causes taxades establides en la dita disposició legal, únicament podria acordar, per raons de seguretat jurídica, excepte en supòsits excepcionals, la retroacció del procediment perquè se segueixen les formalitats requerides, entre les quals resulta imprescindible demanar dictamen del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma, sense perjudicar per saltum els criteris de fons" (SSTS 8/4/2008, 14/1/2010 i 8/2/2012).

La STSJ de la Comunitat Valenciana núm. 598/2012, de 21 de novembre, analitza el procediment d'elaboració de l'Orde 26/2010, de 4 d'agost, de la Conselleria d'Infraestructures i Transport, per la qual es regula el sistema de descans obligatori i limitació diària en la prestació de servicis de taxis en l'Àrea de Prestació Conjunta de València, en la qual no s'havia practicat el tràmit de petició del dictamen del Consell Jurídic Consultiu. Després de declarar que l'Orde era un reglament de desenvolupament de l'article 46.2 de la Llei de la Generalitat 10/2006, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa, Financera i d'Organització de la Generalitat, declara la nul·litat d'eixa disposició general, perquè *“si el Dret aplicable imposa, de manera ineludible (almenys en el sentir del tribunal), que la disposició general de què es tracta complisca amb un tràmit formal que no s'ha posat en pràctica abans de procedir a la seua publicació, pareix que la solució legal més correcta que ha de donar-se a la resta de temàtiques que, si és el cas, haja obert el procés com a conseqüència de les al·legacions sobre les quals se sustente la pretensió d'invalidesa jurídica en ell formulada, és el no enjudiciar estes, deixant el seu coneixement al posterior (i eventual) conflicte que es desplegue una vegada s'haja pronunciat ja el Consell Jurídic Consultiu”*.

La STSJ de la Comunitat Valenciana núm. 492/2008, examina les conseqüències jurídiques de l'omissió de demanar el dictamen al Consell Jurídic Consultiu respecte a l'Acord del Consell de Declaració de Paratge Natural Municipal de l'enclavament denominat “La Devesa”, en el municipi de Soneja. En esta sentència s'aclarix que “el fet que la disposició impugnada adopte forma d'Acord del Govern Valencià i no de Decret no prejutja la seua naturalesa de disposició de caràcter general, ja que l'essencial és considerar el seu contingut i per consegüent atendre la seua naturalesa jurídica, sense que la forma adoptada establisca necessàriament la seua qualificació com a reglament o acte administratiu”, i en concret, considera, igual que el Tribunal Suprem, que la declaració d'espais naturals protegits és una disposició general de desplegament d'una Llei en què resulta preceptiu el dictamen del Consell Jurídic, dictamen que al no haver-se sol·licitat desencadenava la nul·litat del referit Acord dictat “prescindint d'un tràmit essencial en la formació de la voluntat del Govern de la Comunitat Valenciana...”..

Per a esta STSJ *“la raó de ser que tal acord se sotmeta al dictamen no és fútil, perquè el dictamen no és una pura formalitat, sinó una garantia de perfecció tècnica i d'encert, molt més en casos com este en què el concurs de la Llei i reglament obliga a este a un atenció delicada. El*

Consell Consultiu és un òrgan de reconeguda competència tècnica que actua de forma objectiva, perquè està dotat d'una independència de criteri superior a la dels departaments jurídics de les conselleries, ... la seua participació en l'elaboració i preparació de textos... és una garantia d'objectivitat i imparcialitat en la producció de la norma de què no ha de prescindir-se...".

En la STSJ de la Comunitat Valenciana núm. 846/2004 s'analitza una resolució del conseller competent en matèria d'urbanisme per la qual es va aprovar el Pla Especial d'Integració i Funcionalitat d'un Palau de Congressos, prescindint del dictamen del Consell Jurídic Consultiu, assenyalant la sentència que *"si el dictamen no és precís, per no tindre com a objecte el pla especial 'la diferent zonificació o ús urbanístic de les zones verdes o dels espais lliures previstos', la qual cosa és discutible a la vista de l'expedient, ha de ser el propi Consell Jurídic qui ho diga i no el conseller, qui així li furta les seues facultats, havent de recordar, per la seua semblança, el que el Consell Jurídic ha declarat en més d'una ocasió (consideració segona, paràgraf últim, del dictamen 83/98, per tots) respecte a l'absència d'informe del Consell Superior d'Urbanisme (art. 55.4 i disposició transitòria novena, apartat primer, de la Llei valenciana 6/1994) en el sentit que 'no pareix del tot ortodox que l'òrgan competent per a resoldre sobre l'aprovació definitiva, en este supòsit, s'informe a si mateix..."*, i declara que la resolució recorreguda és *"nul·la de ple Dret per infracció d'una norma de rang legal l'article 10 de la Llei valenciana 10/94 en virtut del que disposa l'art. 62.2 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú..."*.

III.- En este comentari s'analitzen els supòsits en què, en relació amb un mateix assumpte, es considera necessària la reiteració del dictamen per a la validesa de la norma o resolució que finalment s'adopte.

Els supòsits serien, entre d'altres, els següents:

1.- Que el Consell Jurídic Consultiu advertisca l'existència de vicis o defectes rellevants en la tramitació del procediment administratiu.

En este apartat podríem enumerar, almenys, els següents casos en els quals seria necessària la reiteració del dictamen:

- a) **Quan la Proposta de resolució rebuda de l'Autoritat Consultant és d'inadmissibilitat de l'acció pretesa per l'interessat (per exemple per falta de legitimació activa o passiva, per extemporaneïtat, per cosa jutjada, etc.), però segons el criteri del Consell Jurídic Consultiu no concorre la causa d'inadmissibilitat i, en conseqüència, procedix entrar en l'anàlisi del fons de l'assumpte, per la qual cosa el dictamen del Consell Jurídic Consultiu es dicta en el sentit que s'instruïska el corresponent procediment i es redacte per l'Administració consultant la proposta de resolució sobre el fons perquè, una vegada realitzat tot això, se sol·licite un nou dictamen a la Institució Consultiva.**

Així ha succeït, per exemple, en els supòsits en què la Conselleria competent en matèria de Sanitat ha proposat la inadmissibilitat de l'acció de responsabilitat patrimonial presentada pels perjudicats per danys en supòsits atesos per Mútues d'Accidents de Treball i Malalties Professionals (dictàmens del Consell Jurídic Consultiu 995/2012 i 195/2013). En concret, en el dictamen 195/2013, en relació amb una reclamació de responsabilitat patrimonial contra la Conselleria de Sanitat per la deficient assistència sanitària rebuda d'una Mútua d'Accidents de Treball i Malalties Professionals, i en el qual la proposta de resolució de la Conselleria era la d'inadmetre la reclamació per falta de competència de la Generalitat Valenciana, manifesta que *"la Conselleria de Sanitat ha d'admetre la reclamació, procedir a la seua tramitació de conformitat amb el que estableix el Reglament dels Procediments de les Administracions Públiques en matèria de Responsabilitat Patrimonial, aprovat pel Reial Decret 429/1993, de 26 de març, i resoldre sobre la seua responsabilitat, i no és acceptable el seu argument d'inadmetre la reclamació per falta de legitimació passiva, alhora que ha de depurar la seua responsabilitat entorn del seu deure de vigilància en el funcionament del sistema sanitari, del que és garant"*. Este dictamen conclou que *"procedix instruir el procediment incoat a conseqüència de la reclamació"*, recordant que *"una vegada instruït i elaborada nova Proposta de Resolució"* procedirà *"remetre tot allò que s'ha actuat a este Consell perquè es pronuncie sobre el fons de l'assumpte"*.

- b) **Quan la Proposta de resolució entra en el fons de l'assumpte però el Consell Jurídic Consultiu, sense entrar en ell, aprecia alguna qüestió prèvia per a l'admissibilitat de l'acció pretesa per l'Administració o per l'interessat (prescripció de l'acció, caducitat del procediment, falta d'acreditació**

de la legitimació activa, falta d'acreditació de la representació, etc.).

Si es tractara d'un defecte esmenable (per exemple la no acreditació de la representació o de la legitimació activa...) o que no impedira la iniciació d'un nou procediment administratiu amb el mateix objecte (per exemple si s'haguera detectat la caducitat del procediment en qüestió, però no haguera prescrit l'acció del particular o de l'Administració, com preveu l'article 92.3 de la Llei 30/1992, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú...), esmenat el defecte o iniciat i instruït el procediment, respectivament, hauria de sol·licitar-se novament el parer de l'Òrgan Consultiu.

En este sentit, el dictamen del Consell Jurídic Consultiu 732/2013 conclou que no procedix resoldre el contracte administratiu subscrit per la Diputació de Castelló per a l'explotació d'un hotel per haver-se produït la caducitat del procediment, *“sense perjudi que al no produir la caducitat per si sola la prescripció de les accions, la Diputació consultant si així s'estima, iniciï un nou procediment de resolució contractual en què podran conservar-se aquells actes i tràmits que poguera resultar útils i formulant la corresponent proposta de resolució, que haurà de ser remesa, juntament amb l'expedient, a este Consell per al seu dictamen.”*

c) Quan el Consell Jurídic Consultiu formula requeriments de documentació a l'Autoritat Consultant per a completar l'expedient iniciat, a l'advertir vicis o defectes en la tramitació del procediment administratiu, i en els quals únicament es conclou en la necessitat que l'Autoritat Consultant complete la instrucció del procediment per a poder emetre un dictamen “de fons”.

Ací es poden incloure requeriments a l'Autoritat Consultant de molt diversos tipus. Per exemple, per a la incorporació d'altres informes preceptius, com podria ser el cas de l'informe del Servei el funcionament del qual haja ocasionat presumptament la lesió indemnitzable en els procediments de responsabilitat patrimonial (article 10.1 paràgraf segon del Reglament dels Procediments en matèria de Responsabilitat Patrimonial, aprovat pel Reial Decret 439/1993, de 26 de març). O per a la pràctica d'altres tràmits preceptius no materialitzats com el tràmit d'informació pública, o d'audiència i vista de l'expedient, o per a la redacció de la corresponent proposta de Resolució de l'Autoritat Consultant. Inclús hi ha requeriments a l'Autoritat Consultant perquè,

prèviament a la instrucció del corresponent procediment administratiu, plantege un conflicte de jurisdicció en aplicació del que establix la Llei Orgànica 2/1987, de 18 de maig, de Conflictes Jurisdiccionals i, a resultes d'este, i després de completar la instrucció demane nou dictamen al Consell Jurídic Consultiu.

La necessitat del plantejament per l'Autoritat Consultant d'un conflicte jurisdiccional amb caràcter previ a la instrucció del procediment administratiu de resolució d'un contracte administratiu d'obres, contracte que havia sigut celebrat amb un empresari que sobrevingudament va quedar concursat, i que, segons el jutge Mercantil, havia de quedar resolt amb devolució a la massa concursal per l'Ajuntament de la garantia definitiva prestada per la contractista, és apuntada en el dictamen d'este Consell Jurídic Consultiu 145/2010, per considerar que la competència per a pronunciar-se sobre la resolució del contracte i els seus efectes corresponia a la jurisdicció contenciosa administrativa, i no als òrgans judicials del mercantil.

En este dictamen el Consell Jurídic Consultiu advertix que la Sentència del Jutjat Mercantil no és ferma (no podent produir l'efecte de cosa jutjada material), que tampoc es troba l'assumpte en situació de litispendència processal, i que *“les actuacions practicades no són vàlides en Dret per a procedir, en este moment i en via administrativa, a la possible resolució del contracte”*, per la qual cosa requerix al Ple de la corporació perquè incoe, com a Òrgan de contractació, el procediment conduent a la resolució del referit contracte, per al qual *“amb anterioritat”* haurà de *“Amb un informe previ del secretari i per majoria absoluta, plantejar el conflicte de jurisdicció pertinent, com a òrgan municipal”*, de manera que *“quan s'haja resolt el conflicte de jurisdicció i haja conclòs la instrucció del procediment de resolució”* (instrucció en què *“es tindrà com a part interessada a l'empresa contractista, a la seua entitat avalista i als administradors concursals, als quals se'ls sentirà en audiència, i després s'emetrà l'informe jurídic i l'informe de l'Àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament, redactant-se a continuació la proposta de resolució que corresponga, que haurà de ser dictaminada per la Comissió Informativa municipal competent”*), l'autoritat municipal *“haurà de demanar novament el dictamen d'este Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, perquè es pronuncie sobre el fons de l'assumpte i la procedència de resoldre o no el referit contracte administratiu, l'objecte del qual és l'execució d'unes obres d'urbanització, inclosos els seus efectes.”*

D'altra banda, el nostre dictamen 701/2013, en relació amb una pretesa revisió d'ofici d'una Resolució de l'Alcaldia d'un ajuntament per la qual es va aprovar l'Oferta d'Ocupació Pública per a l'any 2013, assenyalava que *“davant de la insuficiència de documents que es consideren necessaris per a dictaminar, este Consell torna l'expedient per a ser completat aportant els particulars següents: 1. Informe Interventor. 2 Convocatòria Oferta Pública. 3. Informe del secretari de l'Ajuntament justificant que no es complix amb la taxa de reposició”,* perquè *“este Alt Òrgan Consultiu és l'últim a informar i per a això requerix disposar de tots els documents necessaris per a resoldre sobre el fons de l'assumpte plantejat”.* Com a corol·lari declara que *“procedix retrotraure el procediment... amb conservació dels actes vàlids en dret”,* de manera que *“complit tot això i redactada nova proposta de resolució, es remetrà, si és el cas, l'expedient complet a este Consell Jurídic per al preceptiu dictamen, tenint en compte que és l'últim a informar”.*

Així mateix, en el dictamen d'este Consell Jurídic Consultiu 637/2013, s'interessa d'un ajuntament que complete la instrucció del procediment de responsabilitat patrimonial extracontractual, perquè *“no consta en l'expedient l'informe de funcionament efectuat pel servici que ha ocasionat els danys al·legats, com exigix l'article 10 del Reglament dels Procediments en matèria de responsabilitat patrimonial de les Administracions Públiques aprovat pel Reial Decret 429/1993, de 26 de març”,* ni tampoc el de *“Secretaria General referit a la recusació de l'instructor del procediment”,* i, per consegüent, s'interessa la pràctica d'estos informes, així com la concessió als interessats d'un nou tràmit d'audiència perquè puguen realitzar les al·legacions que estimen oportunes, de tal manera que, una vegada completament instruït l'expedient, es procedisca a redactar una nova proposta de Resolució per al seu sotmetiment, juntament amb tot l'expedient, a un nou dictamen de l'Òrgan Consultiu.

El dictamen 766/2012 d'este Consell Jurídic Consultiu, en relació amb un procediment sobre responsabilitat patrimonial extracontractual de la Generalitat, conclou que procedix completar la instrucció del procediment remetent les actuacions a la Comissió del Dany Corporal perquè emeta un informe respecte d'això, i una vegada incorporat tal informe al procediment, i concedit tràmit d'audiència al reclamant, es remeta l'expedient complet a esta Institució Consultiva, incloent nova proposta de resolució, perquè pugua pronunciar-se sobre la quantia indemnitzatòria.

Al marge d'allò que s'ha exposat, ha d'avisar-se que, si l'Autoritat Consultant, amb posterioritat a l'emissió del dictamen i quan encara no ha

aprovat la norma o resolució, detecta que l'expedient que va enviar al Consell Jurídic Consultiu estava incomplet, ha de comunicar-ho a l'Òrgan Consultiu i remetre els documents que no constaven en l'inicialment enviat, a l'objecte que este decidisca si resulta o no necessària la nova emissió de dictamen.

Això va ocórrer, per exemple, respecte del Projecte de Decret sobre el Reglament regulador del turisme actiu en la Comunitat Valenciana, en el qual després de l'emissió del dictamen 916/2011, la Conselleria va formular consulta sobre la necessitat de nou dictamen a l'haver rebut posteriorment l'informe de fiscalització favorable de la Intervenció, a la qual cosa es va contestar que el Ple considerava que *“no procedix dictaminar novament el referit assumpte perquè l'informe de la Intervenció no té incidència quant al contingut del nostre dictamen, en la mesura que ve a confirmar que el Projecte no comporta gasto, com ja afirmava la Memòria Econòmica que figura en l'expedient que va ser remès en el seu dia.”*

2.- Quan, tot i haver-se pronunciat el dictamen del Consell Jurídic Consultiu sobre el fons de l'assumpte plantejat, es produïxen variacions o modificacions substancials posteriors respecte del projecte de norma o de resolució que va ser sotmesa inicialment a consulta, llevat que el canvi siga conseqüència de les observacions del dictamen emés.

Per a estos supòsits l'article 84 del Reglament del Consell Jurídic Consultiu, aprovat pel Decret 138/2006, de 16 de juliol, del Govern Valencià (RCJC) indica que *“no s'entendrà complit el tràmit de sol·licitud de dictamen preceptiu quan la decisió o norma aprovada després del dictamen siga diferent de la que ha sigut sotmesa a consulta, llevat que la variació siga d'escassa entitat o derive de les pròpies observacions del dictamen emés”*.

Per tant, per a determinar l'abast de tal precepte convé analitzar els conceptes *“escassa entitat”*, així com el de variació que *“derive de les pròpies observacions del dictamen emés”*.

a) Modificacions d'“escassa entitat”.

L'expressió *“escassa entitat”* com a circumstància excloent de la necessitat de demanar un nou dictamen ha de ser interpretada com *“falta*

d'essencialitat" de la variació operada, però aquella no pot ser confosa amb la d'"escassa extensió" de la modificació produïda en el text de la norma o resolució, ni, en el cas de reglaments executius de la Llei, amb l'"escàs nombre de preceptes legals a desenvolupar", perquè no cal que el reglament desenvolupe la totalitat o gran part d'una Llei, basta que la modificació consistisca en el desenvolupament d'un nou precepte legal perquè la reiteració de la petició del dictamen siga exigible.

Per a GARCÍA DE ENTERRÍA i TOMÁS RAMÓN FERNÁNDEZ "*per reglaments en execució d'una llei no cal entendre només els reglaments executius generals d'una llei determinada, sinó, com el propi Consell d'Estat ha precisat (Moció de 2 de maig de 1969), qualsevol desplegament reglamentari de qualsevol precepte, per singular que siga, d'una llei, incloent-hi el que hui anomenaríem una 'remissió normativa', la qual cosa amplia notablement l'extensió d'este tràmit preceptiu i la garantia que això implica*", interpretació que "*ha sigut consolidada pel TS (sentències de revisió de 10 de maig i 5 de juny de 1989), la ferma doctrina de la qual segueixen les posteriors....(STS 25/7/1990 i 23/12/1991).... La jurisprudència més recent ha aclarit definitivament també la necessitat de reiterar la consulta al Consell d'Estat quan amb posterioritat al seu dictamen pretenguen introduir-se en el projecte inicial modificacions substancials*".

La necessitat de dictamen és indubtable quan en el text aprovat d'una norma s'introdueixen matèries no incloses en el projecte dictaminat, o quan l'ordenació d'una matèria resulta completament diferent.

Seguint esta interpretació la STS 21/5/2013 va declarar la nul·litat del Reial Decret 1707/2011, sobre Pràctiques Acadèmiques Externes d'Estudiants Universitaris, perquè en el projecte rebut pel Consell d'Estat no es va incloure el text d'una disposició addicional que va formar part del que va ser finalment aprovat, disposició en què s'excloïa de l'àmbit de protecció de la Seguretat Social els becaris.

També la STS 24/2/2000 recaiguda en relació amb el Reial Decret 1867/1998, de 4 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles del Reglament Hipotecari, afirma que "*tenint en compte que en la disposició addicional única i en el que afecta els articles 12 i 269 bis del Reglament del Registre Mercantil es regulen matèries a les quals en absolut es referia el Projecte de Reglament sotmés a informe del Consell d'Estat, resulta clar que s'ha omés respecte d'aquella part de la disposició recorreguda un tràmit essencial que determina la nul·litat del*

Reglament pel que fa als apartats 1 i 3 de la disposició addicional en qüestió”.

No obstant això, no cal nou dictamen, si després del dictamen inicial les modificacions que s'introdueixen en el text no són substancials.

Justament, pel que fa a modificacions en el text de reglaments executius després de l'emissió del dictamen de l'Òrgan Consultiu, la STS 2/2/2000 els permet quan es tracte de modificacions no essencials, com ocorre quan *“en res alteren el sentit del text, al fer referència a normes d'obligat compliment que, encara que no s'haguera mencionat, sempre serien aplicables”.*

En la STS de 31/1/2001, respecte a determinats preceptes del Reglament Hipotecari la redacció literal definitiva de la qual diferix de la continguda en el Projecte dictaminat per l'Alt Òrgan Consultiu estatal, s'estima improcedent una nova sol·licitud de dictamen, perquè *“no contenen innovacions substancials alienes als termes de les respectives consultes, per la qual cosa eixes modificacions no requerien nou dictamen del Consell d'Estat, segons es deduïx de la doctrina arrellegada en la sentència d'esta Sala de 27 de maig de 1993..., ja que és necessari compatibilitzar el caràcter final de tal dictamen, com a juí de síntesi de totes les qüestions plantejades i informes específics emesos amb anterioritat, amb l'exercici de la potestat reglamentària del Govern (article 97 de la Constitució i 23.1 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre) de la qual resultaria desapoderat este si haguera d'ajustar-se literalment en la redacció definitiva del text reglamentari a tal dictamen, perquè només si es regularen matèries no incloses en el Projecte remés a dictamen o la seua ordenació resultara completa o substancialment diferent, sense haver sigut suggerida pel propi Consell d'Estat, hauria de demanar-se sobre estos extrems un nou informe, ja que el titular de la potestat reglamentària ostenta la facultat d'introduir en el text remés al Consell d'Estat les reformes que considere adequades per a la redacció final sense un altre límit que l'expressat (Sentències de 6 d'octubre de 1989, i 11 desembre de 1991)”.*

La STS 19/6/2000, en relació amb el Reial Decret 2720/1998, de 18 de desembre, de desenvolupament de l'article 15 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels Treballadors, en matèria de contractes de duració determinada, en què constava un apartat d) a l'article 3.2 del projecte (sobre possibilitat de prorrogar el contracte d'eventual) que no figurava en el projecte remés al Consell d'Estat, considera que no resul-

tava necessari reiterar la petició del dictamen perquè “no va suposar una alteració substancial del projecte inicial..., tant des d’un punt de vista relatiu, per la innovació que suposa respecte al text considerat per l’Òrgan Consultiu i previst en l’elaboració inicial del projecte, com, des d’un punt de vista absolut, per la seua importància intrínseca”, tenint en compte “no deixa de ser una modificació relativament menor aquella de què es tracta, consistent exclusivament en l’especificació de l’art. 3.2 d) del Reial Decret, per la qual s’autoritza una pròrroga del contracte eventual sempre que es respecte la duració legal màxima” i que “la qüestió general amb què podia estar relacionada aquella: el desplegament reglamentari d’una matèria sobre la qual constitucionalment apareix una reserva de Llei en l’art. 35.2 C.E., va ser ja objecte d’especial consideració en l’informe del Consell d’Estat” en el qual “es recorda que la Secretaria General Tècnica és conscient del problema en sintonia amb el propi Consell al mostrar-se partidària que la norma reglamentària es limite a contindre allò que supose un desenvolupament en sentit estricte, completant aquells aspectes del text legal que precisen aclariments o concrecions”.

Tampoc requerixen novament dictamen els purs retocs. La STS 17/1/1996 a l’analitzar un supòsit en què s’al·legava la nul·litat d’un Reglament perquè el text sotmés al Consell d’Estat va ser diferent de l’aprovat, ja que els terminis de 6 i 7 anys per a complement específic i de productivitat es va reduir a 5 i 6 anys, indica que “eixa modificació no feia necessari un nou examen pel Consell d’Estat per ser doctrina d’este tribunal... que no és necessària una nova consulta al Consell d’Estat quan es realitzen retocs en el text o s’introdueixen modificacions no substancials, modificació que, per cert, és beneficiosa per al col·lectiu docent universitari”.

b) Modificacions derivades “de les pròpies observacions del dictamen emés”.

Quan les modificacions de les disposicions generals o de les resolucions es produïxen en sentit coincident al suggerit per l’Òrgan Consultiu no susciten cap problema.

Este Consell Jurídic Consultiu en diverses ocasions ha hagut de pronunciar-se sobre la necessitat de reiterar la sol·licitud de dictamen.

Per exemple, amb posterioritat a l’emissió del nostre dictamen 701/2011, evacuat en relació amb el Projecte de Decret de desenvolupament

pament del procediment per a l'adaptació o canvi de lloc de treball del personal sanitari al servici d'institucions sanitàries per motius de salut o especial sensibilitat als riscos laborals, la Conselleria va comunicar que procediria a requerir la participació de la Mesa Sectorial de Sanitat, i *“que si no ens manifesten oposició a allò que s'ha exposat procedirem a l'enllestiment de la tramitació del Projecte de Decret referit”*. En relació amb l'esmentada comunicació el Ple del Consell Jurídic Consultiu va advertir a la referida Conselleria sobre la necessitat de reiterar la sol·licitud de dictamen si la norma aprovada introduïra modificacions substancials no derivades de les pròpies observacions del dictamen.

També a l'examinar el Ple del Consell Jurídic Consultiu el contingut del Decret 154/2006, de 13 d'octubre, del Consell de la Generalitat, pel qual s'aprova el II Pla de Salut de la Comunitat Valenciana, va constatar que contenia un annex molt més ampli que el que va ser objecte de dictamen, i encara que va deduir que això era a causa de la intenció de la Conselleria d'atendre una observació essencial i que no resultava necessària la reiteració del dictamen, es va advertir a la Conselleria que *“en el futur, quan es produïsquen modificacions quantitativament o qualitativament importants en el text final de qualsevol assumpte que haguera sigut sotmés prèviament a dictamen d'esta Institució, es remeta abans de la seua aprovació a este Consell Jurídic, per al seu examen i, si és el cas, dictamen procedent.”*

3.- Quan, després d'haver sigut dictaminat un assumpte pel Consell Jurídic Consultiu, recaiguerà una sentència judicial que:

a) Detectara vicis de forma i ordenara la retroacció del procediment instruït.

b) Declarara la caducitat del procediment i l'Autoritat Consultant decidira reiniciar-lo, i en la instrucció del nou procediment aparegueren nous fets, documents, proves o al·legacions amb incidència en l'assumpte plantejat i que van ser desconeguts pel Consell Jurídic Consultiu en el moment d'emetre el seu dictamen en el procediment anterior.

IV.- La qüestió més controvertida que se suscita consistix a determinar si resulta obligatòria la reiteració del dictamen quan la pròpia Institució Consultiva, en el seu dictamen, a pesar d'advertir que no procedix

l'adopció de la corresponent resolució administrativa de fons (per exemple per no haver-se practicat tràmits essencials o per la caducitat del procediment) i d'avisar de la necessitat de retrotraure el procediment (per a la pràctica dels tràmits essencials) o de la possibilitat de la iniciació d'un nou procediment (si haguera caducat l'anterior), no obstant això, entra en el fons de l'assumpte, i inclús exclou expressament que, després de completar la instrucció del procediment retrotret o del novament iniciat si és el cas, calga reiterar la sol·licitud del dictamen a l'haver emés el seu parer sobre el fons de les qüestions plantejades i, per així dir-ho, avançat el contingut del futur dictamen sobre aquell assumpte.

La consideració que, en eixe cas, no cal un nou dictamen pot trobar el seu suport en atenció al principi d'eficàcia administrativa aplicat per certa doctrina i jurisprudència, així com en el principi general de conservació dels actes administratius, amb la qual cosa es podria argumentar que, d'esta manera, s'evitarien retards innecessaris en la tramitació i resolució del nou procediment.

Hi ha autors, com HERNÁNDEZ GONZÁLEZ, que han postulat que es poden utilitzar en el nou procediment *“informes o proves practicades vàlidament durant el procediment caducat (per ex. els informes analítics sobre qualitat o composició d'un producte)”*, per la qual cosa podria pensar-se que si el Consell Jurídic Consultiu ja s'ha pronunciat sobre el fons de l'assumpte no resultarà necessari un nou dictamen.

En esta línia hi ha alguna jurisprudència que considera que, quan amb els elements de juí disponibles en el cas concret, amb la nul·litat d'actuacions no resulta imaginable que, si es repetixen les mateixes, pugua arribar-se a distint resultat, la nul·litat d'actuacions no ha de declarar-se (SSTS 13/7/1983 i 2/6/1987). El que aplicat al problema que ens ocupa es podria traduir que, si després de la pràctica de nous tràmits (bé per la retroacció d'actuacions, bé per la iniciació d'un procediment), es poguera presumir que el pronunciament del Consell Jurídic Consultiu es mantindrà en la seua integritat, sense possibilitat de variació, serà inútil o superflu tornar a demanar el dictamen.

En alguna ocasió aïllada esta ha sigut la postura del Consell Jurídic Consultiu, com en el seu dictamen 632/2013, emés en relació amb el procediment instruït per l'Ajuntament per a l'aprovació d'un Projecte de Modificació del Pla General d'Ordenació Urbana del Terme Municipal d'un ajuntament, projecte que va ser aprovat definitivament per l'Alcal-

dia sense haver sol·licitat prèviament el dictamen del Consell Jurídic Consultiu, però que va ser sol·licitat posteriorment a requeriment de la Directora Territorial de la Conselleria competent en urbanisme.

En l'indicat dictamen se sosté que l'aprovació definitiva de la Modificació Puntual és nul·la de ple dret perquè va ser adoptada per l'alcalde quan, conforme a l'article 22.2. c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, correspon al Ple de la corporació local i perquè, a més, va prescindir del dictamen del Consell Jurídic Consultiu que resultava necessari a l'afectar la modificació a les zones verdes, d'acord amb el que preveu l'article 94.4 LUV, per la qual cosa afirma que *“ha de procedir-se, amb anterioritat a la petició de dictamen a este Consell amb fonament en l'article 94.4 de la LUV i retroacció d'actuacions, a la declaració de nul·litat del precitat Acord de l'Alcaldia..., la qual cosa haurà d'articular-se per mitjà del procediment de revisió d'ofici de l'article 102 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, atorgant la corresponent audiència als interessats afectats i informació pública.”*

Però, eixe dictamen afig que *“no obstant això, tenint en compte que este Consell es pronuncia expressament en el sentit de considerar nul de ple dret l'Acte d'Alcaldia que inicia i determina l'expedient de modificació, amb això es donaria per complit el tràmit de dictamen sobre la revisió d'ofici de l'esmentat acte nul, en compliment de les previsions de la Llei 30/1992. És per això que la declaració de nul·litat de ple dret de tal acte no requerirà novament dictamen d'este Consell, per la qual cosa podrà acordar-se pel propi òrgan que va resoldre l'acte nul, amb conservació d'aquells actes de l'expedient que no fossen conseqüència directa i immediata del comentat acte nul de ple Dret.”*

Al contrari, opera a favor de la tesi de la necessitat de reiteració del dictamen el fet que el principi de conservació dels actes administratius estiga subjecte a límits molt estrictes, com ho demostren els articles 64.1 i 66 de la Llei 30/1992 que constitueixen una manifestació concreta d'este principi. Així, l'article 64.1 de la Llei 30/1992 determina que la invalidesa d'un acte no implicarà la dels successius del procediment, però tot això queda condicionat al fet que estos *“siguen independents del primer”*, per la qual cosa no podran conservar-se si eixa independència no existix perquè estan estretament vinculats als actes declarats invàlids. De la mateixa manera, l'article 66 de la Llei 30/1992 assenyalava que l'òrgan que declare la nul·litat d'actuacions ha d'acordar la conservació dels actes i tràmits, però ho supedita que el seu *“contingut s'haguera mantingut igual si no s'haguera comés la infracció”*.

En esta direcció hi ha autors, com ara SANTAMARÍA PASTOR que rebutgen la possibilitat d'admetre en un nou procediment informes o proves practicades en el procediment caducat perquè consideren que tot tràmit posseïx un lligam molt intens amb l'objecte del procediment i l'específic moment temporal que es realitza, de tal forma que el seu trasllat sense més a un altre procediment planteja problemes (per exemple el trasllat de les al·legacions a un altre procediment en què participen altres interessats que no van intervindre en el primer, que podien haver donat lloc a un canvi de plantejament de la qüestió, o la variació de les circumstàncies de fet pel transcurs del temps). Inclús s'arriba a qüestionar la pràctica de reiniciar procediments caducats, en la mesura que pot suposar una habilitació a l'Administració per a fer la vida impossible a un ciutadà pel simple mètode de reproduir, l'un darrere de l'altre, procediments que es deixen caducar, però cada un dels quals pot ocasionar inquietuds i disfuncions sense conte als seus destinataris.

Per tant, la qüestió capital quant a la necessitat o no de reiterar la sol·licitud de dictamen és la de si pot asseverar-se categòricament que el pronunciament arrellegat en el dictamen inicial haurà de ser irremediament idèntic al de l'eventual dictamen que poguera recaure en un nou procediment que substituïska el caducat o en un procediment recompost després de la retroacció procedimental, sense perdre de vista que en estos casos la pràctica dels nous tràmits pot aportar altres elements fàctics i jurídics que no van poder ser examinats amb anterioritat per l'Òrgan Consultiu. Així, si no es poguera garantir que el parer del Consell Jurídic Consultiu haguera de ser inexorablement el mateix, caldria sol·licitar novament el dictamen, sota pena d'incórrer la resolució que es dicte en nul·litat de ple dret per prescindir d'un tràmit essencial del procediment.

La veritat és que, en la pràctica, davant d'una nova instrucció del procediment, resulta difícilment imaginable excloure *a priori* la possibilitat que el Consell Jurídic Consultiu varie el seu pronunciament inicial (per exemple sobre la procedència o improcedència de la revisió d'ofici d'un acte administratiu o d'un reglament, o sobre la viabilitat o inviabilitat jurídica de resoldre un contracte administratiu) per les raons que, a continuació, s'exposen:

a) Pel coneixement de noves proves, documents, al·legacions o fets que no constaven en l'expedient inicialment dictaminat (per exemple el fet que l'inici i instrucció d'un nou procediment de revisió d'ofici es duiguera a terme molts anys després d'aquell que va caducar podria

servir de base per a variar el sentit d'un inicial dictamen favorable, perquè la Institució Consultiva, conforme a l'article 106 de la Llei 30/1992, hauria de valorar també si, "*pel temps transcorregut*", la revisió d'ofici que es pretenguera acordar en el nou procediment resultaria contrària "*a l'equitat, a la bona fe, al dret dels particulars o a les lleis*".

b) Per un canvi sobrevingut substancial en la normativa d'aplicació al cas concret o en l'enfocament jurisprudencial d'assumptes semblants.

c) Perquè, encara que la Institució Consultiva estimara irrefutable la seua opinió jurídica sobre el fons de l'assumpte, sempre haurà d'analitzar si en el nou procediment o en el retrotret concorren les qüestions prèvies i necessàries per a l'admissibilitat de l'acció del particular o de l'Administració que li permeten entrar en el fons de l'assumpte, de manera que si no concorren estes (per exemple la caducitat del procediment per incompliment d'obligació de resoldre i notificar), en el seu nou dictamen hauria de declarar la causa d'inadmissibilitat.

Davant de l'eventualitat que pugua confluïr alguna de les circumstàncies descrites i tenint en compte la transcendental labor assignada a la nostra Institució, no pareix lògic eximir la reiteració del dictamen quan s'ha instruït un procediment nou o s'han practicat tràmits nous. El contrari pot suposar que estes circumstàncies queden sostretes de l'examen del Consell Jurídic Consultiu, quan també constituïxen aspectes jurídics d'obligat estudi per a poder realitzar un adequat juí de legalitat sobre l'assumpte concret. O el que és el mateix, si no s'emet nou dictamen es corre el risc que l'emés perda la seua virtualitat a l'haver-se elaborat sobre una visió distinta o parcial dels fets o qüestions jurídiques concurrents, al no haver pogut analitzar-se aquelles que, eventualment, pogueren derivar-se de la instrucció de l'últim procediment tramitat o reconstruït i que pogueren tindre influència directa en el sentit del dictamen.

En esta línia, l'última jurisprudència del Tribunal Suprem es mostra recelosa respecte de la possibilitat d'estendre a un nou procediment l'eficàcia dels informes (com seria el cas dels dictàmens dels Òrgans Consultius) o dels documents incorporats a un procediment anterior quan este es declara caducat.

Precisament, este va ser el supòsit analitzat per la STS 21/11/2012, en la qual es reitera la interpretació jurisprudencial de l'expressió "*arxiu de les actuacions*" continguda en l'article 44.2 de la Llei 30/1992, afir-

mant que l'Administració que declara la caducitat del procediment sancionador ha d'ordenar l'arxiu de les actuacions, la qual cosa comporta, en síntesi, que l'acord d'iniciació del nou expedient sancionador pot i ha de fundar-se en els mateixos documents que, amb valor de denúncia, van determinar la iniciació de l'expedient caducat.

Però la STS mencionada aclaria que en la instrucció del nou procediment no poden produir efecte les actuacions pròpies del primer procediment, açò és, les sorgides i documentades per a constatar la realitat d'allò que ha succeït, les persones responsables, els càrrecs imputats, o el contingut, abast o efectes de la responsabilitat, perquè no es compliria el mandat legal d'arxiu de les actuacions del procediment caducat. De tal manera, que, únicament, poden produir efecte:

- Les actuacions del procediment caducat la incorporació de les quals *sol·licite la persona contra la qual es dirigeisca aquell*, perquè la caducitat penalitza el retard de l'Administració no imputable a l'interessat i no pot moure els seus efectes en perjudici d'este.

- La pràctica de les mateixes actuacions que es van practicar en el procediment inicial, sempre que es practiquen *"amb subjecció, ara i de nou, als tràmits i garanties propis del procediment sancionador"* i valorant-se *"segons el seu resultat o contingut actual i no pel que llavors haguera pogut obtindre's"*.

- Els *actes independents de l'expedient caducat*, no sorgits dins d'ell, encara que a ell s'hagueren també incorporat.

En aplicació d'esta doctrina considera la STS que l'acord de l'Ajuntament de Tossa de Mar que va revisar d'ofici un anterior acord d'aprovació d'un Estudi de Detall era nul de ple perquè, encara que la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya va emetre un informe favorable en el primer procediment revisual, posteriorment, després de declarar-se la caducitat d'aquell procediment, no va emetre dictamen en el posterior procediment que es va iniciar, va instruir i va concloure amb la revisió d'ofici.

Per a la STS *"el dictamen emés per la Comissió Jurídica Assessora.... es va sol·licitar i va emetre 'ad hoc' en el si d'aquell primer expedient caducat i arxivat, en ocasió del mateix i per a produir efectes en ell i no en cap altre expedient, per la qual cosa no pot caracteritzar-se com un acte independent de l'expedient caducat per tal com no sorgit dins d'ell"*.

Reforça la tesi de la necessitat del dictamen en el segon procediment sancionador en què *“al traslladar de l'acord d'incoació a l'empresa interessada, esta va evacuar el tràmit per mitjà d'al·legacions per què no es va limitar a reiterar els plantejaments ja sostinguts en el primer procediment ja caducat, sinó que va incorporar raonaments nous en quant que referits al segon acord d'incoació de tal expedient, que aquella empresa considerava sotmés per si mateix en distints motius de nul·litat; la qual cosa situava la qüestió en camp diferent de l'examinat en el primer procediment, fent impossible una reproducció acrítica d'este”*.

I a més afegim que *“sent la Comissió Jurídica Assessora un òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma de Catalunya, per tant no inserit en l'estructura municipal, l'Ajuntament no podia pressuposar que el dictamen que la dita Comissió havia d'emetre preceptivament en el segon expedient haguera de ser necessàriament idèntic a l'anterior, perquè això és una cosa que només a la pròpia Comissió Jurídica Assessora correspon decidir i que l'Ajuntament no té cap competència per a donar per assentat”*.

Precisament amb suport en esta sentència, el dictamen del Consell Jurídic Consultiu 735/2013, aborda una pretesa revisió d'ofici d'un Acord d'un Ajuntament d'aprovació d'un Conveni de cessió de terrenys a favor d'una mercantil en què era administrador mancomunat el fill d'un dels regidors que va votar a favor del conveni. En el referit assumpte ja s'havia emés amb anterioritat en un altre procediment de revisió d'ofici el dictamen d'esta Institució Consultiva 85/2011, en sentit favorable a la declaració de nul·litat de l'esmentat Acord però, posteriorment, amb motiu de la impugnació de l'acte administratiu revisor, en una Sentència es va declarar la caducitat d'aquell procediment a l'haver transcorregut el termini establert en l'article 102.5 de la Llei 30/1992, sense haver-se dictat i notificat la resolució definitiva. Perquè bé, iniciat i instruït novament per la corporació municipal el procediment revisor contra l'esmentat acord, es va emetre este dictamen 735/2013 en el que el Consell Jurídic Consultiu expressa literalment que *“emés el parer d'este Consell, en relació amb l'eventual nul·litat de l'Acord..., en el dictamen 85/2011, procedix l'emissió de nou dictamen sol·licitat per l'autoritat consultant, encara que no s'hagen aportat a l'expedient nous fets ni formulat noves al·legacions per part de l'entitat interessada (STS de 21 de novembre del 2012).”*

III

LES RESOLUCIONS ADMINISTRATIVES QUE DISCREPEN DEL DICTAMEN PREVI DEL CONSELL JURÍDIC CONSULTIU

I.- Com a regla general la funció del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana (així com la del Consell d'Estat i de la resta d'Òrgans Consultius autonòmics en matèria jurídica) podria qualificar-se d'“assessora” o “consultiva” en el sentit que, tant si la seua intervenció és preceptiva com si ho és amb caràcter facultatiu, la seua tasca fonamental consistix a aportar a l'Autoritat Consultant elements valoratius previs sobre la conformitat a Dret de les seues actuacions, però sense impedir l'emissió de la resolució administrativa o l'aprovació de la norma sotmesa a dictamen, ni tampoc sense condicionar la seua validesa o eficàcia.

La tònica general ve sent que en la majoria dels casos les autoritats consultants assumixen els dictàmens i recomanacions evacuats per l'Òrgan Consultiu -sens dubte pel reconegut respecte de què gaudix la Institució i per l'indubtable pes que per als òrgans judicials tenen els seus pronunciaments-, però no és el menys que tal forma de procedir no és obligada per a l'Autoritat Consultant que pot adoptar la decisió que estime més adequada, inclús discordant amb el sentit del dictamen sempre que motive perquè se separa del criteri del Consell Jurídic Consultiu (article 54.1.c) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú –en avant, Llei 30/1992–).

No hi ha dubte que esta separació de l'Autoritat Consultant de la solució jurídica aportada pel dictamen, sempre que complisca amb el requisit de la motivació, per si sola no produïx la invalidesa de l'acte dictat en aquells assumptes en què els dictàmens no són vinculants ni obstacius. Però no exclou que la Resolució pugua estar viciada de nul·litat o anul·labilitat per altres causes, ja formals o de procediment (per exemple per la incompetència de l'òrgan administratiu que l'adopta, per l'omissió d'altres tràmits preceptius com el d'audiència i vista de l'expedient, per l'extemporaneïtat de l'acció, per la caducitat del procediment...), ja de fons (per la seua inadequació a la legislació general o sectorial aplicable).

II.- No obstant això, hi ha supòsits en què el paper del Consell Jurídic Consultiu sobrepassa la simple funció assessora perquè les lleis doten els seus dictàmens de caràcter obstatiu (o quasivinculant), és a dir, limiten les possibilitats decisòries de les autoritats consultants perquè l'actuació pretesa només pot dur-se a terme amb el dictamen previ favorable de l'Òrgan Consultiu.

Així ocorre amb la revisió d'ofici dels actes administratius. L'article 102.1 de la Llei 30/1992 exigeix per a la declaració d'ofici per les Administracions Públiques de la nul·litat de qualssevol actes administratius, en els supòsits previstos en l'article 62.1 de la mencionada Llei, el "previ dictamen favorable del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la Comunitat Autònoma". El mateix succeïx en matèria tributària, perquè per a la revisió d'ofici per motius de nul·litat dels actes dictats en eixa matèria, així com de les resolucions dels òrgans econòmicoadministratius es requerix del "dictamen favorable previ del Consell d'Estat o òrgan equivalent de la respectiva comunitat autònoma, si l'hi haguera" (article 217 Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària -LGT-, en relació amb l'article 6 del Reglament de desenvolupament de la LGT en matèria de Revisió en Via Administrativa, aprovat pel Reial Decret 520/2005, de 13 de maig).

També succeïx el mateix amb la revisió d'ofici dels reglaments, perquè l'article 102.2 de la Llei 30/1992 reclama el "dictamen previ favorable del Consell d'Estat o òrgan consultiu equivalent de la Comunitat Autònoma" per a procedir a declarar la nul·litat de les disposicions administratives en els supòsits previstos en l'article 62.2 de la referida Llei.

Un altre tant es preveu en la Llei 16/2005, Urbanística Valenciana, de 30 de desembre (LUV), i en la Llei 10/1994, de 19 de desembre, de la Generalitat, de Creació del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana (LCJC), respecte de la modificació de les zones verdes o espais lliures. L'article 10.8.e) LCJC indica que el Consell Jurídic Consultiu haurà de ser consultat preceptivament en els expedients que versen sobre "modificació dels plans d'urbanisme, les normes complementàries i subsidiàries i els programes d'actuació que tinguen com a objecte una diferent zonificació o ús urbanístic de les zones verdes o dels espais lliures previstos", i, de forma semblant, l'article 94.4 LUV indica que "la modificació que comporte diferent qualificació o ús urbanístic de les zones verdes o espais lliures requerirà amb un informe previ favorable del Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana".

En els supòsits descrits la doctrina qualifica la tasca del Consell d'Estat i dels respectius Òrgans Consultius de les comunitats autònomes com una funció “de control” de l'Administració (GÁLVEZ MONTES), “quasifiscalitzadora o inclús quasijurisdiccional” (PLA BOIX), o, com una activitat de “cooperació necessària” amb l'Autoritat Consultant (GARRIDO MAYOL) perquè, en principi, en estos casos el dictamen desfavorable impediria dictar un acte administratiu de signe contrari al pronunciament del dictamen. En este sentit, este mateix autor, a més, indica com una de les principals diferències entre la funció dels òrgans consultius i la dels òrgans judicials, que l'actuació dels primers es du a terme “*abans que l'acte administratiu es produïska, contràriament a la funció judicial que s'exercix ‘després’ que aquell s'haja produït, controlant i corregint, si és el cas, la decisió de l'Administració*”.

III.- Encara que són molt poc freqüents, hi ha assumptes en què, a pesar del dictamen obstatiu desfavorable del Consell Jurídic Consultiu, l'Ajuntament de Vallada resol motivadament de forma diferent de l'apuntada en el dictamen, supòsits estos en què es desencadena el complicat problema de delimitar si la Resolució adoptada, per l'exclusiva circumstància de separar-se del dictamen, ineludiblement ha de ser considerada invàlida.

Servisca com a exemple un assumpte analitzat per este Consell Jurídic Consultiu en relació amb una consulta preceptiva, i de caràcter obstatiu, plantejada per un ajuntament sobre la revisió d'ofici d'una clàusula d'un acord convencional la finalitat de la qual era la resolució de mutu acord d'un contracte previ d'obres subscrit entre l'esmentada corporació municipal i una Unió Temporal d'Empreses (UTE).

En eixe assumpte este Òrgan Consultiu en el seu dictamen 307/2013, de 30 de maig, aprovat per unanimitat, va informar desfavorablement que el Ple de l'Ajuntament poguera declarar la nul·litat d'una clàusula del document intitulat “Resolució de mutu acord d'un Contracte d'obres”, rebutjant que concorreguera alguna de les causes de nul·litat de ple Dret previstes en l'article 62.1 de la Llei 30/1992.

Segons la documentació que consta en aquell expedient l'Ajuntament i una UTE van subscriure al març del 2008 un contracte administratiu per a l'execució d'unas obres d'urbanització. No obstant això, un Jutjat contenciós administratiu, el juliol del 2012, va estimar en part el recurs deduït per la UTE, declarant la resolució del contracte per causa impu-

table a l'Administració contractant, per la demora en el pagament de les certificacions d'obres, així com el dret de la UTE contractista a percebre el rescabament dels danys i perjudicis que se li pogueren ocasionar, la qual cosa va propiciar un acord entre l'Alcaldia i els representants de la UTE per a resoldre el contracte, comproment-se els firmants a no recórrer la Sentència dictada pel Jutjat, com també a desistir dels recursos d'apel·lació que les parts hagueren pogut formular davant de la dita Jurisdicció.

La qüestió sotmesa a dictamen era si procedia que l'Ajuntament revisara una clàusula d'aquell acord o document convencional, concloent el Consell Jurídic Consultiu que no era possible la revisió d'ofici del contingut consensual d'un pacte, conveni o acord convencional que no fóra un dels contractes nominats del sector públic, com podia ser un contracte de transacció, bilateral i sinal·lagmàtic, així com que la causa de nul·litat de l'article 62.1.e) de la Llei 30/1992, segons la jurisprudència, es reservava únicament per als supòsits d'omissió absoluta del procediment (STS 14/4/2010), sent així que en el cas analitzat només hi havia una falta de concordança parcial entre el que va aprovar el Ple de la corporació municipal, al ratificar la proposta que se li havia elevat, respecte del text o la versió final que el titular de la mateixa Alcaldia, que també presidix i dirigix les deliberacions del Ple, va subscriure en el referit document convencional, per a satisfacció extrajudicial.

En aquell assumpte, obviant el sentit del dictamen, el Ple de l'Ajuntament el juny del 2013 va acordar declarar la nul·litat de la clàusula setèima del conveni de resolució de mutu acord del contracte de les obres afectat, de forma contrària a la Llei, perquè com s'ha dit, l'Ajuntament hauria d'haver comptat amb el dictamen favorable d'este Consell.

IV.- Una primera aproximació al problema plantejat conduïx a pensar que són invàlids els actes administratius dictats en sentit diferent d'un dictamen obstatiu desfavorable, perquè en estos casos la Llei ha volgut privar o, almenys, limitar la llibertat de l'Autoritat Consultant a l'hora de decidir en eixos procediments, atés que només si és favorable l'Administració gaudix de llibertat per a assumir-lo o desvincular-se d'ell -en este últim cas motivant les raons per què manté una posició distinta-, però si és desfavorable la seua llibertat de decisió desapareix per haver d'acordar exactament allò que s'ha indicat en el dictamen. De la simple literalitat de la Llei s'extrau la conclusió que, si es vulnera la voluntat legislativa quant al *modus operandi* de l'Administració activa

davant d'eixe tipus de dictàmens, estariem davant d'una greu infracció procedimental per no haver-se respectat una regla essencial, que inclús podria qualificar-se com a nul·litat de ple Dret si s'equiparara tal falta de concordança entre resolució i dictamen al vici consistent a haver-se dictat l'acte "prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert" (article 62.1.e) Llei 30/1992).

No obstant això, la resposta del problema no resulta tan senzilla com aparenta a simple vista, perquè un plantejament tan reduccionista deixaria de costat altres aspectes rellevants que resulten difícilment conciliables amb la solució apuntada.

La premissa que les autoritats consultants hagen d'actuar en estos procediments de manera automàtica, seguint el dictat dels òrgans consultius sobre l'aplicació i interpretació del Dret, així com l'afirmació que la separació de la Resolució administrativa del sentit del dictamen contamina irremeiablement d'invalidesa la decisió adoptada, i la idea que els Òrgans Judicials en estos casos hagen de limitar-se a comprovar l'adequació de la Resolució al contingut del dictamen, sense poder fiscalitzar este, a més de poder atemptar a la pròpia autonomia de les Administracions Públiques quant a la gestió dels seus respectius interessos (article 137 de la Constitució Espanyola, en avant CE), pot convertir en paper mullat el dret constitucional reconegut en l'article 24.1 CE a la tutela judicial efectiva i a la prohibició d'indefensió, dret de què també gaudixen les persones jurídiques de Dret Públic (STC 64/1988), com seria el cas de les administracions consultants que tenen reconeguda personalitat jurídica pròpia), i, a més, pot minvar el necessari equilibri que ha d'existir entre els diferents poders de l'Estat, concretament entre el Poder Legislatiu i el Poder Judicial, perquè queda vedat al legislador retallar el monopoli dels jutges per a "jutjar i executar allò jutjat" (article 117.3 CE).

Eixe equilibri es trencaria si les funcions del Consell d'Estat i de la resta d'òrgans consultius s'entengueren com "quasijurisdiccionals" o "codecisors", ja siga en el sentit que bloquejaren l'actuació de les autoritats consultants impeding-los impetrar l'auxili judicial el que les portaria a un atzucac, o ja siga en el sentit de vincular els òrgans judicials si es considerara que el seu paper queda limitat a comprovar que la resolució no s'adopta contra el sentit de l'informe obstatiu desfavorable, però sense poder entrar en l'anàlisi del dictamen i, en definitiva, en el fons de l'assumpte.

No ha d'oblidar-se que, encara que el Consell d'Estat i la resta d'òrgans consultius de les comunitats autònomes quan emeten este tipus de dictàmens exercixen una important funció -inlús reconeguda per la pròpia Constitució en l'article 107⁵ i en la doctrina del Tribunal Constitucional⁶-, no exercixen una funció jurisdiccional pròpiament dita, no són un Òrgan Judicial, ni estan integrats en el Poder Judicial, ni els seus dictàmens estan sacralitzats amb l'efecte de "cosa jutjada" del que únicament gaudixen les sentències judicials.

V.- Per tant ha de proclamar-se amb rotunditat que el caràcter obstructiu (o quasivinculant) del dictamen únicament podrà ser-ho respecte de l'Autoritat Consultant, però mai respecte del Poder Judicial, perquè per mandat constitucional li correspon resoldre els conflictes que es plantegen quant a la interpretació i aplicació del Dret. Segons la Constitució els Òrgans Judicials determinats per les lleis tenen "exclusivament" la tasca d'exercitar "la funció jurisdiccional en tot tipus de processos, jutjant i fent executar el que jutja" (article 117.3 CE), corresponent-los controlar "la potestat reglamentària i la legalitat de l'actuació administrativa, així com el sotmetiment d'esta als fins que la justifiquen" (article 106.1 CE), i, a més, "totes les persones tenen el dret a obtindre la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugua produir-se indefensió" (article 24.1 CE i 7.3 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial).

5 Segons l'article 107 de la Constitució: *"El Consell d'Estat és el suprem òrgan consultiu del Govern. Una llei orgànica regularà la seua composició i competència"*.

6 La STC 56/1990 destaca que *"el Consell d'Estat, a pesar de la dicció literal de l'article 107 de la Constitució Espanyola (...) té en realitat caràcter d'òrgan de l'Estat amb rellevància constitucional al servici de la concepció de l'Estat que la pròpia Constitució establix"*, especificant que *"el concepte d'Estat posseïx una naturalesa equívoca, per tal com pot usar-se en diversos sentits i, en concret, bé com a equivalent al conjunt de poders públics, bé limitant-se al conjunt d'institucions centrals, o d'àmbit nacional, en oposició a les comunitats autònomes"*.

A més, la STC 204/1992 aclaria que la funció juridicoconsultiva no és monopoli exclusiu de l'Estat perquè *"cap precepte constitucional i menys encara el que es referix al Consell d'Estat, impedit que, en l'exercici de l'autonomia organitzativa, les comunitats autònomes puguen establir en el seu propi àmbit, òrgans consultius equivalents al Consell d'Estat quant a la seua organització i competències, sempre que estes se cenyisquen a l'esfera d'atribucions i activitats dels respectius governs i administracions autonòmiques"*.

En concret, la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), disposa que els jutjats i tribunals de l'orde contenciosa administrativa “*coneixeran les pretensions que es deduïsquen en relació amb l'actuació de les administracions públiques subjecta al Dret Administratiu, amb les disposicions generals de rang inferior a la Llei i amb els decrets legislatius quan excedisquen els límits de la delegació*” (article 1.1 LJCA), i reconeix que els demandants poden pretendre que es declaren “no ser conformes a Dret i, si és el cas, l'anul·lació dels actes i disposicions susceptibles d'impugnació”, així com “el reconeixement d'una situació jurídica individualitzada i l'adopció de les mesures adequades per al ple restabliment de la mateixa, entre elles la indemnització dels danys i perjudicis, quan procedisca” (article 31 LJCA).

Per les raons exposades, la previsió pel legislador del caràcter obstatiu d'estos informes jurídics, si s'entenguera com una impossibilitat legal, no sols per a les autoritats consultants, sinó també per als òrgans judicials, d'interpretar i aplicar el Dret en l'assumpte concret impugnat, negant-los la possibilitat de mantindre una postura diferent del dictamen desfavorable del Consell d'Estat o dels òrgans consultius autonòmics, podria qualificar-se d'inconstitucional (per vulneració dels articles 117.3, 106.1 i 24.1 CE), perquè això implicaria senzillament debilitar el paper constitucional atribuït al Poder Judicial.

Precisament la STC 185/2012 aclaria sobre les conseqüències d'inconstitucionalitat dels preceptes legals en què preveja que un Òrgan Judicial no puga separar-se de cert tipus d'informes desfavorables, perquè això suposaria atribuir a l'Òrgan informador un poder de veto sobre la decisió discrepant de l'Òrgan Judicial, simplement per la via de no informar o fer-ho desfavorablement.

El Tribunal Constitucional en esta Sentència declara inconstitucional l'article 98.2 del Codi Civil, en la mesura que el precepte exigeix un informe favorable del Ministeri Fiscal perquè el jutge puga atorgar la custòdia compartida dels fills menors en els processos de separació i divorci en què no medie acord entre els pares.

Segons la indicada STC “*la Fiscalia no limita la seua intervenció a dur a terme una valoració dels pressupostos normatius, en un estadi precedent i amb una funcionalitat diferent de la desenvolupada pel titular de l'òrgan jurisdiccional, sinó que té la facultat de vetar la decisió discrepant del jutge, bastant-li per a això amb no informar, fer-ho neutral-*

ment o desfavorablement”, sinó que la previsió legislativa atribueix un autèntic “*poder de veto*” al Ministeri Fiscal, que pot buidar de contingut la funció jurisdiccional dels jutges i tribunals.

Per això la Sentència conclou afirmant que *“la previsió normativa que exigeix l’informe favorable del Ministeri Fiscal exarticle 92.8 CC ha de ser declarada contrària al que disposa l’article 117.3 CE, perquè correspon exclusivament al jutge o tribunal verificar si concorren els requisits legals per a aplicar el règim excepcional i, en el cas que així siga, valorar si, en el marc de la controvèrsia existent entre els progenitors, ha d’adoptar-se o no tal mesura”*, així com que *“la denegació de l’exercici de la guarda compartida deguda a la vinculació del jutge al dictamen del fiscal, conforme al procediment establert en la Llei 15/2005, de 8 de juliol, suposa la infracció del dret a la tutela judicial efectiva, perquè encara que l’actuació del Ministeri públic està prevista per a assegurar el benestar dels fills menors, el fet que el pronunciament judicial es faça dependre de tal dictamen, menyscaba de ‘facto’ el dret a obtindre una resolució sobre el fons”*.

En tot cas, la pròpia Jurisdicció contenciosa administrativa ha destacat que els dictàmens del Consell d’Estat o dels consells consultius autonòmics no vinculen als òrgans judicials. Per exemple, la STS 26/11/2013 dictada en relació amb un procediment de responsabilitat patrimonial en què s’havia emés dictamen del Consell Consultiu d’Andalusia, afirma que *“que el dictamen del Consell Consultiu de la Junta d’Andalusia entenguera que va haver-hi concurrència de culpes res vol dir en esta seu, perquè la sentència impugnada dona les raons per què s’aparta del parer de tal òrgan consultiu...”*, si bé en este tipus de procediments els dictàmens no són ni vinculants ni obstatius. També la STSJ Andalusia (Granada) 1561/2011, de 27/6/2011, que després veurem més detingudament, en relació amb un dictamen obstatiu i desfavorable a una modificació del planejament que afectava zones verdes, no considera encertat el dictamen evacuat, per la qual cosa la seua resolució es produïx en sentit favorable a la modificació pretesa a pesar de l’existència d’aquell dictamen desfavorable.

VI.- Igualment pot afirmar-se que, segons els articles 107.1 Llei 30/1992 i 25.1 LJCA, no hi ha cap impediment jurídic per a la impugnació autònoma dels dictàmens vinculants o obstatius si decidixen directament o indirectament el fons de l’assumpte, produïxen indefensió o determinen un perjudici irreparable als interessats.

L'article 107.1 Llei 30/1992, admet la interposició dels recursos d'alçada o potestatiu de reposició *"contra les resolucions i els actes de tràmit, si estos últims decidixen directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinant la impossibilitat de continuar el procediment, produint indefensió o perjudic irreparable a drets i interessos legítims"*. Per la seua banda, l'article 25.1 LJCA indica que el recurs contenciós administratiu és admissible en relació amb *"els actes expressos i presumptes de l'Administració, ja siguen definitius o de tràmit, si estos últims decidixen directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinen la impossibilitat de continuar el procediment, produïxen indefensió o perjudic irreparable a drets o interessos legítims"* i l'article 1.3.a) LJCA atribueix a la Jurisdicció contenciosa administrativa el coneixement de les pretensions que es deduïsquen enfront dels actes i disposicions *"en matèria de personal, administració –en el nostre cas, consultiva- i gestió patrimonial subjectes al dret públic"*.

Quan l'Òrgan Consultiu evacua un dictamen no vinculant, o un obstaciu però emés en sentit favorable a allò que s'ha proposat per l'Autoritat Consultant, o quan adopta un acte merament interpretatiu sobre els assumptes que han de ser sotmesos al seu dictamen preceptiu, ens trobem en presència d'actes de mer tràmit no susceptibles d'impugnació autònoma, perquè estos actes no tenen efectes vinculants per a tercers. En estos supòsits l'òrgan decisor té l'opció de resoldre el que estime oportú, ja siga "conforme" o "oït" l'Òrgan Consultiu, podent per tant separar-se vàlidament del criteri manifestat per la Institució Consultiva, simplement motivant les raons per què se separa d'eixe criteri.

Com assenyala la STS 13/3/2008 quan un informe només servix de motivació a la corresponent resolució, el seu contingut *"tan sols es convertirà en definitiu després de la necessària i imprescindible incorporació a la resolució a què servix de fonament"*, i només la resolució *"seria l'acte definitiu susceptible de revisió jurisdiccional i no l'anticipadament decidit per l'associació recurrent"*.

Així mateix, la STS 9/2/2004 no considera impugnable un acord del Consell Consultiu de Galícia en el qual, interpretant l'article 11 de la Llei de Galícia 9/1995, de 10 de novembre, de creació de l'esmentat Consell Consultiu, declara la seua competència per a emetre un informe preceptiu en els expedients de responsabilitat patrimonial dels ens locals, declaració que va ser objecte de publicació en el Diari Oficial de Galícia i recorreguda en via administrativa i, posteriorment, en via contenciosa administrativa per la Diputació Provincial de A Corunya.

Segons la sentència “*s’entén que l’acord impugnat no suposa la resposta a una consulta, sinó que es limita a fixar un criteri intern respecte a la pròpia competència del Consell i no té qualsevol virtualitat vinculant per a tercers*”, és a dir, es tracta d’un simple criteri a seguir del que s’informa les entitats locals gallegues, però que no té força vinculant externa.

Al contrari, els dictàmens obstatius desfavorables són autèntics “actes de tràmit qualificats”, susceptibles de ser impugnats separatament per aquells subjectes a què perjudiquen, perquè, per previsió del legislador, pel seu caràcter obstatiu i el seu sentit desfavorable decidixen directament o indirectament el fons al prefigurar de mode determinant el sentit de la resolució impeding a l’Autoritat Consultant adoptar una decisió distinta, i que si no es poguera recórrer produiria indefensió i perjudici irreparable per a l’Administració consultant que discrepara del dictamen, o, si és el cas, per a aquells interessats que pretengueren l’adopció de la decisió administrativa vetada per l’Òrgan Consultiu (per exemple el perjudici als particulars que han exercici l’acció de nul·litat, quan el Consell Jurídic Consultiu considera que no concorren els requisits previs d’admissibilitat o que, inclús concurrent, ha de desestimar-se).

Quant al mecanisme impugnatori a utilitzar per l’Autoritat Consultant serà el previst en l’article 44 LJCA, és a dir, bé interposar directament recurs contenciós administratiu, bé formular un requeriment potestatiu previ perquè l’altra Administració (en este cas, l’Administració Consultiva) modifique el seu dictamen, requeriment que, per previsió de l’article 44.1 LJCA, substituïx els recursos administratius (tenint en compte que “*en els litigis entre administracions públiques no cabrà interposar recurs en via administrativa*”), tenint en compte que si s’utilitza esta via “el requeriment s’entendrà rebutjat si, dins del mes següent a la seua recepció, el requerit no ho contestara” (article 44.3 LJCA).

La legitimació activa per a requerir o impugnar directament a l’orde contenciosa administrativa respecte d’un dictamen del Consell Jurídic Consultiu obstatiu i desfavorable la tindrien l’Administració de la Generalitat i la resta d’entitats públiques (per ex. universitats públiques de la Comunitat Valenciana, ajuntaments, diputacions...). Les universitats estarien legitimades a l’estar incloses en l’article 19.1.a) LJCA que reconeix legitimació a “*les persones físiques o jurídiques que ostenten un dret o un interès legítim*”, situació que reunixen les universitats perquè tenen reconeguda personalitat jurídica pròpia -i diferent de la Generalitat- i autonomia (articles 27.10 CE i 2.1 Llei Orgànica

universitats 6/2001, de 21 de desembre). Respecte a la legitimació activa de les entitats que integren l'Administració Local, l'article 19.1.e) LJCA se la reconeix a *“les entitats locals territorials, per a impugnar els actes i disposicions que afecten l'àmbit de la seua autonomia, emanats de les Administracions de l'Estat i de les comunitats autònomes, així com els dels organismes públics amb personalitat jurídica pròpia vinculats a una i altres...”*.

La pròpia Administració de la Generalitat pot impugnar el dictamen obstatiu desfavorable del Consell Jurídic Consultiu, ja que, si bé l'Òrgan Consultiu no té personalitat jurídica pròpia i està integrat dins de la Generalitat, no hi ha relacions de jerarquia ni de dependència entre el Consell Jurídic Consultiu i l'Administració de la Generalitat.

El Consell Jurídic Consultiu no és un mer òrgan administratiu, sinó una autèntica Institució Estatutària (article 43 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana), que gaudix d'“autonomia orgànica i funcional, a fi de garantir l'objectivitat i independència” de les seues funcions, per la qual cosa no se li aplicaria l'apartat a) de l'article 20 LJCA que no permet la interposició de recursos contenciosos administratius “als òrgans de la mateixa” Administració (apartat a)).

Tampoc se li aplicaria a l'Administració de la Generalitat la prohibició de recórrer que patixen les *“entitats de Dret Públic que siguen dependents o estiguen vinculades a... les comunitats autònomes”* (apartat c)), perquè, en este cas del que es tracta, no és de la impugnació d'una entitat de Dret Públic contra la seua Administració territorial matriu, sinó just el contrari, de la impugnació per l'Administració matriu d'un acte de tràmit qualificat d'una Institució que també forma part del sector públic de la Generalitat, i, perquè, en tot cas, el criteri que estableix el legislador per a l'admissibilitat de la legitimació activa de les entitats de Dret Públic per a atacar els actes de l'Administració matriu és el que gaudisca d'autonomia respecte de la respectiva Administració, perquè exceptua expressament de tal prohibició aquelles entitats de Dret Públic a què *“per Llei s'haja dotat d'un estatut específic d'autonomia respecte de la dita Administració”* (últim incís apartat c)), és a dir, que *siguen una mena d'“Administració independent”*.

Com assenyala SANTAMARÍA PASTOR, al guardar silenci el legislador respecte al que succeïx quan es pretén la impugnació per l'Administració matriu respecte als seus ens instrumentals o organismes públics, el criteri a aplicar, per raó d'analogia, hauria de ser el mateix:

que estos tinguen autonomia o independència respecte de l'Administració. I precisament açò és el que ocorre amb el Consell Jurídic Consultiu que, sense perjudi que el seu finançament provinga de la Generalitat, té garantida plena autonomia i independència orgànica i funcional. Per a este autor, a efectes d'acceptar la legitimació activa, *“el que compta és la capacitat de control extrajudicial que l'Administració matriu posseïx sobre cada un dels actes concrets de l'ens administratiu subordinat: si la dita capacitat es dóna, la legitimació ha d'excloure's, i resoldre's el conflicte per vies d'imposició o influència política; en cas contrari, la possibilitat de recurs ha de quedar oberta”*.⁷

A més l'admissió de la legitimació de l'Administració de la Generalitat per a la impugnació d'este tipus de dictàmens està en concordança amb la doctrina del Tribunal Constitucional que ha remarcat que *“el dret a la tutela judicial efectiva està imposant als òrgans judicials l'obligació d'interpretar amb amplitud les fórmules que les lleis processals utilitzen en l'atribució de la legitimació activa per a accedir als processos judicials”* (STC 73/2004, de 22 d'abril i STC 226/2006, de 17 de juliol).

D'altra banda, eixa possibilitat d'impugnació autònoma del dictamen es reconeix expressament en l'abans referida STSJ Andalusia (Granada) 1561/2011, dictada en relació amb un dictamen obstatiu desfavorable a una modificació del planejament amb incidència en zones verdes, perquè la sentència considera que *“una vegada emés l'informe, el seu caràcter vinculant i desfavorable determinen la impossibilitat de continuació del procediment d'aprovació del Pla Parcial”*, i, en conseqüència, afirma que *“es tracta d'una decisió que pot ser objecte de control jurisdiccional (article 25.1 LJCA)”*, perquè *“que es tracte d'una declaració de voluntat d'una Administració consultiva no deixa els seus actes al marge del control jurisdiccional, de manera que quan són actes que posen terme al procediment o fan impossible la seua continuació, i inclús s'incorporen com a motivació als actes que acaben el procediment, aquell dictamen, en tant que acte de tràmit qualificat per ser vinculant en tant que obstatiu, pot ser objecte del present recurs contenciós administratiu i és obvi que en este supòsit, i en la mesura que l'acte de l'Administració autonòmica que incorpora com a fonament de dret l'existència d'informe desfavorable del dictamen del Consell Consultiu i la seua argumentació per a tal conclusió, és l'acte final del procediment”*.

⁷ “La Ley Reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa: Comentario”, Editorial Iustel, 1a Edició, 2010, pàgina 230.

I, en esta sentència, es conclou que *“el dictamen del Consell Consultiu no té una justificació raonable de la seua decisió desfavorable al Pla Parcial proposat”*, i, conseqüentment, anul·la la resolució recorreguda que se sustentava exclusivament en el dictamen desfavorable i obstatiu.

El que succeïx és que la sentència va molt més enllà, arribant a erosionar els propis fonaments de l'autonomia dels òrgans consultius quant a la seua independència de criteri a l'hora d'emetre els seus informes, perquè imposa l'emissió d'un nou dictamen en el sentit indicat per la sentència (diu literalment que *“havia d'emetre's nou dictamen pel Consell Consultiu, en execució d'esta sentència, en sentit favorable a l'aprovació del Pla Parcial..., d'acord amb allò que s'ha raonat en esta la nostra sentència...”*). Pareix que la sentència està equiparant el dictamen amb una autèntica “codecisió” i per això obliga a la seua modificació però, segons la nostra opinió, una cosa és que una sentència pugua declarar que un dictamen no és ajustat a Dret, i, que com a conseqüència d'això anul·le l'acte administratiu que ha sigut dictat “conforme” amb el dictamen, i una altra molt diferent que impose el contingut que ha de tindre eixe pronunciament de l'Òrgan Consultiu quan ja la sentència pot declarar la il·legalitat de l'acte i reconèixer les situacions jurídiques individualitzades derivades de tal anul·lació, perquè precisament el que caracteritza els informes o dictàmens és que són manifestacions d'opinions (en este cas jurídica) sobre determinats assumptes, de manera que si el seu contingut es predetermina externament per l'Òrgan Judicial perden, en este cas, el seu caràcter d'informes.

En eixa sentència l'assumpte va ser el següent: l'Ajuntament de Roquetas de Mar va aprovar definitivament la modificació d'un Pla Parcial d'uns sectors un dia abans de rebre el dictamen obstatiu desfavorable del Consell Consultiu, i impugnada la modificació municipal la Conselleria d'Urbanisme d'Andalusia va estimar el recurs d'alçada, anul·lant la modificació del Pla Parcial, basant-se en el contingut del dictamen desfavorable. Interposat recurs contenciós administratiu contra la resolució del recurs d'alçada, el Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia considera que *“el dictamen del Consell Consultiu no té una justificació raonable de la seua decisió desfavorable al Pla Parcial proposat”*, ja que *“les zones verdes augmenten en la seua superfície absoluta i relativa”* i perquè no compartix els arguments utilitzats pel Consell Consultiu per a rebutjar la modificació.

Per a la citada STSJ *“de l'examen de la proposta del nou Pla Parcial, la grandària de les noves zones verdes, la ubicació i distribució d'estes,*

i la seua idoneïtat respecte als usos característics del sector que queden evidenciats per la documentació tècnica de la proposta, no podem més que arribar a la conclusió que els interessos públics del municipi de Roquetas de Mar no es veuen en absolut perjudicats per la nova ordenació proposada”, sinó que “abans el contrari apareix com més racional i apropiada a l’ús previst”. Enfront de l’argument del Consell Consultiu de què l’òrgan autonòmic competent havia impugnat la modificació, la sentència indica que “no té entitat per a justificar l’informe desfavorable, primer perquè no és una dada rellevant per al contingut del dictamen, i segon, perquè tal impugnació jurisdiccional, produïda davant d’esta Sala, va ser seguida del desistiment en el recurs incoat a este efecte..., la qual cosa va ser acceptat per Interlocutòria de 4 de juny del 2003 en el que es va decretar l’arxiu de les actuacions i la devolució de l’expedient administratiu”. Tampoc compartix la sentència el raonament que calia evitar les conseqüències perjudicials que sota el Pla Parcial tindria una eventual resolució judicial contrària, perquè “les preocupacions que expressa el dictamen en este punt, de ser raonables i sensates, no poden servir de suport jurídic a un dictamen desfavorable d’un òrgan col·legiat consultiu, perquè... ni la modificació puntual és objecte del dictamen del Consell Consultiu, ni per tant, cap un dictamen desfavorable amb finalitat preventiva de les eventuais conseqüències de la invalidesa de la modificació puntual”.

VII.- Però les qüestions claus serien: què ocorrerà quan l’Autoritat Consultant no opte per recórrer el dictamen obstatiu desfavorable sinó, com ja ha ocorregut en algun cas, adopte una Resolució contrària a tal dictamen? En este supòsit, si s’impugnara l’acte administratiu adoptat per no haver observat el dictamen obstatiu desfavorable irremediablement seria contrària a Dret tal Resolució? O, a pesar del referit defecte procedimental, podria l’Òrgan Judicial entrar en el fons de l’assumpte i, si és el cas, confirmar la Resolució discrepant?

En principi, al no haver impugnat en termini el dictamen l’Autoritat Consultant no podria contravindre’l perquè es podria topar amb el límit que el dictamen ha esdevingut “acte ferm i consentit” (article 28 LJCA), però si, a pesar d’això, resolguera en sentit contrari a allò que s’ha dictaminat, l’Òrgan Judicial, pel seu sotmetiment a l’imperi de la Llei, hauria de declarar la il·legalitat de la decisió per separar-se d’un dictamen obstatiu perjudicial que no es va recórrer i el caràcter favorable de la qual era necessari per exigència del Legislador per a adoptar la corresponent decisió. Així, la STC 23/1988, de 23 de febrer, en un

supòsit en què el Tribunal Central de Treball va declarar vulnerat un dret constitucional sense sotmetre la qüestió al Tribunal Constitucional, va indicar que *“procedint així, sense suscitar qüestió d'inconstitucionalitat, l'òrgan judicial ha resolt més enllà de la seua jurisdicció i ha desconegut la seua subjecció a la llei i ha trencat, en la mateixa mesura, la raonable expectativa del justiciable amb vista a que la seua pretensió, fundada en la llei, serà acollida de no controvertir-se, per la via idònia, la conformitat de tal llei a la Constitució”*.

Ara bé, tampoc ha d'excloure's que, eventualment, al trobar-se algun Òrgan Judicial davant d'esta situació decidisca entrar en el fons de l'assumpte, és a dir, en l'aspecte substantiu de la impugnació (i, en conseqüència, en el contingut del dictamen), podent arribar a declarar la validesa de la Resolució si la considera encertada quant al fons, sense que se senta vinculat en l'exercici de la seua funció jurisdiccional pel sentit del dictamen. També podria apuntar-se que l'esquema de l'*“acte ferm i consentit”* com a causa d'inadmissibilitat no encaixa perfectament en el supòsit en qüestió, perquè qui no impugna el dictamen no és un simple ciutadà en relació de subjecció, sinó una Administració Pública, i en puritat, encara que no l'ataque en termini, no consentix el dictamen perquè, fent ús de la seua potestat administrativa, dicta una Resolució contrària o diferent d'allò que s'ha propugnat en aquell.

I és que, a més, en estos casos, l'Òrgan Judicial té al seu abast el coneixement dels arguments de l'Òrgan Consultiu ja que el dictamen ja s'ha evacuat i figura en l'expedient, i, a més s'ha emés des d'una perspectiva estrictament jurídica, sent que el coneixement de l'ordenament jurídic és per definició l'objecte de la ciència pròpia dels jutges i magistrats. Justament, la STS 2/3/2007, respecte de l'anomenada *“discrecionalitat tècnica”* dels òrgans de selecció d'empleats públics, va apreciar la competència de l'Òrgan Judicial per a discrepar del criteri tècnic dels tribunals qualificadors de proves selectives en les quals únicament es valoren els coneixements jurídics dels aspirants, perquè assenyala que *“encara que és certa la doctrina que estableix que el Tribunal judicial no pot substituir el criteri del Tribunal qualificador pel seu propi, al ser aquell un juí tècnic...la dita doctrina no és contrària a la fiscalització d'estos actes, sinó que el que sosté és que el juí del Tribunal tècnic no pot ser substituït pel criteri de l'òrgan judicial, mentre aplique ciència pròpia, amb l'excepció precisament de l'ordenament jurídic que «ex lege», ha de conèixer-ho el jutge”*.

En hipòtesi no s'ha de rebutjar que algun Òrgan Judicial considere que no es tracte d'un dels vicis o defectes formals invalidants, açò és, d'un defecte que faça que *"l'acte no tinga els requisits formals indispensables per a aconseguir el seu fi o done lloc a indefensió dels interessats"* (article 63.2 Llei 30/1992), perquè estime que la resolució discrepant per si sola no produïx indefensió, ni afecta el principi de contradicció que regix en el procediment (a diferència de l'omissió de la pràctica d'altres tràmits preceptius com l'audiència i vista de l'expedient, o d'informació pública, o de denegació de pràctica de proves, que si incidixen en el dret a la defensa dels interessats), ni tampoc li impedisquen a l'Òrgan Judicial formar adequadament el seu juí sobre el fons de l'assumpte, al no precisar del coneixement d'altres aspectes fàctics o jurídics rellevants per a dictar la seua sentència (a diferència del que ocorre quan s'ometen i no pot analitzar altres informes preceptius sobre aspectes tècnics, però no estrictament jurídics; o, quan s'omet la petició d'un dictamen preceptiu del Consell Jurídic Consultiu, impeding-li al jutgador conèixer el juí crític de l'Òrgan Consultiu).

La STS 11/10/2012, es recolza en la STS 10/10/1991 que respecte a les omissions procedimentals sosté que, *"si a pesar de l'omissió procedimental, el Tribunal enjudiciador compta amb els elements de juí suficients per a formar-se una convicció que servisca per a decidir correctament la contesa, ha de passar a analitzar i enjudiciar el fons de l'assumpte"*, i recorda la STS 20/7/1992 que indica que *"la teoria de la nul·litat dels actes administratius ha d'aplicar-se amb parsimonia, sent necessari ponderar sempre l'efecte que va produir la causa determinant de la invalidesa i les conseqüències que s'hagueren seguit del correcte procediment rector de les actuacions que es declaren nul·les"* (STS 20/7/1992), la qual cosa li podria servir de base per a entrar en el coneixement del fons de l'assumpte, perquè en la instrucció del procediment no s'ha produït indefensió i perquè ni tan sols s'ha omés el dictamen, sinó que l'Òrgan Judicial ja disposa de tots els elements de juí necessaris per a pronunciar-se quant al fons de l'assumpte (coneix el dictamen) i si l'assumpte haguera arribat al seu coneixement, no a través d'esta via indirecta, sinó a través de la via de la impugnació directa del dictamen hauria hagut d'analitzar el contingut del dictamen i emetre un juí sobre el fons de l'assumpte.

O, inclús podria ocórrer que l'Òrgan Judicial, d'ofici o a instància de part, plantejara una qüestió d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional, per considerar que la norma amb rang de Llei aplicable al cas que estableix el caràcter obstatiu del dictamen, i de la valide-

sa del qual depenga la resolució en l'assumpte puga ser contrària a la Constitució (article 35.1 LOTC), per estimar que vulnera el contingut essencial del dret a la tutela judicial efectiva, el monopoli de l'exercici de la funció jurisdiccional i l'autonomia de les Administracions Públiques (articles 24.1, 117.1 i 137 CE), especialment quan eixos informes s'emeten respecte d'Administracions Públiques no integrades dins del mateix sector públic (per exemple respecte d'ajuntaments).

És cert que el dret a la tutela judicial efectiva no sempre exigix per a la seua salvaguarda l'obtenció d'una resolució judicial de fons, no deixa de ser menys cert que perquè les sentències no entren en el fons de l'assumpte fa falta, segons la jurisprudència constitucional, la concurrència de determinats requisits, perquè per al Tribunal Constitucional la regla general és que este dret se satisfà amb un pronunciament judicial sobre els aspectes substantius, i l'excepció la possibilitat d'inadmetre els recursos judicials.

El Tribunal Constitucional exigix que, perquè una sentència no ventile el fons de l'assumpte plantejat en un recurs judicial, hi haja causa prevista en la Llei per a això, que es raone degudament la inadmissió per l'Òrgan Judicial i que estos requisits processals no constituïsquen obstacles o traves arbitraris o capritxosos que impedisquen o menyscaben la tutela judicial efectiva, per la qual cosa l'Òrgan Judicial ha de ponderar prou l'entitat del defecte i la seua incidència en la consecució de la finalitat perseguida per la norma infringida i la seua transcendència per a les garanties processals de les altres parts del procés.

En efecte des de la ja primerenca STC 19/1981, de 8 de juny, el TC ha declarat reiteradament que el dret a la tutela judicial efectiva que es reconeix en l'article 24.1 CE comprén, primordialment, *“el dret d'accés a la jurisdicció, és a dir, el dret a provocar l'activitat jurisdiccional que desemboque en una decisió judicial, per la qual cosa el dret a obtindre dels jutges i tribunals una resolució raonada i fundada en Dret sobre el fons de les pretensions oportunitat deduïdes per les parts en el procés, s'erigix en un element essencial del contingut del dret a la tutela judicial efectiva que, no obstant això, se satisfà també quan s'obté una resolució d'inadmissió si concorre causa legal per a això, i així s'aprecia raonadament per l'òrgan judicial”* (SSTC 108/2000, de 7 de juny; 69/1984, d'11 de juny; 6/1986, de 21 de gener; 100/1986, de 31 de gener; 55/1987, de 13 de maig; 57/1988, de 5 d'abril; 124/1988, de 23 de juny; 42/1992, de 30 de març, i 37/1995, de 7 de febrer, entre moltes altres).

Es tracta d'“*un dret prestacional de configuració legal l'exercici del qual està supeditat a la concurrència dels pressupostos i requisits processals que, en cada cas, haja establert el legislador*”, però s'advertix “que no pot, no obstant això, fixar obstacles o traves arbitraris o capritxosos que impedisquen la tutela judicial efectiva garantida constitucionalment” (STC 185/1987, de 18 de novembre), “*perquè ha de respectar sempre el seu contingut essencial*” (STC 99/1985, de 30 de setembre). Per això el Tribunal Constitucional ha exigit als òrgans judicials que realitzen una ponderació adequada sobre la procedència de les causes d'inadmissió.

Així en la STC 331/1994, de 19 de desembre, va declarar que “*els òrgans judicials han de dur a terme una ponderació dels defectes que advertisquen en els actes processals de les parts, guardant la deguda proporcionalitat entre el defecte comés i la sanció que ha d'ocasionar, procurant sempre que siga possible l'esmena del defecte, afavorint la conservació de l'eficàcia dels actes processals i del procés com a instrument per a aconseguir l'efectivitat de la tutela judicial*”, (SSTC 163/1985, 117/1986, 140/1987, 5/1988, 39/1988, 57/1988, 164/1991), i també manifesta que “*en la dita ponderació ha d'atendre's l'entitat del defecte i la seua incidència en la consecució de la finalitat perseguida per la norma infringida, i la seua transcendència per a les garanties processals de les altres parts del procés, així com a la voluntat i grau de diligència processal apreciada en la part amb vista al compliment del requisit processal omés o irregularment observat*” (SSTC 41/1992, 64/1992, per totes).

Com va establir la STC 120/1993, de 19 d'abril, FJ 5, “*cal evitar convertir qualsevol irregularitat formal en obstacle insalvable per a la prossecció del procés i obtenció d'una resolució de fons al marge de la funció i sentit, de la raó i finalitat que inspira l'existència del requisit processal*” (SSTC 69/1984, 90/1986, 124/1987, entre altres), “*mesurats en la seua justa proporció i això per a evitar la preponderància del que és només instrument (mig) entés literalment, amb minva de la finalitat última de la funció judicial, no una altra que la de resoldre definitivament i eficaçment els conflictes que a ella se li sotmeten*” (STC 11/1988, de 2 de febrer, FJ 4).

En resum, l'Òrgan Judicial podria plantejar, d'ofici o a instància de part, una eventual qüestió d'inconstitucionalitat si apreciara que la previsió per part del legislador del dictamen obstatiu i favorable poguera afectar el dret a la tutela judicial efectiva de les administracions consultants que se separen del dictamen desfavorable, per impedir-los

injustificadament i desproporcionadament obtindre un pronunciament sobre el fons de l'assumpte, així com per suposar indirectament un poder de veto a la decisió judicial discrepant amb el dictamen, per deduir-se de la Llei que l'Òrgan Judicial ha reduït el seu paper a declarar la il·legalitat de la decisió adoptada que se separe del dictamen, ja que en estos casos l'Òrgan Judicial pot tindre un ple coneixement sobre tots els aspectes fàctics i jurídics del cas, inclòs els abocaments en el dictamen, i sense indefensió per als interessats, pot estar en condicions d'exercir la seua funció jurisdiccional sobre el fons de l'assumpte, igual que ho està quan s'impugna directament el dictamen, i perquè, l'Òrgan Consultiu a l'emetre el seu dictamen no està exercint cap competència substantiva o sectorial, sinó un control general sobre la legalitat de l'actuació administrativa.

VIII.- En conclusió, quan l'Autoritat Consultant no compartix el criteri contingut en un dictamen obstatiu del Consell Jurídic Consultiu, i este dictamen és desfavorable, les hipòtesis que es poden donar en la pràctica serien les 3 següents:

1a) Que, a pesar de no compartir el sentit del dictamen emés, l'Autoritat Consultant, per eixa aparent presumpció d'encert jurídic dels pronunciaments del Consell d'Estat i dels òrgans consultius autonòmics, resolga "conforme" amb el Consell Jurídic Consultiu, és a dir, que adopte la seua Resolució en el mateix sentit indicat pel Consell Jurídic Consultiu, la qual cosa pràcticament succeïx en la generalitat dels casos.

No obstant, això no obstant perquè qualsevol interessat que es considerara perjudicat per la Resolució adoptada la impugnara i que, finalment, un Òrgan Judicial poguera arribar a declarar la seua invalidesa si considera que el dictamen no el vincula i tampoc compartix l'opinió de l'Òrgan Consultiu.

2a) Que l'Autoritat Consultant no resolga encara però impugne el dictamen com a acte de tràmit qualificat, perquè si, es declara judicialment que el que dictamina no s'ajusta a Dret, pugua resoldre motivadament separant-se del contingut del dictamen.

3a) Que, per no compartir el criteri de l'Òrgan Consultiu, l'Autoritat Consultant resolga "oït" el Consell Jurídic Consultiu, la qual cosa significaria que s'apartaria del sentit del dictamen evacuat.

Per a l'Autoritat Consultant és molt arriscat adoptar una Resolució administrativa discrepant del dictamen desfavorable perquè, si fóra impugnada judicialment al legant el recurrent que aquella s'ha separat del dictamen, el més probable seria que l'Òrgan Judicial es limitara a declarar la invalidesa de la Resolució pel defecte de procediment indicat (separació del dictamen desfavorable).

Per tant, l'Autoritat Consultant quan actua així no té cap seguretat que l'eventual Sentència que poguera examinar la Resolució passe per damunt del defecte formal i entre en l'anàlisi del fons de l'assumpte, o almenys, que plantejara una qüestió d'inconstitucionalitat contra la Llei que estableix el caràcter obstatiu del dictamen. A més un intent de posterior impugnació del dictamen desfavorable podria trobar-se amb l'obstacle de l'acte ferm i consentit, per no haver recorregut en temps i forma el dictamen.

IX.- Després d'estudiar la complexa problemàtica jurídica i pràctica que plantegen els informes vinculants o obstatius de les institucions consultives, este Consell Jurídic Consultiu considera que el paper del Consell d'Estat i de la resta d'òrgans consultius hauria de ser el d'actuar, exclusivament, com a òrgan assessor o consultiu, mai com a òrgan "*quasidecisor*".

Per això es considera encertat que en l'Avantprojecte de Llei d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge de la Comunitat Valenciana s'haja suprimit el caràcter obstatiu del dictamen del Consell Jurídic Consultiu, respecte de la modificació del planejament que afecte zones verdes o espais lliures.

IV

SOBRE EL RÈGIM JURÍDIC DELS REGIDORS NO ADSCRITS

La figura del regidor no adscrit va ser introduïda en el nostre ordenament per l'article primer de la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de Mesures per a la Modernització del Govern Local, que va donar una nova redacció a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (en avant, LBRL).

El tenor del precepte és:

«3. A efectes de la seua actuació corporativa, els membres de les corporacions locals es constituïran en grups polítics, en la forma i amb els drets i les obligacions que s'establisquen a excepció d'aquells que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la qual van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència, que tindran la consideració de membres no adscrits.

El Ple de la corporació, a càrrec dels pressupostos anuals d'esta, podrà assignar als grups polítics una dotació econòmica que haurà de comptar amb un component fix, idèntic per a tots els grups i un altre variable, en funció del nombre de membres de cada un d'ells, dins dels límits que, si és el cas, s'establisquen amb caràcter general en les lleis de Pressupostos Generals de l'Estat i sense que puguen destinar-se al pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servici de la corporació o a l'adquisició de béns que puguen constituir actius fixos de caràcter patrimonial.

Els drets econòmics i polítics dels membres no adscrits no podran ser superiors als que els hagueren correspost en cas de romandre en el grup de procedència, i s'exerciran en la forma que determine el reglament orgànic de cada corporació.

Esta previsió no s'aplicarà en el cas de candidatures presentades com a coalició electoral, quan algun dels partits polítics que la integren decidisca abandonar-la.

Els grups polítics hauran de portar una comptabilitat específica de la dotació a què es referix el paràgraf segon d'este apartat 3, que posaran a disposició del Ple de la corporació, sempre que este ho demane.

Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonen la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o siguen expulsats d'esta, seran els regidors que romanguen en l'esmentada formació política els legítims integrants de tal grup polític a tots els efectes. En tot cas, el secretari de la corporació podrà dirigir-se al representant legal de la formació política que va presentar la corresponent candidatura a efectes que notifique l'acreditació de les circumstàncies assenyalades.»

Amb esta modificació normativa, segons este Consell en el seu dictamen 311/2013, de 13 de juny, es «va introduir en este sistema d'organització del treball de les corporacions locals un canvi substancial», de manera que «l'actuació corporativa dels regidors ja no se sustenta només en el grup polític, sinó que poden actuar també en la corporació, per haver-ho decidit així el legislador, com a regidors no adscrits», quan es donen una sèrie de supòsits.

No obstant això, el règim de la figura del regidor no adscrit configurat en la LBRL no és complet, i inclús va merèixer la consideració de «defectuós» en el nostre primer dictamen sobre la qüestió, el 188/2005, de 5 de maig.

Doncs bé, esta deficient regulació de la figura ha generat una significativa casuística que ha portat este Consell a emetre diversos dictàmens a partir de consultes facultatives formulades per les corporacions locals: 188/2005, de 5 de maig; 365/2006, de 29 de juny; 454/2008, de 23 de juny; 783/2008, de 27 de novembre; 925/2012, de 13 de desembre, i 311/2013, de 13 de juny.

Així mateix, els tribunals també han conegut diversos conflictes sobre el règim jurídic dels regidors no adscrits; entre altres, cal citar les sentències del Tribunal Constitucional 43/2011, d'11 d'abril; 9/2012, de 18 de gener; 30/2012, d'1 de març, o 246/2012, de 20 de desembre.

Els aspectes de la regulació del regidor no adscrit que més problemes han plantejat són, d'una banda, l'estatut econòmic que se'ls aplica una vegada abandonen el grup municipal, i d'una altra, els seus drets polí-

tics (participació en comissions i òrgans col·legiats –dictàmens 188/2005, 365/2006 o 454/2008–).

No obstant això, també s’han sotmés al juí del Consell Jurídic Consultiu consultes facultatives relatives al procediment per mitjà del qual un regidor abandona el grup municipal a què es trobava adscrit i passa a ser «regidor no adscrit». Entre estes, portem a la Memòria d’este exercici la que va donar origen al dictamen 311/2013, de 13 de juny.

En l’article 73.3 de la LBRL s’establixen com a causes d’adquisició de la condició de membre no adscrit d’una corporació local (a) la no integració en el grup polític que constituïska la formació electoral per la qual van ser triats; (b) l’abandó del grup de procedència, o (c) que la majoria dels regidors d’un grup polític municipal abandonen o siguen expulsats de la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions. Este últim supòsit va ser interpretat per este Consell en el seu dictamen 454/2008, de 23 de maig en el sentit que *«els regidors que siguen expulsats de la formació política per la qual van concórrer a les eleccions -representaren o no la majoria del Grup polític municipal- queden privats de continuar pertanyent a tal Grup polític municipal, perquè una interpretació contrària ens portaria a l’absurda situació que, en el cas que l’expulsió afectara, no a la majoria dels regidors d’un Grup polític municipal, sinó a un sol d’ells, o a una minoria dels integrants del Grup, estos podrien seguir integrats en el Grup, la qual cosa no resulta raonable ni lògic»*.

La legislació valenciana, la norma bàsica de la qual en la matèria és la Llei 8/2010, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana (en avant LRLCV), reproduïx en l’article 134.4 la regulació de la LBRL sobre regidors no adscrits de manera pràcticament literal. En l’apartat c) d’este article, no obstant això, no figura la referència a l’expulsió o abandó de la majoria de regidors, sinó simplement *«haver abandonat o haver sigut expulsats per mitjà de votació del grup municipal»*. Este matís, com s’ha exposat anteriorment, és la manera en què el Consell va interpretar el que disposa l’article 73.3 de la LBRL en el dictamen 454/2008, de 23 de maig.

No obstant això, en relació amb este precepte, el Consell Jurídic Consultiu ja va indicar en el seu dictamen sobre l’avantprojecte de llei de Règim Local de la Comunitat Valenciana (dictamen 699/2009, de 24 de setembre) la necessitat de completar l’estatut jurídic del regidor no adscrit més enllà del que preveu la LBRL:

«Dit el que antecedit, cal observar que la regulació dels regidors no adscrits en la Llei de Bases hauria de ser completada en la Llei que es projecta aprovar, a fi d'evitar llacunes normatives l'existència de les quals este Consell Jurídic va tindre ocasió de constatar, com es desprén dels nostres dictàmens 188/2005 i 454/2008. En este últim s'abordava la qüestió de l'expulsió d'un regidor d'un grup municipal integrat per tan sols dos regidors.

Per això, este Òrgan consultiu suggerix que es regule l'expulsió d'un o diversos regidors del seu grup d'origen, indicant que esta es produirà per acord de la majoria dels membres que integren el grup municipal. En el cas que el grup estiga integrat per tan sols dos regidors, hauria de preveure's la forma en què tal expulsió ha de produir-se o si, si és el cas, procediria la dissolució del grup. Totes estes previsions pretenen evitar que davant de problemes que puguen plantejar-se no es trobe cap previsió, en l'ordenament jurídic, per a resoldre-les.»

Esta observació no va ser, no obstant això, incorporada en el seu moment en el Projecte de Llei remés a les Corts.

La pluralitat de situacions que es donen en l'àmbit de l'Administració Local supera amb escreix les previsions del legislador, tant estatal com autonòmic. I això provoca que en l'actualitat siguen diverses les corporacions municipals valencianes que es troben davant d'una situació jurídica molt complicada per causa de les llacunes que existixen en la regulació de l'estatut del regidor no adscrit.

Un d'estos punts de buit normatiu és el que va donar origen al dictamen 311/2013, de 13 de juny, arran de la consulta facultativa formulada per un ajuntament. El problema que estava en l'arrel de la consulta era l'expulsió d'una regidora del partit en què militava, però no de la coalició amb què el partit va concórrer a les eleccions municipals. No obstant això, la regidora en qüestió també havia sigut expulsada del grup municipal, per la qual cosa se solapaven dos dels pressupòsits previstos en l'article 134.4, a saber, els arrel·legats en els apartats c) i d), la qual cosa també va ser objecte de pronunciament en el dictamen a instàncies de l'ajuntament consultant.

El principal dubte se situava en relació al procediment, alhora que en la LBRL es referix a l'«*expulsió de la formació política que va presentar la candidatura*» i en la LRLCV (article 134.4.d)) s'afig que la comuni-

cació de l'expulsió serà realitzada per «*el representant general de la formació política, coalició o agrupació d'electors*».

Existix per tant, en la normativa, una pluralitat de denominacions (formació política, coalició, agrupació d'electors) que a l'interpretar-se en combinació amb els articles 44 i següents de la Llei Orgànica 5/1985, de Règim Electoral General, ha de distingir necessàriament «*entre partits polítics, federacions i coalicions. D'esta manera, "formació política" pot ser-ho el partit polític, la coalició, la federació de partits polítics, o l'agrupació d'electors, i a cada un d'ells correspon, si és el cas, la decisió d'expulsió dels seus membres.*» A partir d'este raonament, el Consell va mantindre l'opinió que són els òrgans de la coalició, i no els d'un dels seus partits integrants, als quals correspon tant la decisió d'expulsió com la comunicació oficial que efectivament haja de tindre efectes en la composició de la corporació.

En coherència amb este raonament, en el dictamen es va expressar el parer d'este Òrgan Consultiu en relació a la necessitat que l'acord dels òrgans de la coalició haja d'atendre les normes dels estatuts de la pròpia coalició, tant en la forma (òrgan competent, comunicació...) com en el fons, on es projecta de manera especial el mandat constitucional d'organització democràtica dels partits polítics (article 6 CE).

La confusió de la redacció de l'article 134.4.d) de la LRLCV, per tant, és evident. El primer incís es referix a l'abandó o expulsió «de la formació política»; mentres que el segon incís es referix al fet que esta circumstància serà comunicada pel representant general «*de la formació política, coalició o agrupació d'electors corresponent*». I en este punt, es fa necessària l'acció correctora del legislador per a integrar adequadament els dos incisos.

En un altre orde de coses, en la consulta realitzada per l'ajuntament es plantejaven també altres qüestions. Entre elles, quines són les actuacions que ha de realitzar l'Administració Local quan es produïx el supòsit de l'article 134.4.d) de la LRLCV. En este sentit, el Consell va considerar que

«Amb tal premissa, la corporació local ha de respectar l'autonomia d'organització dels partits polítics, coalicions o federacions, per la qual cosa el que la dita corporació no pot entrar en l'examen de la legalitat substantiva de l'acord adoptat per un partit polític o coalició política sobre l'expulsió del regidor. Ara bé, l'en-

titat local tampoc haurà de limitar-se a comprovar únicament que qui remet la dita comunicació de l'acord d'expulsió és efectivament el representant del Partit Polític, de la Coalició o de la Federació (article 134.4.d) de la LRLCV), sinó que haurà de comprovar, a més, que l'Acord ha sigut adoptat per l'òrgan competent, a través del procediment establert, però sense entrar –com s'ha indicat– en l'examen de la legalitat substantiva de l'acord d'expulsió. Cal advertir que tractant-se de partits polítics l'article 6 de la Llei Orgànica 6/2002 (transportable a les coalicions de partits polítics) exigeix en l'article 8.3 que l'expulsió i la resta de mesures sancionadores que impliquen privació de drets als afiliats només podran imposar-se per mitjà de procediments contradictoris, en els quals es garantisca als afectats el dret a ser informats dels fets que donen lloc a estes mesures, el dret a ser oïdes amb caràcter previ a l'adopció d'estes, el dret a què l'acord que impose una sanció siga motivat, i el dret a formular, si és el cas, recurs intern.»

De tal manera que el secretari de la corporació haurà de limitar-se a un control de legalitat formal de la comunicació i, si procedix, requerir al representant de la formació política, coalició o agrupació d'electors perquè complete la informació i, en tot cas, amb audiència a la persona interessada, sotmetre al coneixement del Ple municipal els fets comunicats perquè, si és el cas, este òrgan «prenga en consideració» o no la condició de regidor no adscrit del regidor afectat.

Esta presa en consideració per part del Ple no constituïx, segons es va exposar en el dictamen a què ens referim, un acte constitutiu respecte de l'estatut del regidor no adscrit. Esta última condició s'adquirix de manera automàtica per la simple concurrència d'un dels pressupòsits fàctics previstos en l'article 73.3 de la LBRL i, el seu correlatiu article 134.4 de la LRLCV. De tal manera, que l'Administració Local ha de comprovar exclusivament si «es dóna el pressupost fàctic determinant de la condició de regidor no adscrit i que, tractant-se de supòsits d'expulsió, s'haja adoptat per l'òrgan competent, amb audiència de la interessada, i que l'acord és ferm, almenys, en l'àmbit intern del partit o de la coalició.»

Finalment, es plantejava en esta consulta l'existència d'una «doble condició» de regidor no adscrit, ja que la regidora afectada havia sigut expulsada del seu grup municipal i de la «formació política» en la qual militava –no així de la coalició amb què va concórrer a les eleccions–.

Açò és, concorrien dos dels supòsits previstos en l'article 134.4 de la LRLCV. Respecte d'això, el Consell va entendre que d'esta circumstància no cal deduir una alteració de l'estatut jurídic com a regidora no adscrita. Això és conseqüència de l'automatisme que opera en l'adquisició d'esta condició una vegada que es produïx un dels supòsits previstos en la Llei. De tal manera que, a l'haver-se donat la circumstància que produïx el pas a la condició de regidor no adscrit, s'abandona automàticament el grup a què es pertany i, en conseqüència, si amb posterioritat es donen altres supòsits de «no adscripció», al tractar-se –com ocorre en la consulta formulada– d'un regidor que ja no forma part de cap grup (el pressupost «*previ i necessari*» és la pertinença a un grup municipal), no es produïx cap efecte jurídic addicional. Això, sense perjuí del deure de traslladar al Ple l'aparició d'este nou supòsit.

Dit el que antecedit, el Consell Jurídic Consultiu suggerix al Consell de la Generalitat que impulse una reforma de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana en el sentit de completar el règim jurídic dels regidors no adscrits, especialment pel que fa al procediment d'adquisició d'esta condició a fi d'evitar controvèrsies jurídiques que en un futur puguen tornar a presentar-se.

V

REVISIÓ D'OFICI: ESTUDI DE LA INCIDÈNCIA DE LA PRÈVIA DESESTIMACIÓ DELS MOTIUS DE NUL·LITAT DE PLE DRET PER L'ADMINISTRACIÓ I DE LA LITISPENDÈNCIA D'UN RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU EN EL QUAL S'EXAMINEN LES MATEIXES CAUSES DE NUL·LITAT QUE SÓN OBJECTE D'UNA REVISIÓ D'OFICI SIMULTÀNIA EN SEU ADMINISTRATIVA

És objecte del present estudi, que es nodrix dels treballs de la Comissió formada per acord del Ple previs a l'elaboració del dictamen 480/2013, la incidència, en un procediment de revisió d'ofici, de l'existència d'un pronunciament desestimatori previ de la pròpia Administració sobre el mateix acte i motius de nul·litat que s'invoquen en el procediment de revisió, així com l'afecció d'un recurs contenciós administratiu que tinga com a objecte el mateix acte i motius de nul·litat que s'invoquen en un procediment de revisió d'ofici simultani. Són per tant dos les qüestions que es plantegen:

a) La possible inadmissió d'un recurs de revisió d'ofici quan la sol·licitud de nul·litat de l'acte administratiu ja ha sigut desestimada en el marc d'un recurs administratiu previ.

b) La concurrència d'un recurs contenciós administratiu simultani amb el procediment de revisió d'ofici i l'extensió, per tant, de l'excepció de litispèndència als procediments de revisió d'ofici per nul·litat de ple dret.

Amb caràcter previ a l'examen d'estes qüestions concretes procedix recordar que la potestat de revisió d'ofici per nul·litat de ple dret, prevista en l'article 102 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, suposa una facultat excepcional atribuïda a l'Administració per a revisar els actes administratius sense acudir als tribunals. Esta potestat està prevista per a vicis especialment greus causants de la nul·litat dels actes administratius d'acord amb l'article 62.1 de l'esmentada norma legal, i constituïx una manifestació d'autotutela administrativa presidida per un criteri interpretatiu restrictiu, considerada l'acció de nul·litat pel Tribunal

Suprem (SSTS de 13 de novembre del 2007, 17 de novembre del 2006) com “un mitjà extraordinari de supervisió de l'actuar administratiu”.

I. Exposat el que antecedit, procedix examinar la primera de les qüestions suscitades (apartat a) i que consistix en la possible inadmissió d'un recurs de revisió d'ofici quan la sol·licitud de nul·litat ja ha sigut desestimada en el marc d'un recurs administratiu d'alçada previ.

És precís tindre en compte, com raona la Sentència del Tribunal Suprem de 14 d'abril del 2010, que *“la inadmissió a tràmit d'una sol·licitud de revisió d'ofici, segons els termes previstos en l'apartat 3 de l'article 102 de la llei 30/1992, també ha de ser interpretada de forma estricta, sota risc de buidar de contingut el propi procediment de revisió d'ofici...”*.

Dit açò, l'article 102, apartat 3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, LRJAP-PAC, disposa que l'òrgan competent per a la revisió d'ofici podrà acordar motivadament la inadmissió a tràmit de les sol·licituds formulades pels interessats, sense necessitat de demanar dictamen del Consell d'Estat o òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma, entre altres casos, *“en el cas que s'hagueren desestimat quant al fons altres sol·licituds substancialment iguals”*.

És sabut que el Tribunal Suprem manté una reiterada doctrina (SSTS de 21 de juliol del 2003, 13 de desembre del 2007, 28 de maig del 2008, 18 de maig del 2010, 7 de febrer del 2013, entre altres) en virtut de la qual no és possible que un interessat, després de no obtindre judicialment la nul·litat de l'acte administratiu, sol·licite la revisió d'ofici *“per les mateixes causes o altres a les ja al·legades davant de la jurisdicció contenciosa administrativa...”*. Segons el Tribunal Suprem, *“per a qui ha interposat un recurs contenciós administratiu finalitzat per sentència ferma existix ja cosa jutjada que no pot replantejar per mitjà de l'acció de nul·litat”*.

Però la qüestió que se suscita és si tal doctrina jurisprudencial és transportable a aquells supòsits en què l'interessat ja ha al·legat les causes de nul·litat en un recurs administratiu previ i estes causes han sigut desestimades mitjançant una resolució administrativa de l'òrgan competent.

Respecte a això, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 13 de desembre del 2007, va assenyalar que *“Eixe límit derivat de la institució de la cosa jutjada operaria quan ja s'haguera accionat en la via administra-*

tiva o judicial, enfront d'eixos actes administratius inicials potencialment sotmesos en causa de nul·litat de ple dret i, en relació a eixa impugnació (per raó de nul·litat de ple dret), s'haguera dictat, decidint-la, una resolució administrativa o judicial que haguera adquirit fermesa”.

En la Sentència mencionada el Tribunal Suprem efectua una declaració general que comprén els supòsits en què l'interessat ha plantejat la nul·litat de l'acte administratiu bé en via de recurs administratiu previ, o bé en el marc d'un recurs jurisdiccional anterior, i ha obtingut una resolució administrativa o judicial ferma.

Respecte d'això, és cert que des del moment que l'interessat impetra la intervenció dels òrgans jurisdiccionals, l'efecte de la “cosa jutjada” emergix amb força, en principi, sense excepcions, de manera que la dita “cosa jutjada” pot actuar com a límit a l'hora d'instar una acció per nul·litat de ple dret a l'empara de l'article 102.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

No obstant això, en el marc dels procediments administratius és important recordar la Sentència del Tribunal Constitucional 24/2003, de 10 de febrer, en la qual l'Alt Tribunal va recordar que les resolucions administratives no produïxen un efecte equivalent al de la “cosa jutjada”, i per això l'existència d'una resolució administrativa per la qual es desestima una petició, per si mateixa, no priva l'interessat del dret a reiterar eixa petició en un moment posterior si encara l'ordenament jurídic li concedeix acció per a això.

D'acord amb la precitada doctrina, la interposició prèvia per l'interessat d'un recurs administratiu no ha de comportar, de per si i de forma automàtica, la posterior inadmissió o desestimació d'una acció de nul·litat en relació amb el mateix acte administratiu, perquè l'ordenament jurídic, en concret, l'article 102.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, concedeix a l'interessat la possibilitat d'accionar, de nou, contra l'acte administratiu per mitjà de la denominada acció de nul·litat. Cal tindre en compte, a més, que, conforme a l'article 102.1 de la Llei 30/1992, la revisió d'ofici requereix que l'acte administratiu la nul·litat del qual es pretén siga ferma en via administrativa, bé per haver posat fi a la dita via -a l'haver interposat els recursos administratius oportuns-, o bé per no haver interposat cap recurs en el termini establert.

Ara bé, en el cas que l'interessat al·legara els mateixos vicis o les mateixes causes de nul·litat (exarticle 62.1 de la Llei 30/1992) que les

al·legades i desestimades en un recurs administratiu previ, l'Administració podria inadmetre la posterior sol·licitud de declaració de nul·litat de l'article 102.1 de la Llei 30/1992, a l'empara del citat apartat 3 d'este article que preveu la possibilitat d'inadmetre la dita sol·licitud *"en el cas que s'hagueren desestimat quant al fons altres sol·licituds substancialment iguals"*.

L'amplitud dels termes amb què el legislador va redactar l'apartat 3 de l'article 102 de la Llei 30/1992, podria portar a la interpretació de poder inadmetre, en línia amb la doctrina mantinguda pel Tribunal Suprem en la referida Sentència de 13 de setembre del 2007, aquelles sol·licituds de nul·litat de ple dret, quan l'interessat reitere en la revisió d'ofici les mateixes causes de nul·litat que les al·legades i ja desestimades en un recurs administratiu previ, al tractar-se de sol·licituds *"substancialment iguals"*. I això perquè, com assenyala la jurisprudència del Tribunal Suprem, donat el caràcter excepcional i extraordinari de la revisió d'ofici, *"el que no pot ser és reobrir-se la qüestió tantes vegades com vullguen els interessats"* (STS d'1 d'abril del 2002, entre altres).

En la Sentència de 4 de maig del 2007, el Tribunal Suprem va mantindre que *"(...) La via de la revisió, regulada en l'article 102 de la Llei 30/1992, que ha utilitzat el recurrent per a reiterar la nul·litat del conveni urbanístic ja postulada i desestimada per decisió administrativa ferma, en la qual es van examinar i van rebutjar els arguments emprats per a demanar tal nul·litat, està predestinada a ser no admesa per aplicació del que estableix l'últim incís de l'apartat 3 de l'article 102 de la Llei 30/1992, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, perquè, com es declara en la sentència recorreguda, la revisió instada es funda en els mateixos motius al·legats i rebutjats en el seu dia per la resolució administrativa ferma, sense que, a l'articular este segon motiu de cassació, s'apunte tan sols que les causes o motius, pels quals s'ha demanat novament a l'Ajuntament la nul·litat de ple dret del conveni urbanístic, siguen diferents dels adduïts en la sol·licitud anterior, que va ser desestimada per resolució administrativa ferma..."*.

Al contrari, i respecte de les causes de nul·litat no plantejades en un recurs administratiu previ, res impediex instar una revisió d'ofici per nul·litat de ple dret per estes causes, a pesar de la càrrega dels administrats d'esgotar tots els motius d'invalidesa en què haja incorregut al seu entendre l'acte administratiu.

Però, no obstant l'argumentat anteriorment, este Consell estima que, tenint en compte les facultats d'autotutela declarativa que l'article 102.1 de la Llei 30/1992 atribuïx a les administracions públiques, el caràcter imprescriptible de l'acció de nul·litat, els termes en què s'expressa l'apartat 3 de l'article 102 ("podrà acordar motivadament la inadmissió"), i la ressenyada doctrina del Tribunal Constitucional 24/2003, l'Administració, a pesar de reiterar-se en la revisió d'ofici per nul·litat de ple dret les mateixes causes de nul·litat que les ja al·legades i desestimades en un recurs administratiu previ, pot admetre, tramitar i, inclús, estimar –d'així entendre-ho procedent–, previ dictamen d'este Òrgan consultiu, el recurs de revisió d'ofici per nul·litat de ple dret enfront del mateix acte administratiu. I això tenint en compte que, ens trobem en seu administrativa, que encara no s'ha dictat una resolució judicial, i que en algunes ocasions, pot, a més, que l'òrgan administratiu competent per a conèixer de la revisió d'ofici per nul·litat de ple dret no siga el mateix que l'òrgan competent per a conèixer del recurs administratiu previ, així com el fet de la necessària intervenció en este procediment dels òrgans consultius.

II. La segona de les qüestions que se suscita consistix, com s'ha indicat amb anterioritat, en l'extensió de l'excepció de litispèndencia al procediment de revisió d'ofici per nul·litat de ple dret, en els supòsits en què es produïx la concurrència d'un recurs contenciós administratiu simultani amb l'expressada acció de nul·litat.

Respecte d'això, tant este Consell (dictàmens números 166/1997, 238 i 397/1999) com altres òrgans consultius (dictamen 129/2004, del Consell Consultiu de Canàries, entre altres) i el Consell d'Estat (dictàmens 1.487/93, de 28 de desembre, 1.489/93, de 3 de febrer de 1994 i 2.122/95, de 26 d'octubre) han admés en determinats supòsits l'extensió de l'excepció de litispèndencia als procediments de revisió d'ofici per nul·litat de ple dret per diverses raons.

La litispèndencia impediex la prossecució del procediment afectat per la dita circumstància i exigix analitzar els distints procediments, amb la finalitat de saber si es dona o no identitat de subjectes, peticions i causes de demanar.

Particularment, el Consell d'Estat, en els seus precitats dictàmens, fonamenta la dita extensió en les raons, perfectament resumides en el dictamen 129/2004, del Consell Consultiu de Canàries, de la manera

següent: en primer lloc, perquè el fonament últim del principi (estalviar esforços processals innecessaris i evitar possibles resolucions contradictòries) és igualment vàlid i aplicable en els procediments administratius, a la qual cosa s'afeg que si els òrgans jurisdiccionals que estan cridats a dir l'última paraula en punt a la legalitat dels actes administratius (article 106 de la Constitució) han de subjectar-se a la regla inexorable del *non bis in idem*, no hi ha cap raó perquè l'Administració al fer ús del privilegi que la Llei li atorga de revisar en primera instància la legalitat dels seus propis actes, dispose de majors facultats que els propis òrgans jurisdiccionals que són els que han de decidir en última instància. S'argumenta a més que el procediment administratiu està regit per uns principis anàlegs, si no idèntics, als quals s'apliquen en els processos judicials i amb major raó quan es tracta dels procediments revisors que són "quasi judicials" i, finalment, que la pendència d'un procés judicial interferix la fermesa de l'acte enjudiciat, sense perjudici de la seua executivitat, si no es produïx un acord exprés de suspensió de l'execució.

No obstant això, este parer -com posa en relleu l'esmentat dictamen 129/2004 del Consell Consultiu de Canàries- no ha sigut mantingut pel Consell d'Estat de manera uniforme. Si bé amb posterioritat a aquells dictàmens el Consell d'Estat sosté en algunes ocasions el mateix criteri (dictàmens 816/1999 i 1.526/2000), en altres dictàmens (824/1999, 3.875/2000, 611 i 2.654/2001; 541, 1.964 i 3.125/2002), *"manté no obstant la viabilitat del plantejament i resolució d'este procediment a pesar d'haver-se entaulat el recurs contenciós administratiu. Basa la seua argumentació en l'apreciació que de l'article 102 LPAC no pot deduir-se que només pot acudir-se a esta via després de la intervenció de la jurisdicció contenciosa o del transcurs del termini per a la interposició del recurs contenciós administratiu, a la qual cosa s'afeg que, a pesar del tradicional principi de litispendència, que suposa el "tancament processal" i l'absorció plena de tota competència per a conèixer d'un assumpte per part del jutgador cridat a decidir un determinat pleit, en principi res impediria continuar amb la tramitació del procediment de revisió d'ofici, en la mesura que el mateix poguera portar a la declaració de nul·litat de l'acte impugnat i per tant una satisfacció extraprocessal - sempre desitjable en termes d'economia processal- de la pretensió"*.

Es tracta d'accions de nul·litat relatives a actes de liquidació tributària, en les quals l'únic afectat per l'acte administratiu i per la revisió d'ofici és el propi interessat que insta, al seu torn, el recurs contenciós administratiu.

En estos casos, l'eventual estimació de la declaració de nul·litat per part de l'òrgan competent de l'Administració Pública suposaria –en línia amb allò exposat pel Consell d'Estat i el mencionat òrgan consultiu de Canàries– una satisfacció extraprocessal de la pretensió de l'interessat, amb repercussió en el procés contenciós administratiu perquè constitueix una de les formes de terminació del procés d'acord amb el que estableixen els articles 74.7 i 76 de la Llei 29/1998, de la Jurisdicció contenciosa administrativa. Estos preceptes permeten que l'Administració demandada pugua reconèixer la pretensió del demandant per mitjà d'un nou acte administratiu o per mitjà de la declaració de nul·litat de l'acte, i procedir així a la satisfacció extraprocessal de la pretensió del demandant, en cas contrari no tindria virtualitat jurídica la institució de la satisfacció extraprocessal regulada en els precitats preceptes.

Ha d'advertir-se que l'Administració Pública, per a procedir a la satisfacció extraprocessal de la pretensió de l'interessat, ha d'emprar els mecanismes legals establits en l'ordenament jurídic per a procedir a la modificació o eliminació dels actes administratius; en este cas, la denominada acció de nul·litat.

A més, recorda el Consell Consultiu de Canàries, que *“L'inicial article 102 expressament es referia a l'esgotament dels terminis d'interposició dels recursos administratius. La modificació de l'art. 102.1 LPAC ha suprimit d'esta inicial redacció l'expressa referència als recursos administratius, de tal forma que ara es referix, dins dels actes susceptibles de revisió, a aquells contra els quals no s'haja interposat recurs en termini. Esta supressió podria portar a entendre que la pretensió del legislador ha sigut la de comprendre també el recurs contenciós administratiu, és a dir, que no s'haguera interposat este recurs, per la qual cosa, si s'haguera entaulat, s'impossibilitaria el procediment de revisió d'ofici. No obstant això, esta interpretació resulta difícil de sostindre si es té en compte en el seu conjunt els dos supòsits a què es referix l'art. 102.1 LPAC: actes que hagen posat fi a la via administrativa i actes contra els quals no s'haja interposat recurs en termini. Si el precepte entenguera que només cap quan no s'haja interposat recurs contenciós administratiu, no seria necessària la referència a aquells actes que hagen posat fi a la via administrativa perquè clarament contra estos encara cap el plantejament del contenciós. El precepte es referix per tant a aquells actes fermes en via administrativa, els quals han esgotat la via administrativa, sense referir-se al recurs contenciós administratiu. Amb això, el precepte només exigix que amb anterioritat al plantejament per l'inte-*

ressat d'un procediment de revisió d'ofici haja esgotat els recursos administratius o haja transcorregut el termini per a la seua interposició. Per consegüent, el precepte no veda la possibilitat d'iniciar i resoldre un procediment de revisió d'ofici si es troba pendent un recurs contenciós administratiu, a pesar dels evidents avantatges que haguera reportat una regulació en sentit contrari que exigira el transcurs del termini per a acudir a la via contenciosa, perquè d'esta manera s'evitarien pronunciaments contradictoris si se simultanieja un procés judicial i un procediment administratiu de revisió sobre el mateix acte”.

D'altra banda, resulta significativa la doctrina mantinguda pels tribunals de justícia sobre la satisfacció extraprocessal de la pretensió del demandant, per mitjà del mecanisme de la revisió d'ofici per nul·litat de ple dret.

En este punt, resulta significativa la Sentència, de 16 de setembre del 2004, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que va mantindre el següent: *“Ha de reiterar-se la doctrina jurisprudencial segons la qual el fet que existisca un recurs contenciós administratiu pendent contra un acte administratiu, no priva l'Administració de les seues facultats de revisió d'ofici de l'acte administratiu impugnat, amb vista a l'anul·lació del mateix a través dels vies formals dels articles 102 o 103 de la Llei 30/1992.*

Per consegüent, en el cas que l'Administració haja procedit a anul·lar l'acte administratiu impugnat en el recurs contenciós administratiu en tràmit per la via de la revisió d'ofici, no s'està en presència d'una “doble via” impugnatòria de l'acte administratiu que estiguera vedada per l'ordenament jurídic, com pretén la part apel·lant, quan al·lega que l'existència del recurs contenciós administratiu (del que dimana el present recurs d'apel·lació), tanca tota possibilitat a la revisió d'ofici de l'acte objecte del recurs contenciós administratiu, encara en el cas que es complisquen les formalitats previstes, en el present cas, en l'article 102 de la Llei 30/1992.

L'apel·lant adduïx la norma de l'article 102 .1 de la Llei 30/1992, que exigeix que l'acte administratiu en qüestió no haja 'sigut recorregut en termini'. Al que ha de dir-se que la dita norma es referix a recursos administratius, quedant exclosos els recursos contenciosos administratius, per tal com, sent ferm l'acte per no ser susceptible de recurs administratiu, ni per tant de recurs contenciós administratiu, al no ser possible la revisió de l'acte pels procediments ordinaris, no cap una altra

possibilitat de declarar la seua nul·litat que la via de la revisió d'ofici de l'article 102.

El mateix precepte es referix, a més, al supòsit d'actes que hagueren posat fi a la via administrativa (en el sentit de l'article 109 de la Llei 30/1992) quan s'haguera interposat recurs contenciós administratiu i estiguera pendent de resolució, com succeïx en el present cas: Si bé la validesa de l'acte està sub iudice, no cal parlar de litispendència, ni l'existència del recurs contenciós administratiu pendent implica cap obstacle a l'exercici de potestats administratives de revisió. En el cas que l'exercici d'estes desembocara en la declaració de nul·litat de l'acte, el recurs contenciós administratiu quedaria debades i es produiria l'extinció d'este per satisfacció processal, de conformitat amb el que preveu l'article 76 de la Llei reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa.

Per això haurà de concloure's que no consta, en l'àmbit del present recurs d'apel·lació, que la satisfacció extraprocessal infringisca manifestament l'ordenament jurídic, sense perjudi dels recursos que procedisquen contra l'acte d'anul·lació dels actes que són objecte del recurs contenciós administratiu”.

En la Sentència de 15 de setembre del 2009, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya assenyala que “(...) la desestimació presumpta d'un requeriment legal a l'empara del Article 102 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, modificada per Llei 4/99, de 13 de gener, de PAC, perquè l'Ajuntament de Ginestar inicie una revisió d'ofici de suposades llicències nul·les o anul·lables, podia haver sigut objecte de satisfacció processal 'ab initio' si les previsions de l'article 76 de la L.J.C.A. hagueren sigut 'satisfetes' en la via administrativa, ja que res impedi donar per acabat el procediment en qualsevol fase del procés si la demandada reconeguera totalment en aquella via 'les pretensions del demandant', sense necessitat que la recurrent les expressara en la demanda, però com en l'escrit d'interposició consten, explícitament, pretensions no satisfetes és pla que l'Administració demandada no ha complit el 'reconeixement total' que exigix l'article 76 de la repetida Llei Jurisdiccional, per la qual cosa la Interlocutòria que així ho acorda és incorrecte i ha de ser revocat, prosseguint la tramitació del recurs conforme a Dret”.

El Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia va adocrinar, en Sentència de 17 de febrer del 2003, que “(...) ha de determinar-se que l'existència d'un procés contenciós administratiu sobre la nul·litat d'una actuació administrativa no priva la pròpia Administració Pública d'iniciar

el tràmit de revisió d'ofici d'estos actes per incórrer en causa de nul·litat de ple dret, atés que l'art. 102 Llei 30/92 possibilita tal revisió en qualsevol moment, per iniciativa pròpia o a sol·licitud d'interessat. Si es verifica tal Revisió d'ofici, la qual cosa es produiria —com ja es manifesta en l'informe emés pel Consell Consultiu, i que obra en l'expedient administratiu— és una Satisfacció Extraprocessal, com una de les formes extraordinàries de finalització d'un procés contenciós administratiu, a tenor de l'actual art. 76 LJCA de 13 juliol 1998, d'acord amb l'art. 90 de l'anterior i vigent a l'hora d'interposar-se este recurs contenciós administratiu LJCA de 27 Des. 1956. A açò cal afegir, que el recurs contenciós administratiu pendent de sentència a l'hora de dictar-se la resolució administrativa ací recorreguda, va finalitzar amb una sentència que no va entrar a analitzar la qüestió de fons debatuda (sobre infracció de la legalitat ordinària), a l'apreciar-se causa d'inadmissibilitat d'este, com ja s'ha indicat en el punt I del relat fàctic del fonament jurídic segon d'esta mateixa resolució judicial". En el mateix sentit, la Sentència de 31 de gener i 20 de juny del 2011.

En la Sentència, de 29 de desembre del 2004, del Tribunal Superior de Justícia de la regió de Múrcia, es va sostindre que "(...) Estos acords van ser deixats sense efecte pel de 7 d'abril del 2003, pel qual es revocuen les bases de convocatòria del lloc de lletrat assessor cap, per considerar que estava viciat de nul·litat, per la qual cosa el recurs queda sense contingut, per no tindre objecte, o bé pot considerar-se que s'ha produït una satisfacció extraprocessal (...)".

En la Sentència de 17 de maig del 2011, del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears s'assenyala que "En conseqüència, amb independència que el reconeixement extraprocessal s'haguera aconseguit o no per una via correcta, açò és, per via de què la Llei contempla per a la revisió d'ofici, sobre la qual cosa cal precisar que el primer afectat en este cas seria qui s'haguera vist privat del dret prèviament reconegut, que no és el cas del Sr. Fulgencio sinó el cas de la Sra. Fidela, a la fi, el que ací importa és si la decisió municipal ha satisfet o no les pretensions de les dos demandes, pretensions que eren correlat de les alineades en les sol·licituds que no van obtindre resolució expressa en seu administrativa; i la resposta és de totes tots positiva...".

En la Sentència de 16 de març del 2011, l'Audiència Nacional va assenyalar que "el reconeixement per l'Administració demandada de les pretensions formulades pel recurrent en allò que fa referència a eventuais vulneracions de drets fonamentals, reduïx l'acció, essencialment, a una

reclamació de quantitat (els efectes econòmics de la revisió d'ofici que hagen de reconèixer-se al demandant), que és qüestió de legalitat ordinària, d'altra banda resolta pel Tribunal Suprem en les sentències referides en la resolució de 29 d'octubre del 2009, del ministre de Justícia per la qual es revocava la resolució de 24 de març de 1993 en el que afecta l'exclusió d'esta del senyor Felix, i revisava d'ofici, segons el que estableix el Article 105.1 de la Llei 30/1992, la relació definitiva d'aprovat del procés selectiu de referència, incloent-hi com aprovat el recurrent. Jurisprudència reiterada en la STS de 22 de febrer del 2007, fonament jurídic octau, paràgraf quart.

En conseqüència, l'alteració sobrevinguda en l'objecte del recurs en els termes exposats fa esdevindre causa d'inadmissibilitat de la pretensió realment deduïda en el mateix -article 69 c) en relació amb l'article 114 de la Llei Jurisdiccional -, perquè encara que l'actor en el suplique de la seua demanda, a pesar de conèixer la revisió d'ofici produïda per mitjà de la resolució ministerial indicada i per tant la satisfacció extraprocessal de la seua pretensió de tutela dels drets fonamentals referits en els Articles 14 i 23.2 de la Constitució quant a l'accés a la funció pública, a pesar d'això, diem, referix a mateixa actuació administrativa que la indicada en el seu escrit d'interposició del recurs, sense considerar que en virtut de la dita satisfacció extraprocessal la pretensió real ha quedat restringida o limitada als efectes econòmics de la revisió d'ofici que hagen de reconèixer-se al demandant, qüestió de legalitat ordinària”.

Les precitades sentències, entre moltes altres, admeten la revisió d'ofici com a mecanisme perquè l'Administració demandada en un recurs contenciós administratiu procedisca a la satisfacció extraprocessal de la pretensió del demandant en el marc d'un recurs contenciós administratiu.

I en la Sentència de 20 de desembre del 2006, recurs núm. 3909/2004, el Tribunal Suprem va mantindre el següent:

“(...) en conseqüència, per a determinar la viabilitat del recurs administratiu extraordinari de revisió en relació amb un procés judicial previ ha d'atendre's a les circumstàncies abans exposades, i així, oberta la via judicial, previ recurs administratiu ordinari, poden ser diverses les situacions: A) que en la via administrativa s'hagen fet valdre les causes d'il·legalitat previstes en l'art. 118 de la Llei 30/92, o s'hagen incorporat al procés judicial en tràmit processal adequat a este efecte subjectant-les al pronun-

ciament que resolga el recurs, i en este cas no pot acudir-se al recurs extraordinari de revisió administrativa per a reiterar el control administratiu i judicial sobre unes mateixes causes d'il·legalitat de l'acte de què es tracte (...)

B) *L'existència d'un procés judicial que tinga com a objecte el mateix acte o resolució administrativa i que haja acabat per sentència ferma. En este cas, una antiga jurisprudència (Ss. 26-11-73, 12-2-71, 25-10-60 i 12-5-61) a la qual es referix la part recorreguda i que s'arplega per la doctrina, considerant que els supòsits de revisió administrativa són equivalents als del recurs de revisió judicial (art. 102 LJ), considera que havent recaigut sentència ferma ha d'acudir-se per a la seua revisió a la via judicial. La coincidència substancial d'estos motius de revisió (administratius i judicials), permet fer-los valdre enfront de la sentència ferma i produir semblants efectes per a la tutela judicial de l'administrat, la qual cosa justifica l'opció de la via judicial sense minva per al dret fonamental de l'interessat.*

C) *Finalment, en el cas que s'haja iniciat un procés judicial en relació amb el mateix acte administratiu, previ recurs administratiu ordinari en el quale no s'hagen fet valdre les causes d'il·legalitat previstes en l'article 118 de la Llei 30/92, en el procés judicial no s'efectua cap valoració sobre estes, llevat que s'incorporen al debat del recurs contenciós administratiu en tràmit processal oportú, per la qual cosa, quan no es produïska tal incorporació o esta no siga possible, l'existència del procés judicial no és obstacle per a la interposició de corresponent recurs administratiu extraordinari de revisió, com a pressupost per a accedir a la tutela judicial, de la qual en qualsevol altre cas es veuria privat l'Administrat, al no poder fer valdre enfront de l'acte impugnat vicis o defectes que, precisament per la seua gravetat i importància, són objecte d'una protecció especial per la Llei, privació amb fonament en l'existència d'un procés previ en què no es discutixen estos vicis o defectes i, per tant, no s'efectuen pronunciaments sobre estos, impeding el control administratiu i judicial de l'acte en estos aspectes substancials, en contra dels principis constitucionals i dret a la tutela judicial que s'invoquen per les parts recurrents....”*

En tot cas, este Consell estima que no ha d'apreciar-se un automatisme en l'estimació de la litispèndia en aquells supòsits en què els

motius de nul·litat plantejats en la revisió d'ofici siguen diferents dels al·legats en l'àmbit del recurs contenciós administratiu. I això, també, per aplicació analògica de la doctrina mantinguda pel Tribunal Suprem (SSTS de 7 de juny del 2005 i 20 de desembre del 2006) en relació amb la compatibilitat del recurs extraordinari de revisió -recurs extraordinari i excepcional de l'article 118 Llei 30/1992- amb el recurs contenciós administratiu.
